

PARALİMPİK

PARALYMPIC TURKEY

OCAK/JANUARY 2015 Sayı/Nr:12

TÜRKİYE

YENİ YILINIZ
KUTLU OLSUN
HAPPY NEW YEAR

● PARALİMPİK PATLAMA / PARALYMPIC EXPLOSION ● BAŞKAN KOCAÖMER'DEN MİLLİ TAKIM GİBİ YÖNETİM /
NATIONAL TEAM DISCIPLINE BY PRESIDENT KOCAÖMER ● SESSİZ DÜNYANIN SESİ / SOUND OF THE SILENT WORLD

Sporumuz yeşersin diye!

2004 yılından bugüne Spor Toto;

Vergiler yoluyla Hazineimize **5.641.815.333,54 TL,**

Spor Kulüplerimize **1.372.106.109,28 TL,**

ve Halkımıza **12.217.181.276,83 TL.**

Ayrıca ülkemiz **603 adet yeni spor tesisi** kazandı.

Emeği geçen herkese teşekkür ederiz.

Spor Toto ve İddaa, Spor Toto oyunlarıdır.

Trafik eğitimi çocuklukta başlar bize katılın

www.deđistirebiliriz.org
www.bpcocuk.com

Yüz yıldır, ülkemizde enerji sektöründe hizmet veren BP Türkiye'nin, ana ilkesi, faaliyetlerini "kaza yapmadan, insana ve çevreye zarar vermeden" yürütmektir.

Toplumun her bir bireyine yol güvenliği bilinci kazandırmayı ve ülkemizde trafik kazalarının azaltılmasına katkıda bulunmayı amaçlayan BP Türkiye, Emniyet Genel Müdürlüğü Trafik Hizmetleri Daire Başkanlığı işbirliğiyle 1998 yılında BP Yol Güvenliği Çocuk Tiyatrosu'nu oluşturmuştur. Gezici tiyatro ekibi, tüm Türkiye'yi ücretsiz dolaşarak anaokulu ve ilkokul seviyesindeki 1,5 milyondan fazla çocuca trafik bilincini sanat aracılığıyla aşılamıştır.

BP Türkiye ve Castrol Türkiye, aynı zamanda www.değistirebiliriz.org web sitesi üzerinden çalışmaları gerçekleştiren Yol Güvenliği Platformu'nun kurulmasına destek vermiştir. Deđistirebiliriz, Yol Güvenliği Platformu, İstanbul Büyükşehir Belediyesi işbirliğinde yol güvenliğinin bir parçası olan çocuk koltuğunun önemi konusunda toplumu bilinçlendirmek amacıyla etkinlikler gerçekleştirmektedir. Deđistirebiliriz, Yol Güvenliği Platformu, bu alanda sürdürülebilir çözümler için kamu, kurum ve kuruluşlarla işbirliği yapmaktadır.

BP Türkiye Yol Güvenliği Çocuk Tiyatrosu, 13 yılda 1,5 milyon çocuca trafik bilinci aşıladı.

Yol Güvenliği Platformu, toplumu bilinçlendirme kampanyaları.

Bilyoner.com, **Tesyev** ile birlikte sosyal sorumluluk projelerine bir yenisini ekledi.

Ağustos 2007'den beri **Bilyoner.com** ve **Türkiye Engelliler Spor Yardım ve Eğitim Vakfı (TESYEV)** işbirliğinde yürütülen "Eğitim için Elele" projesiyle **50 öğrenciye eğitim imkanı** sunuyoruz.

Aynı zamanda TESYEV ile yaptığımız bir diğer işbirliği kapsamında halterden, voleybola, atıcılıktan, masa tenisi ve yüzmeye farklı branşlarda faaliyet gösteren **15 engelli sporcuya destek oluyoruz.**

NE KADAR BAĞIŞ YAPARSANIZ
2 KATINI
BAĞIŞLIYORUZ!

Bilyoner
.com

YAVUZ KOCAÖMER

TMPK BAŞKANI
NPCT PRESIDENT

ENGELLİ SPORCULARIMIZ VE TEVFİK AĞABEY

OUR DISABLED ATHLETES AND BROTHER TEVFİK

Paralimpik sporlarda gerek bireysel gerekse takımlar düzeyinde sevindirici sonuçlar peş peşe geliyor. Sporcularımız yıl içinde bir çok branşta önemli sonuçlara imza attılar, uluslararası organizasyonlarda madalyaları topladılar. 2016 Rio Paralimpik Oyunları'na 2012 Londra'dan daha fazla sayıda sporcuyla katılmamız ve kürsüde daha fazla yer almamız hiç de uzak bir olasılık değil.

Batılı ülkelere baktığımızda, engelliler sporundaki sponsorlar verdikleri destekle kurumlarının ismini duyurmakla kalmaz, aynı zamanda gerçek performans sporuna destek olmanın keyfini yaşarlar. Bizde ise algı farklıdır. Sponsor firmalar genelde bunu bir sosyal sorumluluk projesi olarak görür. Engelliler ülkemizde hep desteğe muhtaç, acınır insanlar olarak görüldüğü için olaya farklı yaklaşırlar. Oysa, özel sporcuların Özel Olimpiyatları hariç, engelliler sporu gerçek bir performans sporudur. Bazı branşlarda engelsiz sporcuların derecelerine yaklaşan engelli sporcular vardır. Bu bağlamda, engelliler sporunda ülke sporcularımızın son dönemdeki patlamasına paralel olarak sponsorların bu gelişimi iyi gözlemlmeleri ve değerlendirmeleri her iki taraf için de yararlı olacaktır.

Eski Gençlik ve Spor Genel Müdürlerimizden sevgili ağabeyimiz Tevfik Sarpkaya'yı, geçtiğimiz günlerde talihsiz bir kaza sonucu kaybettik. Kendisine Allah'tan rahmet diliyoruz. Kendisiyle tanışmamız 1991 senesine rastlar. Daha sonra Sayın Yücel Seçkiner'in Spordan Sorumlu Devlet Bakanlığı sırasında, 1997 senesinden itibaren, o zamanki adı ile Türkiye Özürlüler Spor Federasyonu'ndaki

görevlerimiz dolayısıyla çok sık beraber olduk. Olaylar karşısındaki objektif tavrı ve engelliler sporu konusunda verdiği destekler bizleri çok etkilemiştir. Türkiye Engelliler Spor Yardım ve Eğitim Vakfı'nı da birlikte kurduğumuz insanlardan biriydi. O zamanlar engelliler sporu bugünkü seviyesinde olmamasına rağmen, kendisine götürdüğümüz tüm projeleri elinden geldiğince iyi niyetle hemen uygulamaya koydu. 1999 yılında ilk Görme Engelliler Satranç Milli Takımımızın Polonya'daki uluslararası turnuvaya katılması onun sayesinde gerçekleşmişti. Görme engelli satranççılarımızla birlikte olduğu bir fotoğrafı o günden beri evimde engelliler sporu ile ilgili köşemde duruyor. Hayat böyle bir şey! Allah herkese sıralı ölüm versin. Yaşadığımız sürece, önümüzdeki dönemlerde onu bir takım etkinliklerle hatırlayacağız.

Onunla engelliler sporu ile ilgili birçok anımız var. Federasyon başkanlığım dönemimde, bir konuyu görüşmek üzere randevulaştığımız. Makamına gittiğimde kendisinin orada olmadığını söylediler. O zaman bugünkü gibi haberleşme olanakları da çok ileri değil ve öğrendiğime göre kendisi spor bakanımız tarafından çağırılmış ve gitmek zorunda kalmıştı. Bunu haber alınca derhal bakanlığa doğru yola çıktım, gittiğimde orada yoktu. O da benim geldiğimi haber alıp bakanımızdan izin isteyip makamına doğru yola çıkmış. Sonunda buluştuk ve bedensel engellilerde spor türlerinin artırılması konusunda uzun bir görüşme yaptık. İşte rahmetlinin engelliler sporuna verdiği önemi gösteren örneklerden sadece biri bu...

Nur içinde yat Tevfik ağabey! Seni her zaman gönüllerimizde yaşatacağız.

Satisfying results are coming along in Paralympic sports at either individual or teams levels. Our athletes achieved successes in many branches throughout the year, they collected medals in international events. It is not farfetched for us to attend the 2016 Rio Paralympic Games with more athletes than 2012 London and occupy more of the podium. Western countries have sponsors that promote with the support they provide to disabled sports, also enjoy supporting a real performance sport. We have a different perception. Sponsor companies generally regard this as a social responsibility project. The disabled are regarded as pitiable people that need support, the issue is approached differently. But, disabled sport is performance based except for the Special Olympics. There are disabled athletes that approach the times of the regular athletes in some branches. Parallel to the explosion of our national athletes in disabled sports it will be mutually beneficial for sponsors to properly observe and make use of this development. We lost our brother former Youth and Sports Director Tevfik Sarpkaya as a result of an unfortunate accident. We hope that he is with God's grace. We met him in 1991. We were together a lot after 1997 while Yücel Seçkiner was State Minister responsible for sports, we were together a lot

due to the assignments at the Disabled Sports Federation of Turkey. His objective attitude against events and the support he gave to disabled sports was impressive. He was one of the people we were together founding the Disabled Sports Aid and Education Foundation of Turkey. Although disabled sport was not at its current level then, he did his best with the projects we took to him. In 1999 the Blind Chess National Team participated in the international tournament in Poland thanks to him. I have one of his pictures at my house together with the blind chess players. We have many memories with him concerning disabled sports. During my term as federation president, we had made an appointment to discuss an issue. I went to his office and was told he wasn't there. We did not have today's means of communication in those days and I found out he was called by the Minister of Sports and had to leave. Then I started out for the ministry but he wasn't there either. He found out I had come and asked for permission from the minister to go to his office. We finally met and had a long discussion on the increase of sports types for the disabled. This is only one of the examples that showed that the deceased cares about disabled sports... May you lie enshrined in heavenly lights brother Tevfik! You will always live in our hearts.

6

PARALİMPİK PATLAMA
PARALYMPIC EXPLOSION

10

MİLLİ TAKIM GİBİ YÖNETİM
NATIONAL TEAM DISCIPLINE BY PRESIDENT KOCAÖMER

18

IPC 25 YAŞINDA
IPC'S 25TH ANNIVERSARY CELEBRATED

20

GÖNÜLDEN DESTEK
SUPPORT FROM THE HEART

26

SONRADAN ENGELLİ OLMAK
SUBSEQUENT DISABILITY

39

F1'DEN PARALİMPİK ŞAMPİYONLUĞUNA
FROM F1 RACING TO PARALYMPIC CHAMPION

43

SESSİZ DÜNYANIN SESİ

SOUND OF THE SILENT WORLD

49

HER YER KARANLIK

ALL DARK EVERYWHERE

53

BEŞ KİTADA BEŞ ZİRVE

FIVE SUMMITS FIVE MARATHONS IN FIVE CONTINENTS

68

KOŞMAK İÇİN SEBEPLERİ VARDI

THEY HAD A REASON TO RUN

**PARALİMPİK
TÜRKİYE**
PARALYMPIC TURKEY

OCAK / JANUARY 2015 - Sayı/Number: 12

Bu dergi Türkiye Millî Paralimpik Komitesi Derneği İktisadi İşletmesi'nin resmi yayın organıdır. Üç ayda bir yayınlanır.

TMPK DERNEĞİ İKTİSADİ İŞLETMESİ
ADINA SAHİBİ - PUBLISHER ON BEHALF
OF NPCT ASSOCIATION ECONOMIC
MANAGEMENT: **A.YAVUZ KOCAÖMER**
YAYIN KURULU - PUBLISHING BOARD:
**ALİ KİREMİTÇİOĞLU - İBRAHİM
GÜMÜŞDAL - MURAT AĞCA -
DR. NURETTİN KONAR**
YAYIN YÖNETMENİ VE YAZI İŞLERİ MD.
EDITOR IN CHIEF AND MANAGING EDITOR:
HAMİT TURHAN

GÖRSEL YÖNETMEN / ART DIRECTOR:
ERSİN ÖZTEKİN

BASKI / PRINTING:
**MART MATBAACILIK SANATLARI TİCARET
VE SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ**
ADRES: Merkez Mah. Ceylan Sok. No:24
Nurtepe - Kağıthane / İstanbul
TEL: +90 212 321 23 00 pbx
FAX: +90 212 295 11 07
www.martmatbaa.com.tr
YÖNETİM MERKEZİ / ADMINISTRATION

BUREAU: **Türkiye Millî Paralimpik Komitesi
Derneği İktisadi İşletmesi / National
Paralympic Committee of Turkey Association
Economic Management - Balmumcu, Hattat
Halim Sokak, No:13/1 Beşiktaş - İstanbul**
TEL: +90 212 347 93 35
FAX: +90 212 347 97 19
E-MAIL: **info@tmpk.org.tr www.tmpk.org.tr**
● Bu dergideki yazılar yazarların kişisel
görüşlerini yansıtır. Bunlardan TMPK
sorumlu tutulamaz.

PARALİMPİK PATLAMA

PARALYMPIC EXPLOSION

BEDENSEL VE GÖRME ENGELLİ SPORCULARIMIZ ÇEŞİTLİ BRANŞLARDAKİ AVRUPA VE DÜNYA ŞAMPİYONALARINDAN MADALYALARLA DÖNÜYOR. 2016 RIO PARALİMPİK OYUNLARI İÇİN ŞİMDİDEN YOĞUN BİR HAZIRLIK DÖNEMİ YAŞANIYOR. SPORCULARIMIZ AĞUSTOS VE EYLÜL AYINDA DÜZENLENEN BEDENSEL ENGELLİLER AVRUPA YÜZME ŞAMPİYONASI, BEDENSEL ENGELLİLER AVRUPA OKÇULUK ŞAMPİYONASI, IPC AVRUPA ATLETİZM ŞAMPİYONASI, IBSA GÖRME ENGELLİLER DÜNYA JUDO ŞAMPİYONASI, BEDENSEL ENGELLİLER AVRUPA BADMINTON ŞAMPİYONASI VE BEDENSEL ENGELLİLER DÜNYA MASA TENİSİ ŞAMPİYONASI'NDAN 10 ALTIN, 8 GÜMÜŞ, 15 BRONZ MADALYA GETİRDİ.

OUR DISABLED AND BLIND ATHLETES ARE RETURNING FROM EUROPEAN AND WORLD CHAMPIONSHIPS AT VARIOUS BRANCHES WITH MEDALS. THERE IS ALREADY AN INTENSE PERIOD OF PREPARATION GOING ON FOR THE 2016 RIO PARALYMPIC GAMES. OUR ATHLETES BROUGHT 10 GOLD, 8 SILVER, 15 BRONZE MEDALS FROM THE EUROPEAN DISABLED SWIMMING CHAMPIONSHIP HELD IN AUGUST AND SEPTEMBER, THE EUROPEAN DISABLED ARCHERY CHAMPIONSHIP, IPC EUROPEAN ATHLETICS CHAMPIONSHIP, IBSA WORLD BLIND JUDO CHAMPIONSHIP, EUROPEAN DISABLED BADMINTON AND WORLD DISABLED TABLE TENNIS CHAMPIONSHIPS.

2016 Rio de Janeiro'da düzenlenecek 15. Yaz Paralimpik Oyunları için geri sayım sürüyor. 2012 Londra Paralimpik Oyunları'na 69 sporcuyla katılan ve bir altın, beş gümüş, dört bronz olmak üzere toplam 10 madalya kazanan Türkiye, Rio'ya daha fazla sporcu gönderebilme ve daha çok madalya kazanabilmenin hesaplarını yapıyor. Son dönemde Paralimpik spor dallarını kapsayan Avrupa ve Dünya şampiyonalarında elde edilen sonuçlar bu hedef doğrultusunda yürütülen çalışmaların ve harcanan çabaların hiç de boş olmadığını ortaya koyuyor.

Geride bıraktığımız Ağustos ve Eylül aylarında düzenlenen Bedensel Engelliler Avrupa Yüzme Şampiyonası, Bedensel Engelliler Avrupa Okçuluk Şampiyonası, Bedensel ve Görme Engelliler IPC Avrupa Atletizm Şampiyonası, IBSA Görme Engelliler Dünya Judo Şampiyonası ve Bedensel Engelliler Dünya Masa Tenisi Şampiyonası'nda sporcularımız toplam 10 altın, 8 gümüş, 15 bronz madalya kazandı.

ATLETİZM

İngiltere'nin ev sahipliğinde 18-23 Ağustos tarihleri arasında düzenlenen IPC Avrupa Atletizm Şampiyonası'nda mücadele eden milli sporcularımız, kazandıkları beş altın, üç gümüş ve iki bronz madalya ile ilgi odağı oldu. Görme engelli sporcularımızdan Öznur Yılmaz T11 klas 100, 200 ve 400 metrede elde ettiği birinciliklerle tarihi bir başarıya imza attı.

Görme engelliler 1500 metrede Mehmet Nesim Öner ile Semih Deniz de altın madalyaya uzanırken, görme engelliler T11 klas 5000 metrede Hasan Hüseyin Kaçar, 400 metrede Semih Deniz ve bedensel engelliler T2 klas yüksek atlamada Barış Telli gümüş madalya, bedensel engelliler T54 klas tekerlekli sandalye koşuda Zübeyde Süpürgeci ve 400 metrede Mehmet Ali Atmaca ise bronz madalya kazandılar.

The countdown continues for the 15th Summer Paralympic Games to be held in 2016 at Rio de Janeiro. Entering the 2012 London Paralympic Games with 69 athletes and winning a total of 10 medals consisting of one gold, five silver and four bronze medals, Turkey is aiming to send more athletes to Rio and to win more medals. The results obtained recently in European and World championships covering Paralympic sports branches indicate that the work and efforts along this way are not unfounded. Held during the past August and September, the European Disabled Swimming Championship, the European Disabled Archery Championship, IPC European Athletics Championship, IBSA World Blind Judo Championship, World Disabled Table Tennis Championships were the scenes where our athletes won 10 gold, 8 silver, 15 bronze medals.

ATHLETICS

Our national athletes were the focus of interest with the five gold, three silver and two bronze medals they won as they competed in

the IPC European Athletics Championship held during 18-23 August hosted by the UK. Our blind athlete Öznur Yılmaz won first places of a historical nature in the T11 class 100, 200 and 400 meters. In the blind 1500 meters Mehmet Nesim Öner and Semih Deniz reached for gold medals, while in the blind T11 class 5000 meters Hasan Hüseyin Kaçar, in the 400 meters Semih Deniz and disabled T2 class high jump Barış Telli won silver medals, in the disabled T54 class wheelchair run Zübeyde Süpürgeci and 400 meters Mehmet Ali Atmaca each won bronze medals.

SWIMMING

Hosted by Holland in the city of Eindhoven the European Disabled Swimming Championship was the stage of another success in the S5 category 50 meters butterfly by Beytullah Eroğlu winning the silver medal with a time of 38.18. Eroğlu is a swimmer who previously won the European Championship and fourth place in the world.

YÜZME

Hollanda'nın Eindhoven kentinde düzenlenen Avrupa Bedensel Engelliler Yüzme Şampiyonası'nda S5 kategorisi 50 metre kelebek dalında Beytullah Eroğlu bir kez daha kürsüye çıkmayı başardı ve 38.18'lik derecesi ile gümüş madalya kazandı. Eroğlu daha önce de Avrupa şampiyonluğu ve Dünya dördüncülüğü elde etmiş bir sporcumuz.

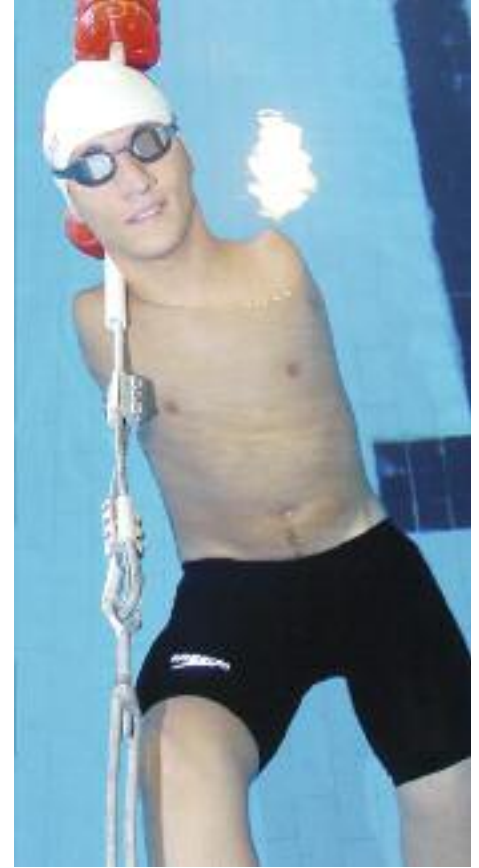
OKÇULUK

İsviçre'nin Nottwil kentinde düzenlenen ve 22 ülkeden 200 sporcunun mücadele ettiği Avrupa Şampiyonası'nda Bedensel Engelliler Milli Takımımız bir altın, bir gümüş, bir bronz madalya elde etti. Altısı kadın toplam 12 sporcu ile katıldığımız şampiyonada Makaralı Yaylar Mix kategorisinde Doğan Hancı ve Burcu Dağ ikilisi Avrupa şampiyonu olurken, makaralı yaylarda Doğan Hancı, Erdoğan Aygan, Bülent Korkmaz'dan oluşan erkek

takımımız Avrupa ikincisi, Burcu Dağ, Gülbin Su ve Handan Biroğlu'nun oluşturduğu kadın milli takımımız ise Avrupa üçüncüsü oldu.

MASA TENİSİ

2008 yılı Paralimpik Oyunları'na ev sahipliği yapan Çin Halk Cumhuriyeti'nin başkenti Beijing'de 5-15 Eylül tarihleri arasında düzenlenen Bedensel Engelliler Masa Tenisi Dünya Şampiyonası'nda da bir altın, iki gümüş, iki bronz madalya kazandık. Erkekler ferdi 4. klasta Nesim Turan tüm rakiplerini devirerek kürsünün en üst basamağına çıkarken, kadınlar ferdi 3. klasta Hatice Duman dünya üçüncüsü oldu. Takımlarda da başarılarını sürdüren sporcularımızdan Hatice Duman, Nergis Altıntaş 3. klasta gümüş, Abdullah Öztürk, Nesim Turan ve Ali Öztürk 5. klasta gümüş, Neslihan Kavas, Ümran Ertiş, Ebru Can, Hilal Türkan 9-10. klasta bronz madalya aldılar.

ARCHERY

At the European Championship held in Nottwil, Switzerland with 22 nations and 200 athletes our disabled national team won one gold, one silver and one bronze medal. In the Compound Bows Mix category of the championship we entered with 12 archers, 6 of whom were in the women's; the duo of Doğan Hancı and Burcu Dağ won European champions positions, while our men's team in compound bows, consisting of Doğan Hancı, Erdoğan Aygan and Bülent Korkmaz came in as European second place finishers, whereas our women's national team consisting of Burcu Dağ, Gülbin Su and Handan Biroğlu was third place runner up for Europe.

TABLE TENNIS

We won one gold, two silver and two bronze medals at the World Disabled Table Tennis Championship held by the host of the 2008 Paralympics, the capitol Beijing of the PRC during 5-15 September. In the men's 4th class individual Nesim Turan toppled all his rivals to rise to the top of the podium, meanwhile in the women's individual 3rd class Hatice Duman was world third. Teams also achieved quite a few successes with 3rd class silver by Hatice Duman, Nergis Altıntaş; and the team of Abdullah Öztürk, Nesim Turan and Ali Öztürk winning more silver in the 5th class and a bronze medal by Neslihan Kavas, Ümran Ertiş, Ebru Can, Hilal Türkan in the 9-10th class winning third place.

JUDO

Amerika Birleşik Devletleri'nin Colorado eyaletinde 1-7 Eylül tarihleri arasında düzenlenen IBSA Görme Engelliler Dünya Judo Şampiyonası'nda ise erkekler 100 kiloda İbrahim Bölükbaşı ile Kadın Milli Takımımız bronz madalyaya ulaştılar.

BADMİNTON

11-14 Eylül tarihleri arasında 19 ülkenin katılımıyla İspanya'da düzenlenen Bedensel Engelliler Badminton Avrupa Şampiyonası'na üç altın, iki gümüş, yedi bronz madalya kazanan milli sporcularımız damgasını vurdu. Tek ve çift erkeklerde iki altın madalyaya uzanan İlker Tuzcu'nun yanı sıra Emine Seçkin de tek kadınlarda altın madalya kazanarak kürsüye çıktı. Seçkin, ayrıca mix ve çift kadınlarda da iki bronz madalya aldı. Tek kadınlarda Narin Uluç ise gümüş madalyaya ulaştı. Milli sporcularımızdan Avni Kertmen çift erkeklerde gümüş, mix'te bronz madalya elde ederken, Zehra Bağlar tek kadınlarda ve mix'te, Muammer Çankaya mix'te, Mine Korkmaz çift kadınlarda bronz madalya kazandı.

TEKERLEKLİ SANDALYE BASKETBOLU

U22 Tekerlekli Sandalye Basketbol Avrupa Şampiyonası 2-7 Eylül tarihleri arasında İspanya'nın Zaragoza kentinde gerçekleşti. Almanya, İngiltere, Fransa, İspanya, Polonya gibi güçlü rakiplerin olduğu turnuvada ilk maçında Fransa'yı 72-50, ikinci maçında İsrail'i 83-26 mağlup etmeyi başaran genç millilerimiz şampiyonayı dördüncü olarak tamamladı.

JUDO

In the state of Colorado of the USA the IBSA World Blind Judo Championship was held during September 1-7th in the men's 100 kilos İbrahim Bölükbaşı and our women's national team each won bronze medals.

BADMİNTON

Our national players stamped their mark by winning three gold, two silver and seven bronze medals during September 11-14th at the European Disabled Badminton Championship with the participation of 19 countries in Spain. In addition to the winner of a double gold medal in the men's singles and doubles, İlker Tuzcu; Emine Seçkin also won gold in the women's singles both rising to the top rung of the podium. Seçkin also won two bronze medals in

the mix and women's doubles. Narin Uluç won the silver medal in the women's singles. Our national athlete Avni Kertmen won silver in the men's doubles, and mix bronze medal, while Zehra Bağlar won the bronze medal in the women's singles and mix along with Muammer Çankaya in the mix and Mine Korkmaz in the women's doubles also bringing home bronze medals.

WHEELCHAIR BASKETBALL

The U22 Wheelchair Basketball European Championship was held on 2-7 September in Zaragoza, Spain. Our team competed in the tournament against strong rivals Germany, the UK, France, Spain and Poland. Managing to defeat France in the first game by a score of 72-50, and Israel by 83-26 in their second match; our junior nationals completed the championship in fourth place.

BAŞKAN KOCAÖMER'DEN MİLLİ TAKIM GİBİ YÖNETİM

NATIONAL TEAM
DISCIPLINE BY
PRESIDENT
KOCAÖMER

TÜRKİYE MİLLİ PARALİMPİK KOMİTESİ'NİN YÖNETİM KURULU YİNE SPOR VE İŞ DÜNYASININ ÜNLÜ İSİMLERİNDEN OLUŞTU. İSTANBUL'DA DÜZENLENEN GENEL KURULDA KONUŞAN BAŞKAN KOCAÖMER, "SPORTİF AÇIDAN ÖNÜMÜZDEKİ EN BÜYÜK HEDEF OLAN RIO PARALİMPİK OYUNLARI'NA ÜLKEMİZİN EN YÜKSEK SAYIDA SPORCU İLE KATILIMINI SAĞLAMAK KONUSUNDA İLGİLİ TÜM KURULUŞLARLA İŞBİRLİĞİ İÇERİSİNDE GEREKLİ ÇALIŞMALAR YÜRÜTECEĞİZ" DEDİ.

THE EXECUTIVE BOARD OF THE NATIONAL PARALYMPIC COMMITTEE OF TURKEY AGAIN CONSISTS OF CELEBRITIES FROM THE WORLDS OF SPORTS AND BUSINESS. SPEAKING AT THE GENERAL ASSEMBLY HELD IN ISTANBUL, PRESIDENT KOCAÖMER SAID, "WE WILL CONDUCT THE REQUIRED WORK IN COLLABORATION WITH ALL CONCERNED ESTABLISHMENTS IN ORDER TO ENSURE THE PARTICIPATION WITH THE HIGHEST NUMBER OF ATHLETES INTO OUR BIGGEST SPORTIVE TARGET, THE RIO PARALYMPIC GAMES".

Türkiye Milli Paralimpik Komitesi'nin (TMPK) olağan genel kurulu 6 Aralık 2014 tarihinde İstanbul'da yapıldı. Sürmeli Otel'de düzenlenen genel kurulda güven tazeleyen Başkan Yavuz Kocaömer, yine spor ve iş dünyasının ünlü isimlerinden güçlü bir yönetim oluşturdu. Tek listeyle gerçekleşen seçimde Başkan Yavuz Kocaömer'in yönetim kurulunda şu isimler yer aldı:

Mehmet Baykan, Şenes Erzik, Hüsnü Güreli, Ahmet Ali Ağaoğlu, Murat Aksu, Abdullah Güven, Alpaslan Baki Ertekin, Berrin Altınöz, Birol Aydın, Haluk Gergin, İbrahim Gümüşdal, Murat Çelikkanat, Umut Ünar, Ümit Deniz Kurt.

Yedekler: Hüseyin Aksu, Abubekir Özcan, Burçak Küçükçalı, Ali Bahadır, Meral Canlı, Uğur Becerikli.

Başkan Yavuz Kocaömer, genel kurulda yaptığı konuşmada, engelliler sporu için bugüne kadar yaptıkları hizmetleri bundan sonra da aynı heyecan ve kararlılıkla sürdüreceklarını belirterek, "Sportif açıdan bakılacak olursa önümüzdeki en büyük hedef olan 2016 Rio Paralimpik Oyunları'na ülkemizin en yüksek sayıda

sporcu ile katılımını sağlamak konusunda ilgili tüm kuruluşlarla işbirliği içerisinde gerekli çalışma yürütülecektir" dedi.

Genel kurulda, son iki yılda yapılan çalışmalarla ilgili bilgiler aktaran TMPK Genel Sekreteri İbrahim Gümüşdal, Eğitim Kurulu, Sağlık Kurulu, Hukuk Kurulu, Sporcu Konseyi çalışmaları ile ilk ve orta öğretim okullarında 'Engelliler ve Paralimpik' konularında öğrencileri bilgilendirme ve bilinçlendirmeye yönelik Paralimpik Okul Günleri projesinin yeni dönemde de devam edeceğini söyledi.

Genel Kurul'da; Denetleme, Sicil ve Disiplin Kurulları da şu isimlerden oluştu:

●DENETLEME KURULU: Arif Yücel, Hayati Babaoğlu, Korhan Evin, Yedekler: Aytaç Çalışkan, Burhan Sait Avad, Caner Şamdancı.

●SİCİL VE DİSİPLİN KURULU: Cihangir Yıldırım, Tarık Bitlis, Sezai Bağbaşı.

●YEDEKLER: Ahmet Melih Aközden, Gülşen Erkoç, Ebru Cida.

The ordinary general assembly of the National Paralympic Committee of Turkey (NPCT) was held on December 6th, 2014 in Istanbul. Regaining confidence at the general assembly held at the Sürmeli Hotel, President Yavuz Kocaömer created a strong management with celebrities from the sports and business world. The single list executive board of President Yavuz Kocaömer consisted of the following names:

Mehmet Baykan, Şenes Erzik, Hüsnü Güreli, Ahmet Ali Ağaoğlu, Murat Aksu, Abdullah Güven, Alpaslan Baki Ertekin, Berrin Altınöz, Birol Aydın, Haluk Gergin, İbrahim Gümüşdal, Murat Çelikkanat, Umut Ünar, Ümit Deniz Kurt.

Reserves: Hüseyin Aksu, Abubekir Özcan, Burçak Küçükçalı, Ali Bahadır, Meral Canlı, Uğur Becerikli

President Yavuz Kocaömer made a speech at the general assembly to indicate that they will sustain the same services they performed for disabled sports till the present time with the same excitement and decisiveness and said, "We will conduct the required work in

collaboration with all concerned establishments in order to ensure the participation with the highest number of athletes into our biggest sportive target, the Rio Paralympic games". Relaying information about the work done for the past two years at the General Assembly, NPCT Secretary General İbrahim Gümüşdal stated that the Paralympics School Days project aiming to inform and raise consciousness of students at primary and middle schools in the subjects of the 'Disabled and Paralympics' as well as the work of the Education, Health, Legal Boards and the Athlete Council.

At the General Assembly;

The Audit, Registry and Discipline Boards consisted of the following names:

Audit Board: Arif Yücel, Hayati Babaoğlu, Korhan Evin
Reserves: Aytaç Çalışkan, Burhan Sait Avad, Caner Şamdancı
Registry and Discipline Board: Cihangir Yıldırım, Tarık Bitlis, Sezai Bağbaşı

Reserves r: Ahmet Melih Aközden, Gülşen Erkoç, Ebru Cida.

TMPK FAALİYET RAPORU

TMPK genel kurulunda, komitenin son iki yıllık dönemi içeren (Kasım 2012 - Ekim 2014) faaliyet raporu üyelere kitap olarak dağıtıldı. 'Eğitim, Tanıtım ve Amaca Uygun Diğer Faaliyetler', 'Spora Katkılarımız', 'Uluslararası Faaliyetler', 'Medya Faaliyetleri' ve 'İktisadi İşletme Kuruluşu' başlıkları altında beş bölümde toplanan faaliyet raporunda, çalışmalar anlatıldı.

I. EĞİTİM - TANITIM VE AMACA UYGUN DİĞER FAALİYETLER

Uluslararası İlham Projesi:17 Ocak 2013 tarihinde Uluslararası İlham Projesi değerlendirme toplantısı yapılmıştır. Toplantıda, TMPK Eğitim komisyonu tarafından uygulamaya konulan ve İlham Projesi kapsamına alınan Paralimpik Okul Günleri ve diğer etkinliklerle ilgili olarak gelişmeler ve uygulamaların devamı ile ilgili konular, katılımcı kuruluşlar MEB ve UNICEF yetkilileri ile İlham Projesi uygulamalarının raportörü Martina Diep'in katılımıyla gerçekleştirilmiştir.

● Uluslararası İlham Projesi 'Oynayabilir miyiz': Engellilik ve Paralimpik konularında yetişkinlere yönelik farkındalık artırmayı ve durum analizi yapmayı amaçlayan Uluslararası İlham Projesi kapsamında UNICEF ve TMPK'nın birlikte gerçekleştirdikleri engellilik ve sorunlarını içeren üç pilot ilde düzenlenen çalıştay programının ilki 30 Eylül 2013 tarihinde Trabzon'da, ikincisi 7 Ekim 2013 tarihinde Ankara'da, üçüncüsü ise 4 Kasım 2013 tarihinde Mersin'de düzenlenmiştir. Son olarak ise 18 Mart 2014 tarihinde yapılan çalıştay, üç pilot bölgeye ait raporlar üzerinden, Türkiye'de engelli ergen ve gençlerin spora ve fiziksel aktiviteye erişimleri, engelli sorunları ve çözümlerini görüşmek üzere İstanbul'da Dedeman Otelinde yapılmıştır. Çalıştaya TMPK Genel Sekreteri İbrahim Gümüştal moderatörlüğünde, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı Müşaviri Abdullah Güven, İstanbul Üniversitesi BESYO Öğretim Görevlisi Doç. Dr. Nurettin Konar, Marmara Üniversitesi BESYO Öğretim Görevlisi Doç. Dr. Yaşar Tatar, TESYEV Genel Müdürü ve TMPK Genel Sekreter

Yardımcısı Berrin Altınöz konuşmacı olarak katılmışlardır. Çalıştayda, seçilen pilot illerde (Ankara, Mersin, Trabzon) ve Türkiye'de yapılan araştırmalar sonucunda engellilerin yaşamış oldukları sıkıntılar ve buna ilişkin çözüm önerileri gündeme gelmiştir.

● İstanbul 2020 Gala Yemeği: TMPK Başkanı Yavuz Kocaömer, TMPK Genel Sekreteri İbrahim Gümüştal ve TMPK Yönetim Kurulu Üyesi Gizem Girişmen, 26 Mart 2013 tarihinde İstanbul 2020

Olimpiyat ve Paralimpik Oyunları adaylığı için Uluslararası Olimpiyat Komitesi (IOC) Değerlendirme Komisyonu için İstanbul'da Esmâ Sultan Yalısı'nda düzenlenen gala yemeğine katılmışlardır. Dönemin Başbakanı, Spor Bakanı, diğer bakanlar, milletvekilleri, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı ve İstanbul Valisi gibi üst düzey yöneticilerin de teşrifleri ile IOC Değerlendirme Komisyonu ağırlanmıştır.

● Paralimpik Sunum & Basın Toplantısı: İstanbul 2020 Olimpiyat ve Paralimpik Oyunları adaylık çalışmalarını incelemek üzere İstanbul'a gelen IOC Değerlendirme Komisyonu üyelerine 17 Mart 2013 günü 'Paralimpik Sunum' yapılmıştır. Bir saat süren sunumun ardından aynı gün Four Seasons Hotel'de düzenlenen IOC Değerlendirme Komisyonu İstanbul 2020 Basın Toplantısı'na TMPK Başkanı Yavuz Kocaömer ve TMPK Yönetim Kurulu Üyesi Gizem Girişmen iştirak etmiş ve basın mensuplarının sorularını yanıtlamışlardır.

● Olimpiyat ve Paralimpik Oyunları Paneli: Marmara Üniversitesi BESYO'nun 11 Eylül 2013 tarihinde düzenlediği 21. EASM (European Association For Sport Management) Konferansı, spor yazarı Zeki Çol'un moderatörlüğünde TMPK Genel Sekreteri İbrahim Gümüştal ve TMOK Genel Sekreteri Neşe Gündoğan'ın katılımıyla İstanbul'da Lütfi Kırdar Uluslararası Kongre ve Sergi Sarayı'nda gerçekleşmiştir. Soru - cevap şeklinde ilerleyen panelde üzerinde en çok durulan, 'Olimpiyat ve Paralimpik Oyunları'nın ülkemize neden verilmediği' sorusu olmuştur.

ANNUAL OPERATING REPORT OF NPCT

The activity report of the committee including the past two years was distributed to the members as a booklet. The annual report was collated under five sections, 'Education, Promotion and Other Activities for the Mission', 'Our Contributions to Sports', 'International Activities', 'Media Activities' and 'Establishment of the Economic Operation' as their operations were expressed.

I. EDUCATION – PROMOTION AND OTHER ACTIVITIES FOR THE MISSION

● International Inspiration Project: On 17 January 2013 International Inspiration Project assessment meeting was held. At the meeting subjects implemented by the NPCT Education Commission such as the Paralympic School Days and other events' developments and applications taken into the scope of International Inspiration Project, participated by the MEB and UNICEF officials and the rapporteur of the International Inspiration Project Martina Diep.

International Inspiration Project 'Can We Play?': The first of the workshop program held in three pilot provinces within the International Inspiration Project involving disability and its challenges aimed at adults in the areas of disability and Paralympics held by the NPCT and UNICEF; was held on 30 September 2013 in Trabzon,

second on 7 October 2013 in Ankara and the third on 4 November 2013 in Mersin. Finally the workshop was completed on 18 March 2014 reporting on three pilot zones, at the Istanbul Dedeman Hotel to discuss the problems of adult and adolescent disability, participation in sports and challenges. Moderated by NPCT Secretary General İbrahim Gümüştal, the workshop was attended by Family and Social Policies Ministry advisor Abdullah Güven, Istanbul University BESYO Instructor Assoc. Prof. Dr. Nurettin Konar, Marmara University BESYO Instructor Assoc. Prof. Dr. Yaşar Tatar, TESYEV General Manager NPCT Deputy Secretary General Berrin Altınöz spoke. At the workshop the challenges of disability and solutions were discussed at the pilot provinces (Ankara, Mersin, Trabzon) and through surveys all over Turkey.

● İstanbul 2020 Gala Dinner: NPCT President Yavuz Kocaömer, NPCT Secretary General İbrahim Gümüştal and NPCT Board member Gizem Girişmen attended the gala dinner on 26 March 2013 held for the Istanbul 2020 Olympic and Paralympic Games candidacy of the International Olympic Committee (IOC) Evaluation Commission in Istanbul at the Esmâ Sultan Sea Kiosk. PM, Sport Minister, other ministers, Deputies of the Grand National Assembly, Istanbul Lord Mayor and Governor of Istanbul hosted the IOC Evaluation Commission.

- Engelliler ve Spor Paneli: Ankara Üniversitesi (AÜ) Spor Bilimleri Fakültesi Dekanlığı ile Sağlık Kültür ve Spor Daire Başkanlığı'nca düzenlenen 'Engelliler ve Spor' konulu panel 2 Aralık 2013 günü Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde düzenlendi. Oturum başkanlığını AÜ Spor Bilimleri Fakültesi Spor Yöneticiliği bölüm Başkanı Yrd. Doç. Dr. Hakan Sunay'ın yaptığı panele

- Türkiye Bedensel Engelliler Spor Federasyonu (TBESF) Başkanı Demirhan Şerefhan, TMPK Yönetim Kurulu Üyesi ve Beijing 2008 Paralimpik Oyunları şampiyonu Gizem Girişmen, görme engelliler halter dünya üçüncüsü Ayhan Gülsoy'un yanı sıra Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölümü öğretim üyesi Doç. Dr. Ferda Gürsel panelist olarak katılmışlardır.

- 'Ne Kadar Engelli Değiliz' Paneli: Anadolu Üniversitesi Engelli Öğrenciler Birimi'nin düzenlediği 'Ne Kadar Engelli Değiliz' konferansı 11 Aralık 2013 günü adı geçen okulda gerçekleştirilmiştir. Açılış konuşmasını Anadolu Üniversitesi Engelli Öğrenciler Birimi Koordinatörü Doç. Dr. Osman Tural'ın yaptığı konferansa TMPK Başkanı Yavuz Kocaömer ile TESYEV mütevelli heyet üyeleri görme engelli Selim & Kerim Altınok kardeşler katılmıştır.

- 'Engellilere Yönelik Ayrımcılık; Sorunlar ve Çözümler' Konulu Söyleşi: Dokuz Eylül Üniversitesi Engelsiz Dokuz Eylül Koordinatörlüğü'nün 30 Nisan 2014 tarihinde

'Üniversitelerde Engellilere Yönelik Ayrımcılığın Araştırılması ve Ayrımcılığa Karşı Kurum Kültürü Oluşturma Projesi', 'Baba' isimli kısa film gösterimi ve söyleşi olarak yapılmıştır. Söyleşiye, konuşmacı olarak TMPK Başkanı Yavuz Kocaömer, TESYEV mütevelli heyet üyeleri görme engelli Selim & Kerim Altınok kardeşler ve tekerlekli sandalye basketbol sporcusu Haktan Özünver katılmıştır.

- Anti-Doping Toplantısı: TMPK Başkanı Yavuz Kocaömer,

Genel Sekreter İbrahim Gümüştal, Genel Sekreter Yardımcısı Berrin Altınöz ve üç federasyon yetkilisinin katılımıyla 4 Eylül 2014 tarihinde gerçekleşen Anti-Doping toplantısı TMPK merkezinde gerçekleştirilmiştir. Alınan kararlar federasyonları yazılı olarak bildirilmiştir.

- Doping Mücadelede Yeni Dönem: İstanbul Olimpiyatevi'nde 16 Eylül 2014 günü düzenlenen 2015 Dünya Doping Mücadele Kuralları'nın ülkemizde uygulanmasına ilişkin hususların anlatıldığı bilgilendirme toplantısına TMPK Genel Sekreter Yardımcısı Av. Ümit Deniz Kurt ve TMPK Sağlık Kurulu Başkanı Prof. Dr. Nevin Ergun katılmıştır.

- 'Paralimpik Oyunları ve Paralimpik Okul Günleri' Konferansı: TMPK ve Gedik Üniversitesi işbirliğiyle hazırlanan ve 24 Ekim 2014 tarihinde gerçekleşen 'Paralimpik Oyunları ve Paralimpik Okul Günleri'ni tanıtmaya amaçlı konferansta TMPK Genel Sekreteri İbrahim Gümüştal ve TMPK Eğitim Komisyonu Başkanı Ali Bahadır konuşmacı olarak yer almışlardır.

- Paralympic Presentation and Press Conference: Members of the IOC Evaluation Commission, having come to Istanbul for the Istanbul 2020 Olympic and Paralympic Games candidacy inspections, attended a 'Paralympic Presentation' on 17 March 2013. Following the one hour event, the IOC Evaluation Commission attended the IOC Evaluation Commission Istanbul 2020 Press Conference held at Four Seasons Hotel with NPCT President Yavuz Kocaömer and NPCT Executive Board member Gizem Girişmen to answer the questions of press.

- Olympic & Paralympic Games Panel: Marmara University BESYO's conference held on 11 September 2013 as the 21st meeting of EASM (European Association for Sport Management) was held and moderated by sports writer Zeki Çol, attended by NPCT Secretary General İbrahim Gümüştal and NOCT Secretary General Neşe Gündoğan at the Istanbul Lütfi Kırdar International Congress and Exhibition Center. The panel was mostly a Q&A session with the topic being; 'why the Olympic and Paralympic Games were not given to Turkey'.

- Disability & Sport Panel: Ankara University (AÜ) Sport Sciences Faculty and the Directorate of Health, Culture and Sport held the Disability & Sport Panel on December 2nd, 2013 at the Ankara University Sport Sciences Faculty. Chaired by AU Sport Sciences Faculty Sport Management Department Chairman, Instructor Assoc. Prof. Dr. Hakan Sunay, the panel was attended by NPCT President Yavuz Kocaömer, Disabled Sports Federation of Turkey (TBESF) President Demirhan Şerefhan, NPCT Executive Board member and Beijing 2008 Paralympic Games champion Gizem Girişmen, blind third place weight lifting winner Ayhan Gülsoy

and Physical Education Instructor Assoc. Prof. Dr. Ferda Gürsel as panelists.

- 'How Much We Are Not Disabled' Panel: 'How Much We Are Not Disabled' conference was held by the Anadolu University Disabled Students Union on 11 December 2013. The opening speech was given by Anadolu University Disabled Students Union Coordinator, Instructor Assoc. Prof. Dr. Osman Tural with attendance by NPCT President Yavuz Kocaömer and TESYEV Board members blind brothers Selim & Kerim Altınok. 'Discrimination Against the Handicapped: Challenges and Solutions' Moderation Dokuz Eylül University Non Disabled Dokuz Eylül Coordination Office held a short cinema show titled 'Father' and talk on 30 April 2014 about the 'Project for the Research of Discrimination in Universities against the Disabled'. Presenters were NPCT President Yavuz Kocaömer, TESYEV Executive Board members blind brothers Selim & Kerim Altınok and wheelchair basketball player Haktan Özünver.

- Anti-Doping Meeting: Held with the participation of NPCT President Yavuz Kocaömer, NPCT Secretary General İbrahim Gümüştal, Assistant NPCT Secretary General Berrin Altınöz and three federation officials, on 4 September 2014 the Anti-Doping meeting was attended at the NPCT HQ with the decisions taken notified in writing to the concerned offices.

- New Term in Anti-Doping: At the Istanbul Olympic House, on 16 September 2014 the information dissemination meeting concerning the 2015 World Anti Doping was attended by NPCT Assistant Secretary General Att. Ümit Deniz Kurt and NPCT Health Board President Prof. Dr. Nevin Ergun.

II. SPORA KATKI

Rio 2016 Paralimpik Oyunları'na hazırlık amacıyla TMPK Yönetim Kurulu'nun 27 Ağustos 2013 tarih ve 2013/7 sayılı kararı uyarınca, derneğin tanıtımının yapılması koşuluyla aşağıdaki ödemeler yapılmıştır:

- Bedensel Engelliler Spor Federasyonu'na milli takımlar kamp harcamaları için 584.907.- lira ödenmiştir.
- Türkiye Görme Engelliler Spor Federasyonu'na milli takımlar kamp harcamaları için 178.352.- lira ödenmiştir.
- Türkiye Özel Sporcular Spor Federasyonu'na milli takımlar kamp harcamaları için 94.942.- lira ödenmiştir
- Sporcu Lisansları: 328 Paralimpik sporcumuzun 2013-2014 Yaz ve Kış Sporları IPC yıllık lisans bedelleri olarak toplam 10.630.- lira TMPK tarafından karşılanmıştır.

● 6. Dr. Trawinski Uluslararası Tekerlekli Sandalye Basketbol Turnuvası: Dr. Trawinski Uluslararası Tekerlekli Sandalye Basketbol Turnuvası'nın altıncısı 22-24 Mayıs 2014 tarihleri arasında altı ülkeden yaklaşık 150 sporcunun katılımıyla İstanbul'da Ahmet Cömert Spor Salonu'nda gerçekleştirilmiştir. Milli Takımımızın şampiyon olduğu turnuvada ABD ikinci, İspanya üçüncü sırayı almıştır. Milli Takımımızın ödülünü Spor Genel Müdürü Mehmet Başkan ile TMPK ve TESYEV Başkanı Yavuz Kocaömer vermiştir. Bu turnuva, engelliler sporunun gelişimine katkıda bulunmak için geldiği Türkiye'de 17 Aralık 1999 depreminde yaşamını yitiren Almanya Tekerlekli Sandalye Basketbol Ulusal Takım antrenörlerinden Dr. Hans Joschim Trawinski anısına düzenlenmektedir.

III. ULUSLARARASI FAALİYETLER

● İstanbul 2020 Adaylığına Destek: Almanya'nın Bonn kentinde 19 Nisan 2013 tarihinde düzenlenen toplantıda, İstanbul'un 2020 Olimpiyat ve Paralimpik Oyunları adaylığına IPC tarafından

destek gelmiştir. İstanbul 2020 Olimpiyat ve Paralimpik Oyunları adaylığı için hazırlanan tanıtım kitabı, TMPK Başkanı Yavuz Kocaömer, Spor Genel Müdürü Mehmet Başkan, Spor Genel Müdür Yardımcısı Ömer Altunsoy, İstanbul 2020 Adaylık Komitesi CEO'su Ali Kiremitçioğlu ile TMPK Yönetim Kurulu ve IPC Sporcu Konseyi Üyesi Paralimpik milli sporcumuz Gizem Girişmen tarafından IPC CEO'su Xavier Gonzalez'e teslim edilmiştir.

● Sochi 2014 Kış Paralimpik Oyunları: 20-22 Mayıs 2013 tarihlerinde Rusya'da düzenlenen 'Chefs of Mission' seminerine TMPK'yı temsilen Asbaşkan Demirhan Şerefhan katılmıştır.

● Gizem Girişmen EPC Yönetim Kurulu'nda: 5-6 Mayıs 2013 tarihlerinde Almanya'nın Bonn kentinde yapılan IPC Sporcu

Konseyi toplantısına katılan TMPK Yönetim Kurulu ve IPC Sporcu Konseyi Üyesi Gizem Girişmen sporcu temsilcisi olarak, Avrupa Paralimpik Komitesi (EPC) Yönetim Kurulu'na seçilmiştir.

● EPC Genel Kurulu: 4-5 Ekim 2013 tarihlerinde Dublin'de yapılan EPC Genel Kurulu'na TMPK adına Asbaşkan Demirhan Şerefhan ile Genel Sekreter İbrahim Gümüşdal katılmışlardır.

● Kadın Liderlik Zirvesi Programı: 8-11 Mayıs 2014 tarihleri arasında Viyana'da IPC, EPC ve Avusturya

Paralimpik Komitesi işbirliği ile düzenlenen 'Kadın Liderlik Zirvesi' programında TMPK Yönetim Kurulu ve IPC Sporcu Konseyi Üyesi Gizem Girişmen 'Danışman', milli sporcu Büşra Ün 'Katılımcı' olarak yer almıştır. Üç gün süren programda kadının yönetimdeki rolü, kadınların liderlik pozisyonlarındaki temsilinin artırılması, cinsiyete dayalı ayrımcılık ve iyi örneklerin sunumu gibi konular ele alınmıştır. Girişmen, 'Cinsiyete Dayalı Ayrımcılık' konusunda bir konuşma yapmış, ayrıca son oturumda EPC'nin Stratejik Önerileri başlığını içeren sporcular ve katılımın artırılması çalışmasını yönetmiştir.

● 'Paralympic Games & Paralympic School Days' Conference: Prepared in collaboration by the Gedik University and NPCT held on 24 October 2014 the 'Paralympic Games & Paralympic School Days' promotional conference was attended by NPCT Secretary General İbrahim Gümüşdal and NPCT Education Commission President Ali Bahadır as presenters.

II. CONTRIBUTION TO SPORT

For the purpose of preparation for the Rio 2016 Paralympic Games, in accordance with the decision of the NPCT Executive Board dtd. 27 August 2013 and numbered 2013/7, in order to promote the association, the following payments were made:

- 584.907.- liras were paid to the Disabled Sports Federation of Turkey for national teams camp spending.
- 178.352.- liras were paid to the Visually Disabled Sports Federation of Turkey for national teams camp spending.
- 94.942.- liras were paid to the Special Athletes Sports Federation of Turkey for national teams camp spending.

Athlete Licenses: For the license fees of 328 Paralympic athletes the 2013-2014 Summer and Winter Sports a total of 10.630.- liras were paid by NPCT.

● 6. Dr. Trawinski International Wheelchair Basketball Tournament The sixth of the Dr. Trawinski International Wheelchair Basketball

Tournament was held during 22-24 May 2014 with the participation of 150 athletes from six nations in Istanbul at the Ahmet Cömert Sports Hall. In the tournament where our national team was champion the USA was second and Spain third. The presentation of the trophy of our national team by Sports General Manager Mehmet Başkan and NPCT and TESYEV President Yavuz Kocaömer took place at the end. This tournament is held in memory of the Germany Wheelchair Basketball National Team trainer, who died during the 17 December 1999 earthquake; Dr. Hans Joschim Trawinski.

III. INTERNATIONAL ACTIVITIES

● Support to Istanbul 2020 Candidacy: At the meeting in Bonn, Germany held on 19 April 2013, Istanbul 2020 Olympic and Paralympic Games candidacy was supported by IPC. The promotional book prepared for the Istanbul 2020 Olympic and Paralympic Games candidacy was presented by NPCT President Yavuz Kocaömer, Sports General Manager Mehmet Başkan, Sports Assistant General Manager Ömer Altunsoy, Istanbul 2020 Candidacy Committee CEO Ali Kiremitçioğlu and NPCT Executive Board member and IPC Athletes' Council Member Gizem Girişmen to IPC CEO Xavier Gonzalez.

● Sochi 2014 Winter Paralympic Games: Held on 20-22 May 2013 in Russia the 'Chefs of Mission' seminar was attended by Vice President Demirhan Şerefhan representing the NPCT.

- IPC Genel Kurulu: 22-24 Kasım 2013 tarihleri arasında Atina'da yapılan IPC Genel Kurulu'na TMPK adına Başkan Yavuz Kocaömer, Genel Sekreter İbrahim Gümüşdal ve Asbaşkan Demirhan Şerefhan katılmışlardır. Sir Philip Craven'in yeniden başkan seçildiği genel kurul esnasında TMPK olarak birçok ülkenin Paralimpik Komiteleri ile ikili görüşmeler gerçekleştirilmiştir.

- IPC 25. Yıl Kutlamaları: 4-5 Ekim 2014 tarihlerinde Almanya'nın Berlin kentinde düzenlenen IPC 25. Yıl kutlamalarına TMPK adına İbrahim Gümüşdal ile IPC Sporcu Konseyi ve TMPK Yönetim Kurulu Üyesi Gizem Girişmen katılmıştır.

- IWAS'a Üyelik: Bedensel Engelliler Spor Federasyonu'nun uluslararası alanda bazı branşlardaki iletişimini desteklemek amacıyla IPC'nin temel kuruluşlarından Uluslararası Tekerlekli Sandalye Ampute Sporları Federasyonu'na (IWAS) 2013 yılında üye olunmuştur.

IV. MEDYA FAALİYETLERİ

TMPK Yönetim Kurulu Başkanı Yavuz Kocaömer, Milliyet Gazetesi'nin spor bölümünde her Pazar, Posta Gazetesi'ndeki 'Çengelli İğne' köşesinde her Pazartesi, 'Engellilik ve Paralimpik Sporlar - Sporcular' konularındaki yazılarını sürdürmektedir. Başkan Kocaömer, 8 Aralık 2012 tarihinde Kanal 24'te Hakan Çelik'in hazırlayıp sunduğu 'Hafta Sonu Moderatörü' programında Paralimpik sporlar ve engellilerin yaşadığı zorluklar, 11 Aralık 2012

tarihinde konuk olduğu Fatih Altaylı'nın 'Teke Tek' programında sporda şiddet, Paralimpik sporcuların yaşadığı zorluklar ve İstanbul 2020 Olimpiyat ve Paralimpik Oyunları adaylığı konusunda bilgiler vermiştir. 11 Aralık 2013 tarihinde Eskişehir'in yerel kanalı Es Tv'de Soner Çoban'ın hazırlayıp sunduğu 'Engelsiz Eskişehir' programına canlı yayın konuğu olarak katılan TMPK Başkanı Yavuz Kocaömer, kendisine yöneltilen soruları yanıtlamış ve insanların Paralimpik Oyunları'na bakış açısını değerlendirmiştir. Kocaömer, 26 Aralık

2013 tarihinde de TV 8'de Salih Keçeci ve Pelin Çini'nin sunduğu 'Aramızda Kalsın' programında İstanbul 2020 Olimpiyat ve Paralimpik Oyunları adaylık süreci hakkında bilgiler vermiştir.

TMPK'nın resmi yayın organı 'Paralimpik Türkiye' dergisi Ocak 2012 tarihinden itibaren yayınlanmakta olup, 11. sayısına ulaşmıştır. Bunun dışında, dünyada ve Türkiye'de Paralimpik sporlar, sporcular ve engelli sporları konusundaki gelişmeler TMPK web sitesinden (www.tmpk.org.tr) yayınlanmakta olup 2013 yılından itibaren Facebook ve Anti-Doping sayfaları da komitenin medya ağına eklenmiştir.

V. İKTİSADİ KURULUŞ

12 Aralık 2012 tarihli genel kurul toplantısında alınan karar ile yönetim kuruluna verilen görev gereği, TMPK İktisadi İşletmesi 5 Şubat 2014 tarihinde kurulmuş olup faaliyetini sürdürmektedir.

- Gizem Girişmen in EPC Executive Board: Attending the 5-6 May 2013 events in Bonn of IPC Athletes' Council meeting; the NPCT Executive Board member and IPC Athletes' Council Member Gizem Girişmen was elected to the European Paralympic Committee (EPC) Executive Board as Athlete Representative.

- EPC General Assembly: Held on 4-5 October 2013 in Dublin the EPC General Assembly was attended on behalf of NPCT by Vice President Demirhan Şerefhan and NPCT Secretary General İbrahim Gümüşdal.

- Women Leadership Program: At the 'Women Leadership Summit' taking place on 8-11 May 2014 in Vienna with the collaboration of IPC, EPC and Austrian Paralympic Committee program NPCT Executive Board and IPC Athletes' Council member Gizem Girişmen attended as 'Advisor', with national athlete Büşra Ün attending as participant. The three day program involved the role of women in management, increasing the representation of women in leadership positions, sexist discrimination and presentation of good examples. Girişmen made a presentation on 'Discrimination Based on Gender' and ran the workshop in the final session on EPC's Strategic Recommendations.

- IPC General Assembly: On 22-24 November 2013 the Athens General Assembly of IPC was attended on behalf of NPCT by NPCT President Yavuz Kocaömer, NPCT Secretary General İbrahim Gümüşdal and Vice President Demirhan Şerefhan. Sir Philip Craven was reelected President at the General Assembly as the NPCT held bilateral talks with committees of other nations.

- IPC 25th Anniversary Celebrations: Held during 4-5 October 2014 in Germany's capitol Berlin, the IPC 25th Anniversary Celebrations were attended on behalf of NPCT, by the NPCT Secretary General İbrahim Gümüşdal and IPC Athlete Council and NPCT Executive Board member Gizem Girişmen.

- IWAS Membership: IPC's fundamental institution International Wheelchair Amputee Sports Federation (IWAS) was joined in 2013 for the purpose of supporting the international communication of the Disabled Sports Federation of Turkey.

IV. MEDIA ACTIVITIES

NPCT Executive Board President Yavuz Kocaömer writes articles for the sports page of the Milliyet Daily every Sunday, in his 'Pin Cushion' corner at the Posta Gazette every Monday on 'Disability and Paralympic Sports - Athletes'. President Kocaömer was aired on 8 December 2012 on Channel 24 by Hakan Çelik in 'Weekend Moderator' program about Paralympic Sports and Challenges of Disability, on 11 December 2012 in Fatih Altaylı's 'One on One' program about violence in sports, difficulties of Paralympic athletes and the İstanbul 2020 Olympic and Paralympic Games candidacy. Participating as a live airing guest on 11 December 2013 at the local Eskişehir channel Es Tv at Soner Çoban's 'Handicap-Free Eskişehir' program, NPCT President Yavuz Kocaömer answered questions and assessed people's look at the Paralympic games. Kocaömer took part on 26 December 2013 at the show 'Keep it Between Us' at TV8 by Salih Keçeci and Pelin Çini to speak about the İstanbul 2020 Olympic and Paralympic Games candidacy. NPCT's official publication, 'Paralympic Türkiye' journal has been published since January 2012 with the 11th issue printed. In addition all the developments on the Paralympic sports, athletes and disability sports are being broadcast at the NPCT - TMPK web site (www.tmpk.org.tr) and starting in 2013 Facebook&Anti-Doping pages were added to the committee's network.

V. ECONOMIC ESTABLISHMENT

Through the decision taken on 12 December 2012 as required by the task assigned to the Executive Board, the TMPK-NPCT Economic Establishment was founded on February 5th 2014 and maintains its operations.

FAİK GÜRSES

DOĞAN HABER AJANSI SPOR
SORUMLU MÜDÜRÜ VE
SPOR YAZARI

DOGAN NEWS AGENCY
DIRECTOR OF SPORTS AND
SPORTING EDITOR

BÜYÜK PATLAMA!

BIG BANG!

Evrenin başlangıcı olan Bing Bang (Büyük Patlama) gibi desek abartmış olmayız. 10 Altın, 8 Gümüş, 15 Bronz... Toplam 43 madalya, aslında Paralimpik sporcularımızın bomba gibi patladığının bir başka tarifidir. Onların aldığı madalyanın rengi ne olursa olsun, bizim için daima altındır. Alınan madalyanın manevi değeri bir yana, onca engele rağmen kalplerinden beyinlerine giden yoldaki kazanma arzusu kendilerini taçlandıran bir başka husustur. Biz onları daima Şeref Kürsü'sünde başarılarında zeytin dalından örülmüş birer halka ile görüyoruz. Ne mutlu ki onlar da rakiplerine geçilsin ya da geçsin o zeytin dalını sunabilmektedirler.

Fair-Play, Paralimpik'in Mustafa Kemal'in nutkundaki satırdan başlar. "Ey Türk Gençliği birinci vazifen" cümlesi Paralimpik ruhuna işlenmiş bir abide gibi durmaktadır. Şimdi yeni bir ufka yelken açacaklar. Yine madalya kazanma azmi onların birinci vazifesi olacak. İstesek de, istemesek de, "Önemli olan yarışmadır çocuklar" desek de, onların kazanma azminin; havuzda ise kulaç atışının, okçu ise, 10'den vurma hirsinin, judocu ise rakibini yere yıkışının, masa tenişi ise topunun şiddetinin, görme engelli ise hissedişinin önüne geçemeyiz. Her şampiyona onlar için yeni bir başlangıç, her madalya onlar için bir başka madalyanın habercisi olmuştur.

Paralimpik sporcusu sporun içindeki zerafettir. Paralimpik sporcusu normal bir sporcunun örnek alacağı bir eserdir. Sergilediği sadelik, centilmenlik ve kendisi gibi engelli rakibine duyduğu saygı ve sevgi herkesin örnek alacağı bir semboldür. İşte sporcu olabilme sayısındaki patlamanın en büyük özelliği de burada yatmaktadır. Nasıl olmuştur da çığ gibi büyümüşler ve her şampiyonaya katılım sayısını artırmışlardır. Ve anlamışlardır ki, onlar için en büyük engel spor yapmadan oturmaktır. Seminerlerde azimlerinin sayesinde, göndere Ay-Yıldızlı bayrağımızı çekti oldukları anda yaşadıklarını tarifi imkansız biçimde anlatırken gözlerinin içi dolmaktadır. Tıpkı onlar gibi anne ve babaları da aynı atmosferi solumaktadırlar.

Şimdilerde harıl harıl hazırlanan bu pırıl pırıl gençlerin yeni hedefinde yatan 2016 Rio Paralimpik Oyunları onlar için yeni bir dönüm noktası olacaktır. Sydney 2000'e sembolik olarak bir sporcu ile iştirak edişimizin üzerinden tam 16 yıl geçmiş olacak. Paralimpik, dört yılda bir üstüne

koyarak çığ gibi büyümüş, bugün rekor denecek bir seviyede, neredeyse bombanın pimini çekmek üzeredir. Patlamanın sonucu çıkacak gürültüyü onlar şimdiden tasavvur edebiliyordu. Ve yine biliyorlardı ki geri dönüşleri yok, daima artan sayıları ile ileriye gidiş onların ufkundaki en önemli seyir defteridir.

2000'den bu yana şöyle bir gezinti yaptığımız taktirde gördüğümüz tablo şu şekilde ortaya çıkmaktadır: 2004 Atina 8, 2008 Beijing 16, 2012 Londra 67... 2016 Rio'nun rakamı ise tahmini 130- 140 civarında olacaktır. İşte size bombanın yarattığı etki alanı! Hatta bu rakam bizim Olimpiyat Oyunları'na katılacak sporcu sayısını geçen bir rakama ulaşabilecektir.

Gerçek şudur: Bir defa daha haykırılım, Paralimpik olmadan Olimpiyat olmaz. Bu yoldan hareketle son 10 yılda büyük bir aşama kaydeden Paralimpik sporcularımız Türkiye'nin medar-ı iftihar-ı olmuşlardır. Elbette bizdeki bu olguyu yaratan kişilerin başında onların babası konumundaki Yavuz Kocaömer gelir. Kocaman hayatını engellilere adanmış olan Kocaömer'e hangi satırla, hangi cümle içindeki kelime ile teşekkür etsek, bu ne bizim için ne de onun yanında olan çocukları için çok büyük bir ifade tarzı taşımaz. Belki Yavuz Kocaömer adına bir kitap yazılıp ya da bir ansiklopedi yapılabilsen, konuyu anlatabilme, onu anlayabilme ve ifade edebilme adına bir parmak çocuk kadar mesafe kat edebiliriz. Belki Kocaömer bu yapıtları da istemez! Ona bu uğurda verilen ödülleri bile içi sızlaya sızlaya aldığını bilir misiniz? Onu sevindiren en büyük faktörün, bir engelliye uzatılan elin Nobel Ödülü kadar anlam taşıdığını bilir misiniz? Paralimpik'i yaşatma ve kuşatma adına, Cumhurbaşkanı'ndan başlamak üzere bakana, Başbakan'a, milletvekiline, genel müdüre, sanatçıya ve medyaya kadar uzanan yolda, herkes ile kavga eden, bu uğurda, zirveye çıkamadığı taktirde bu saydıklarımı tek tek halka şikayet eden o adamdır Yavuz Kocaömer. "Bana ismini söyle, sana dostunun kim olduğunu söyleyeyim" lafını kim söylemişse bu tarif Yavuz Kocaömer'in ta kendisidir.

Böyle bir BABA, dünyada eşi enderi bulunmayan her yılın BABASIDIR.

Benim babam da yaşasaydı da keşke Yavuz Kocaömer gibi hayatını engellilere adasaydı.

It would not be an exaggeration to call it the Big Bang. 10 Gold medals, 8 Silver, 15 Bronze... A total of 43 medals demonstrate that the Paralympic athletes are booming. No matter which medal they win they are gold all the way through. The spiritual worth of the medals won, the desire to win is another crowning issue. We always see them with an olive twig on the winners' podium. They are offering this peace symbol to their opponents regardless of whether they defeat or are beaten by their opponents. Fair-Play starts with a line by Mustafa Kemal in Paralympics as well. "Turkish Youth, your primary task" is a monument carved into the Paralympics Constitution. They are now setting sail for a new horizon. The determination to win a medal will again be their primary task, their desire for winning will impact their strokes in swimming, the shooting of bull's eyes in archery, a judo wrestler throwing his opponent to the ground, the acceleration of the ping pong ball for the table tennis player and the intuitiveness of the blind. Each championship is a new start for them and each medal is the harbinger of another medal for them. Paralympic athletes are the elegance inside sports, examples to be followed by normal athletes. The simplicity, gentleness and the affection and respect they feel for their also disabled rivals are symbols to be emulated by everyone. The key to the boom in the number of athletes lies here. They grew like an avalanche and increased in numbers at every championship. Their biggest disability is to sit without sports participation. Their eyes glow in seminars while they describe their experience when our flag is flown thanks to their

determination and their parents experience the same. The 2016 Rio Paralympic Games will be a turning point for these young people preparing intensively. 16 years elapsed since Sydney 2000, where we participated symbolically with only one athlete. Paralympics have grown doubling every four years; about to pull the grenade pin for the final explosion. They don't have a reverse gear; the way forward is their only direction. Doing a survey since 2000; here is the picture that comes out: 2004 Athens 8, 2008 Beijing 16, 2012 London 67... 2016 Rio's figure is estimated at 130- 140; the impacted area of our bomb will be such that the number of participation may exceed the Olympics. Let us scream the reality: there can be no Olympics without Paralympics. For the past decade, the Turkish Paralympic athletes have been a source of pride. Yavuz Kocaömer is their father. Kocaömer dedicated his life to the disabled and it is impossible to thank him enough. If a book is written about Yavuz Kocaömer, a small distance may be covered in describing him. Perhaps Kocaömer would not want this! The awards given to him along this way are received begrudgingly. A hand extended to the disabled is as important to him as the Nobel Prize. His desire to further the Paralympic cause, he fights with the President, Ministers, PM, representatives of the Turkish Grand General Assembly, general managers, deputies, artists and the media. Yavuz Kocaömer said "Tell me your name I'll tell you your friends" which fully befits Yavuz Kocaömer. This FATHER is the FATHER of the year that is unique in the world. I wish my father had been alive, so he could relay his life to the disabled like Yavuz Kocaömer.

BAKAN KILIÇ, TEKERLEKLİ SANDALYE BASKETBOL MAÇI İZLEDİ

MINISTER KILIÇ WATCHES WHEELCHAIR BASKETBALL MATCH

Gençlik ve Spor Bakanı Akif Çağatay Kılıç, 2 Aralık 2014 tarihinde Ankara Yenimahalle Belediyesi (AYBESK) ile BJK RMK Marine takımları arasında oynanan Garanti Tekerlekli Sandalye Basketbol Ligi maçını izledi. Karşılaşmayı Spor Genel Müdürü Mehmet Baykan ve Türkiye Bedensel Engelliler Spor Federasyonu Başkanı Demirhan Şerefhan ile izleyen Bakan Kılıç, büyük çekişmeye sahne olan ve konuk Beşiktaş'ın 72-66 kazandığı maç sonrası sahaya inerek iki takımın oyuncularını tebrik etti.

Sporcuların ortaya koyduğu duruşun önemli olduğunu belirten Bakan Kılıç, "Bedensel bazı engelleri olmasına rağmen hayatta hiçbir şeyin kendilerine engel olamayacağını ortaya koydular. Zaten engelli takımlarımız da uluslararası alanda hem basketbol hem diğer branşlarda ciddi anlamda başarılar elde ediyor. Paralimpik Oyunları'ndaki hedeflerimiz de çok önemli. Elimizden geldiği kadar bütün engelli branşlardaki kardeşlerimizi desteklemek için çalışmalarımız sürüyor. Bununla ilgili bazı planlarımız var. Engelli sporcularımız ümit ediyorum ki gelecekte ülkemizi daha başarılı olarak temsil edecekler" dedi.

Minister of Youth and Sport Akif Çağatay Kılıç attended the Garanti Wheelchair Basketball League Match played on 2 December 2014 between Ankara Yenimahalle Municipality (AYBESK) and BJK RMK Marine teams. Minister Kılıç watched the game with Sports General Manager Mehmet Baykan and the Physically Handicapped Sport Federation President Demirhan Şerefhan went down to the court after the match that was the scene of quite a struggle and congratulated players of both teams won by Beşiktaş by a score of 72-66. Stating that the stance of athletes is important, Minister Kılıç said, "They proved that nothing can stop them even though they are disabled. Our disabled teams are achieving major successes internationally both in basketball and other branches. Our targets at the Paralympic Games are also important and our work continues to support as many handicapped athletes as possible in all branches. We have plans about that. I hope that our handicapped athletes will represent us much better in the future".

IPC'NİN 25. KURULUŞ YILDÖNÜMÜ KUTLANDI

IPC'S 25TH ANNIVERSARY CELEBRATED

PARALİMPİK HAREKET İÇİNDE YER ALAN 260'DAN FAZLA KATILIMCI 3-5 EKİM TARİHLERİNDE BERLİN'DE BULUŞTU. 22 EYLÜL 1989'DA KÜÇÜK BİR OFİSTE BİRKAÇ GÖNÜLLÜ İLE KURULAN ULUSLARARASI PARALİMPİK KOMİTESİ'NİN BUGÜN DÜNYADA 'PARALİMPİK HAREKET'İN NEFERİ OLMASINA KADAR UZANAN YOLCULUĞUN GELECEK İÇİN UMUT VEREN BİR ÖRNEK OLDUĞU, 25. YIL GALA YEMEĞİNDE ÖNE ÇIKAN MESAJDI.

MORE THAN 260 PARTICIPANTS FROM WITHIN THE PARALYMPIC MOVEMENT MET ON 3-5 OCTOBER IN BERLIN. ESTABLISHED ON SEPTEMBER 22ND 1989 IN A SMALL OFFICE WITH A HANDFUL OF VOLUNTEERS, THE MESSAGE THAT CAME OUT ON THE 25TH ANNIVERSARY GALA DINNER OF THE INTERNATIONAL PARALYMPIC COMMITTEE IS THAT THE JOURNEY EXTENDING ALL THE WAY TO BEING THE VOICE OF THE 'PARALYMPIC MOVEMENT' IN THE WHOLE WORLD IS AN EXAMPLE THAT PROVIDES HOPE FOR THE FUTURE.

Uluslararası Paralimpik Komitesi'nin (IPC) kuruluşunun 25. yıldönümü vesilesiyle üye kuruluşlar ile Milli Paralimpik Komitelerinin bir araya gelerek Paralimpik sporların, IPC'nin, ve sporcuların geleceğini tartıştığı buluşmada çeşitli başlıklar altında görüş alış verişinde bulunuldu. 'Paralimpik Hareket' içinde 260'dan fazla katılımcının Berlin'de bir araya geldiği 'IPC'nin 25. Kuruluş Yıldönümü ve Üye Kuruluşlar Buluşması'nda geleceğe ilişkin yol haritası ele alındı.

22 Eylül 1989'da küçük bir ofiste birkaç gönüllü ile kurulan IPC'nin bugün dünyada Paralimpik Hareket'in neferi olmasına kadar uzanan yolcuğun gelecek için umut veren bir örnek olduğu, 4 Ekim 2014 günü gerçekleşen 25. yıl gala yemeğinde öne çıkan mesajdı. TMPK Genel Sekreteri İbrahim Gümüşdal ile TMPK Yönetim Kurulu Üyesi ve IPC Sporcu Konseyi Temsilcisi Gizem Girişmen kuruluş yıldönümü etkinliklerinde yer aldılar.

Farklı temaların ele alındığı ve Paralimpik Hareket'in geleceğini tartışıldığı buluşmada, panel sunumunu takiben tartışma seanslarında katılımcılar ve üye kuruluş temsilcileri görüş ve önerilerini paylaştılar.

'Sürdürülebilir Mali Model', 'Sporcu Gelişimine İlişkin Yol Haritası', 'Adil ve Anlaşılır Sporcu Sınıflandırması', 'Paralimpik Oyunlar Spor Programı Gelişimi', 'Olimpik Hareket ile Partnerlik' ve 'Pazarlama Partnerleri' ana temaları altında yapıcı tartışmalar ile Paralimpik Hareket'in nasıl daha etkin olarak geliştirilebileceği ele alındı.

'Dinlemek, müzakere etmek ve geleceğe şekil vermek' amacı ile gerçekleştirilen buluşmada sporcular, Paralimpik Komite temsilcileri, uluslararası spor federasyonu temsilcilerinden oluşan farklı paydaşların varlığı değişik bakış açılarının ifade edilmesini sağladı. Katılımcıların üç gün süren buluşmaya ilişkin fikirlerinin özetlendiği son seansız TMPK Yönetim Kurulu Üyesi ve IPC Sporcu Konseyi Temsilcisi Gizem Girişmen özetledi.

Katılımcıların buluşmaya ilişkin görüşlerini özetleyen sunumda öne çıkan başlıklar şöyleydi:

● Farklı yaklaşımların olduğu ama en iyisini bulabilmek için beraberce çalışmak gerektiği...

- Genel kurula göre daha az resmi bir ortam olması sebebiyle katılanların kendilerini özgürce ve etkili şekilde ifade edebildiği...
- Bu tarz buluşmaların tekrarlanması ve yönetim ile üyeler ve farklı paydaşlar arasındaki iletişimin sağlıklı olarak tesis edilmesi gerekliliği...
- Farklı paydaşların birbiri ile tanışma ve deneyimlerini paylaşma imkanı...
- Paralimpik hareketin geleceği olan genç katılımcıların fikirlerini ifade etme olanağının önemi...
- Sporcu odaklı yaklaşımın ve sporcuların görüşlerinin her aşamada değerlendirilmesi gerekliliği...
- Güçlü, genç ve yetkin kadın liderlerin varlığının önemi...
- Katılımcıların görüş ve önerilerinin Paralimpik Hareket için temel oluşturduğu...
- Tüm katılımcıların Paralimpik Hareket'in özü ve elçisi olduğunun vurgulanması...

The 25th Anniversary of the founding of the International Paralympic Committee (IPC) was the occasion for member establishments and National Paralympic Committees coming together to exchange views on Paralympic sports, IPC and athletes futures. The road map for the future was taken up at the '25th Anniversary of the IPC and Member Institutions Summit' where more than 260 participants from within the 'Paralympic Movement' came together in Berlin. The highlight of the 25th Gala Dinner held on October 4th, 2014 was the message that the future holds hope for the IPC's voyage started on 22 September 1989 in a small office with a few volunteers to being the centurion of the whole world's NPCT Secretary General İbrahim Gümüşdal NPCT Board Member and Sports Council Representative Gizem Girişmen were included in the founding anniversary events... Participants and representatives of member institutions shared their views and suggestions at the interactive sessions following the panel presentation at the meeting where different themes were taken up and the future of the Paralympic Movement was discussed. Under the main themes of 'Sustainable Financial Model', 'Road Map for Athlete Development', 'Fair and Understandable Athlete Classification', 'Paralympic Games Sports Program Development', 'Olympic Movement and Partnership' and 'Marketing Partners' the discussion was how to more effectively develop the Paralympic Movement through constructive dialogue. During the meeting held for the purposes of 'listening, discussing and shaping the future', the presence of various stakeholders consisting of athletes, representatives of Paralympic Committees, international sports

federation representatives allowed different points of view to be expressed. The final session where attendees summarized their ideas concerning the three day long summit was presented by NPCT Board Member and Sports Council Representative Gizem Girişmen.

Main headings of the presentation summarizing the opinions of the participants were as follows:

- There are different approaches but collaboration is needed to find the best
- Those attending can freely and efficiently express themselves since it is less formal than the General Assembly
- These meetings must be repeated and that proper communications must be established between administration, members and different stakeholders
- Different stakeholders had the opportunity to meet one another and share their experiences
- The importance of young participants ability to express their ideas as the future of the Paralympic Movement
- It is required to assess at every phase the views of the athletes and to have an athlete focused approach
- The importance of strong, young and competent woman leaders
- Views and recommendations of the participants is a basis for the Paralympic Movement
- All participants are the essence and ambassadors of the Paralympic Movement.

GÖNÜLDEN DESTEK

SUPPORT FROM THE HEART

BİLYONER COM'UN VE ÜYELERİNİN 'EĞİTİM İÇİN EL ELE' PROJESİ KAPSAMINDA TÜRKİYE ENGELLİLER SPOR YARDIM VE EĞİTİM VAKFI'NA BUGÜNE KADAR BAĞIŞLADIĞI TUTAR 900 BİN LİRAYI AŞTI. BİLYONER COM, EĞİTİMLERİNE KATKIDA BULUNDUĞU 110 ENGELLİ ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİSİNİN YANI SIRA 17 ENGELLİ SPORCUYA DA SPONSORLUK YAPIYOR VE BU SPORCULAR FARKLI BRANŞLARDA ÖNEMLİ BAŞARILARA İMZA ATIYOR.

THE AMOUNT DONATED TO DATE BY MEMBERS OF BİLYONER COM WITHIN THE 'HAND IN HAND FOR EDUCATION' PROJECT TO THE DISABLED SPORTS AID AND EDUCATION FOUNDATION EXCEEDED 900 THOUSAND LIRAS. BİLYONER COM CONTRIBUTES TO THE EDUCATION OF 110 DISABLED UNIVERSITY STUDENTS AS WELL SPONSORSHIP OF 17 HANDICAPPED STUDENTS, WHO ACHIEVE MAJOR SUCCESSES IN VARIOUS BRANCHES.

Türkiye'nin lider şans oyunları sitesi Bilyoner.com, Türkiye Engelliler Spor Yardım ve Eğitim Vakfı'na (TESYEV) desteğini artırarak sürdürüyor. Bilyoner.com'un ve üyelerinin 2007

yılında başlayan 'Eğitim İçin El Ele' projesi kapsamında bugüne dek TESYEV'e bağışladığı tutar 900 bin lirayı aştı

Bilyoner.com, bağışlarla desteklediği TESYEV'i öğrenci bursları ve sporcu sponsorluklarında da yalnız bırakmıyor. Bilyoner.com'un projenin başlangıcından bu yana burs verdiği engelli üniversite öğrencisi sayısı 110'u bulurken, sponsor olduğu sporcu sayısı da 17'ye ulaştı.

Bilyoner.com Genel Müdürü Sait Kayahan, "Bilyoner.com olarak sosyal sorumluluk projelerine verdiğimiz önem, 2007 yılından beri TESYEV işbirliğiyle sürdürdüğümüz 'Eğitim İçin El Ele' kampanyasıyla açık bir şekilde görülüyor. Engelli üniversite öğrencileri bu projeye hayata güçlü bir şekilde hazırlanıyor. Ayrıca engelli sporculara da sponsor olarak başarıya giden yolda onlara yeni bir pencere açtığımızı düşünüyorum. Genç sporcuların geleceğinde payımızın olduğunu bilmek bize büyük gurur veriyor" diyor.

Bilyoner.com'un sponsorluğunu üstlendiği engelli sporcular, farklı spor dallarında önemli başarılarla imza atıyor. İşte bu sporculardan bazıları ve başarıları:

HAMİDE KURT

Yüzde 94 oranında bedensel engeli bulunan 21 yaşındaki Hamide Kurt, atletizmdeki başarılarıyla göz dolduruyor. Avrasya Maratonu'nda dört kez birinci olan Hamide'nin farklı ülkelerde düzenlenen yarışmalarda çok sayıda birinciliği de bulunuyor. Bağcılar Belediye Spor Kulübü'nde bir dönem basketbol oynadıktan sonra, antrenörünün tavsiyesiyle atletizm yapmaya başlayan Kurt'un İstanbul Maratonu'nda dört birinciliği,

Akdeniz Oyunları'nın yanı sıra Tunus, İsveç ve Hollanda'da çeşitli birincilikleri bulunuyor.

DUYGU ÇETE ARTAR

Genetik bir rahatsızlık nedeniyle lise yıllarında görme duyusunu yitiren Duygu Çete Artar, 2007 yılında görme engelliler judo branşında müsabakalara katılmaya başladı. O yıldan 2012 yılına dek her yıl görme engelliler Türkiye şampiyonalarında birinci olmayı başardı. 2008 yılında Beijing Paralimpik Oyunları'na katılma hakkı elde etti. Bu başarısıyla Olimpik oyunlara katılan ilk görme engelli sporcu olduktan sonra, 2009 Avrupa Şampiyonası ve 2010 Dünya Şampiyonası'nda üçüncü oldu. 2011 Avrupa Şampiyonası'nda gelen ikinciliğin ardından 2012 Londra Paralimpik Oyunları'nda bronz madalya alarak görme engelliler adına bir ilke imza atmaya başardı.

ÇAĞLA BAŞ

Yüzde 70 oranında bedensel engelli Çağla Baş, tekerlekli sandalye basketbol ve atıcılıktaki başarıları ile dikkat çekiyor. 2009 yılından bu yana Tekerlekli Sandalye Basketbol Kadın Milli Takımı'nda ve Atıcılık Milli Takımı'nda spor hayatını sürdüren Baş, tekerlekli sandalye basketbol branşında 23 yaş altı milli takımında Paris'te düzenlenen Dünya Şampiyonası'na katıldı ve takım halinde dünya beşinciliği gururunu yaşadı. Yine aynı branşta, İngiltere'de düzenlenen Kadınlar Avrupa Şampiyonası'nda altıncı oldu. Atıcılık Milli Takımı'nda Antalya'da düzenlenen Havalı Silahlar Dünya Kupası'nda Kadınlar 10 metrede Dünya ikincisi oldu. İki yıl önce de Havalı Silahlar Türkiye Şampiyonası'nda da Türkiye üçüncülüğünü elde etti.

The leader games of chance Bilyoner.com site is increasing its support to the Disabled Sports Aid and Education Foundation of Turkey (TESYEV). The amount donated by Bilyoner.com and its members in the 'Hand in Hand for Education' project started in 2007 to TESYEV exceeded 900 thousand liras. Bilyoner.com supports TESYEV with donations in addition to student scholarships and athlete sponsorships. Bilyoner.com gave scholarships to 110 disabled university students and sponsored 17 athletes. Bilyoner.com General Manager Sait Kayahan said, "It is clearly seen that we as Bilyoner.com are giving a great importance to the social responsibility projects. We carry on the project "Hand in Hand for Education" with TESYEV since 2007. Handicapped university students are getting prepared for life with our support. On the other hand, I think that our sponsorship is giving a new opportunity to our disabled athletes on their way to success. We are proud of having a role at our young athletes' future. The handicapped athletes sponsored by Bilyoner.com are achieving great success in different sport branches. Here are some of those athletes and their achievements:

HAMİDE KURT

Hamide Kurt is 94 percent physically handicapped at the age of 21 but makes a strong impression with her success in athletics. Hamide won the Eurasia Marathon 4 times and also came first at many championships held in different countries. Starting with Basketball at Bağcılar Belediye Sports Club, then she focused on athletics with the advice of her coach. Kurt has 4 championships

at Istanbul Marathon, as well as Mediterranean Games, Tunisia, Sweden and Holland.

DUYGU ÇETE ARTAR

Duygu Çete lost her eye sight during high school in consequence of a genetic disorder. In 2007, she started to attend visually handicapped Judo competitions. Until 2012 she won every visually handicapped Championships held in Turkey. On 2008, she got the chance to attend the Beijing Paralympics. After becoming the first visually handicapped athlete competing in Olympic Games, she took the third place at the 2009 European and 2010 World Championships. She had the second place at 2011 European Championship and a bronze medal at the 2012 London Paralympic Games.

ÇAĞLA BAŞ

Çağla Baş is standing out with her achievements at wheelchair basketball and shooting due being physically handicapped by 70 percent. Since 2009, she is in Women's National Wheelchair Basketball Team and National Shooting team. She attended the World Wheelchair Basketball Championship in Paris with the under 23 National Team and shared the pride of having the fifth place in the world. At the same branch, she became the sixth at the Women's European Championship held in England. On the National Shooting Team, she took the second place at the World Air Gun Championship in Antalya, and third place in Turkish Air Gun Championship 2 years ago.

ZÜBEYDE SÜPÜRGEÇİ

Doğuştan yüzde 82 oranında bedensel engelli olan Zübeyde Süpürgeci, atletizm branşında tekerlekli sandalye koşusu yapıyor. İstanbul Maratonu'nda iki kez birinci ve bir kez ikinci olan Süpürgeci'nin Tunus 100 metre koşusunda birinciliği, Hollanda Stadskanaal koşusunda 100 metrede Avrupa üçüncülüğü, Türkiye Şampiyonası'nda ikinciliği bulunuyor. Çek Cumhuriyeti'nde Londra 2012 Paralimpik A kotası alan Zübeyde Süpürgeci'nin şimdiki hedefi, 2016 Paralimpik Oyunları'nda birinci olmak.

DERYA ATLAN

Yüzde 70 oranında zihinsel engeli bulunan Derya Altan, Diyarbakır Özel Sporcular Spor Kulübü'nde masa tenisi branşında spor hayatına devam ediyor. Altan, Türkiye Özel Sporcular Spor Federasyonu Başkanlığı'nın düzenlediği Türkiye Masa Tenisi Şampiyonası'nda kendi yaş grubunda üç yıl üst üste birinci olmayı başardı.

YELİZ TUNCEL

Orta düzeyde zihinsel yetersizliği bulunan Yeliz Tuncel, 2005 yılından basketbol ile başladığı spor hayatına, 2012 yılında voleybolu da ekledi. Türkiye Özel Sporcular Spor Federasyonu'nun kadın basketbol branşında Marmara Bölgesi takımına seçilerek Türkiye Şampiyonası'na katıldı ve birinci oldu. Basketbolda il, bölge ve Türkiye şampiyonalarında birincilikleri bulunan Tuncel'in il bazında düzenlenen atletizm ve yüzme müsabakalarında da birincilikleri bulunuyor.

ALİ ÖZTÜRK

Doğuştan kas hastası ve yüzde 54 oranında bedensel engelli olan Ali Öztürk, kendisi gibi engelli olan ağabeyi ile birlikte antrenman yapıyor. Masa tenisi sporcusu olan abisinin ve antrenörünün tavsiyesi üzerine spor hayatına başlayan Öztürk, milli formayı ilk kez 2009 yılında İtalya'nın Cenova şehrinde düzenlenen turnuvada giydi. Birçok uluslararası müsabakada altın, gümüş ve bronz madalya kazanan Ali Öztürk'ün bundan

sonraki hedefi, Avrupa ve Dünya şampiyonaları ile ve Paralimpik Oyunları'nda madalya kazanmak.

ERDOĞAN ALGAN

2001 yılında geçirdiği motosiklet kazası sonucu T11 düzeyinde omurilik felçli olan Erdoğan Algan, spora 2008 yılında antrenörünün tavsiyesi üzerine başladı. Okçuluk Milli Takımı ile müsabakalara katılan Algan'ın, 2010 yılında elde ettiği Türkiye şampiyonluğu ve Avrupa üçüncülüğü ile 2012 Londra Paralimpik Oyunları'nda kazandığı dokuzunculuğu bulunuyor.

DESTEK, '1 SİZDEN 2 BİZDEN' İLE SÜRÜYOR

Bilyoner.com, 2013 yılından itibaren sürdürdüğü projesi '1 Sizden 2 Bizden' ile üyelerinin yaptığı bağışın iki katını TESYEV'e bağışlıyor. bilyoner.com/tesyev-bagis linkinden ulaşılabilen uygulamada, sistem, üyenin bağışladığı tutarın iki katını otomatik olarak Bilyoner.com adına hesaplayarak toplam bağış tutarını gösteriyor.

ZÜBEYDE SÜPÜRGEÇİ

Zübeyde Süpürgeci is competing in the wheelchair running branch, being 82 percent physically handicapped from birth. She became second at the Istanbul Marathon twice and first once, also held the first place in Tunisia in 100 meters, third place at the Holland Stadskanaal 100 meters and second place in the Championship In the Czech Republic. Receiving the A quota for the London 2012 Paralympics, Zübeyde Süpürgeci's present target is to win the 2016 Paralympic Games.

DERYA ATLAN

Derya Altan is 70 percent mentally handicapped, playing table tennis at the Diyarbakır Special Athletes Sports Club. Altan won the first place at the Turkish Table Tennis Championship held by Turkish Special Athletes Sports Federation three years in a row.

YELİZ TUNCEL

Yeliz Tuncel has medium level mental disability. She started with basketball in 2005 and in 2012 she added volleyball to her sports career. She was chosen to the Marmara Region Team in the Turkish Special Athletes Sports Federation's Women's Basketball branch and won the Turkish Championship. Tuncel had the first place in city, regional and national championships in basketball, and also in athletics and swimming branches at the city competitions.

ALİ ÖZTÜRK

Born with a muscular disorder and 54 percent physically disabled Ali Öztürk is training with his older brother, also physically disabled like himself. With the advice of his brother's table tennis coach, he started his sports career and wore the national team jersey for the first time at the tournament held in Genova, Italy in 2009. He won gold, silver and bronze medals in various competitions. His next goal is winning medals at the Europe and World Championships as well as the Paralympic Games.

ERDOĞAN ALGAN

In 2001 Erdoğan Algan had a motorcycle accident and had paraplegia at T11 stage. In 2008 he started his sports career with the advice of his coach. He is attending to competitions with the Turkish National Archery Team. He won the Turkish Championship and third place in Europe in 2010. He also had the ninth place in London Paralympic Games in 2012.

SUPPORT IS CONTINUING WITH "1 FROM YOU 2 FROM US"

Bilyoner.com is carrying its project called "1 From You, 2 From Us" since 2013. They donate twice as much their members to TESYEV. The application automatically doubles the donation and shows the total amount, that can be reached from the bilyoner.com/tesyev-bagis URL.

Türk Hava Yolları
konforuyla
Sabiha Gökçen'den
dünyayı keşfedin

BRÜKSEL AMSTERDAM
VIYANA BERLİN ASTRAHAN MOSKOVA
ERCAN DÜSSELDORF FRANKFURT
KİEV KUVEYT
SARAYBOSNA MÜNİH LONDRA MILANO
TİFLİS STAVROPOL TEL AVİV ANKARA PARİS
ANTALYA DALAMAN İZMİR BODRUM

DÜNYA DAHA BÜYÜK.
KEŞFET.

TURKISH
AIRLINES

HAMİT TURHAN

PARALİMPİK TÜRKİYE
YAYIN YÖNETMENİ -
SPOR YAZARI
PARALYMPIC TURKEY
EDITOR IN CHIEF -
SPORTS WRITER

STEPHEN HAWKING'E ORGAN LAZIM OLSA!

IF STEPHEN HAWKING WERE TO REQUIRE AN ORGAN!

İnsanoğlu varoluşundan itibaren kusursuz bir toplum idealinin peşinde koşmuştur. Hakkın, hukukun egemen olduğu, paylaşımın adil yapıldığı, kimsenin kimseyi ezmediği, sömürmediği, adalet önünde herkesin eşit olduğu bir düzendir özlemi duyulan... Lakin böyle bir sistem ancak düşlerde yaşatılabilir. Gerçekte var olan ise, egemen güçlerin diğerlerine tahakkümüdür! Batı, demokrasi rejimi ile eşitsizlikler arasındaki makası nispeten daraltmayı başarsa da 'ütopya' hayali kuranlar, hayal kurmaya devam edecekler! Belki de sonsuza kadar... Durum engelli bireyler içinse daha da iç karartıcıdır. Özellikle de bizim gibi demokrasi yolunda henüz emekleme safhasında olan ülkelerde... Çağdaş toplumlar ise engelli hakları konusunda bir hayli mesafe almasına rağmen sistemde hala bir takım açıklar, defolar olduğu zaman zaman yaşanan trajedilerle ortaya çıkıyor.

Geçtiğimiz günlerde medyada çoğumuzun pek de fark etmediği bir haber çıktı. Haber, Türkiye'de organ bulunamadığı için Almanya'ya giden, ancak gittiği gün kalp krizi geçirerek beyinde hasar oluşan ve bu nedenle kalp nakli yapılmayan ve hayata veda eden iki yaşındaki Muhammed Eren'in trajedisini gözler önüne seriyordu. Söz konusu dram şu şekilde gerçekleşmiş: Kalbinde sorun olan minik çocuk, Türkiye'de organ bulunmadığı için Almanya'ya sevk edilmiş. Almanya'ya gittiği gün kalp krizi geçirmiş. Çocuğu makineye bağlamış ve organ beklemeye başlamışlar. Bu şekilde bir ay beklenmiş. Alman doktorlar başlangıçta beyinde hasar olduğunun farkına varmamışlar. Daha sonra fark ettiklerinde ise beyni hasarlı çocuğun engelli olduğunu ileri sürerek kalp nakli yapamayacaklarını söylemişler. Eğer ortada biri engelli, diğeri engelsiz iki hasta varsa, tercihlerini engelsiz olandan yana kullanıyorlarmış. Sonuçta engelli olduğu için kalp nakli yapılmayan Muhammed Eren Türkiye'ye gönderilmiş. Ülkemizde de son nefesini vermiş. Organ bağıışı konusunda bir hayli bilinçsiz ve eğitimsiz olan Türk toplumunun dikkatini bu hassas konuya çekmek için çocuğun babası Yavuz Bey de oğlunun bütün organlarını bağışlamış. Yavuz Bey, biricik yavrusunu toprağa verirken feryat ediyor. Feryadı hem yürek burkuyor hem de engellilere Batı toplumunda bile bazı durumlarda ikinci sınıf muamelesi yapılabileceği konusunda insanı düşündürüyor. Baba Eren, bir kum tanesi gibi avucunun içinden kayan oğlunun hikayesini şu şekilde özetliyor:

"Bizim Almanya'da bulunmamızın tek gerekçesi,

organ olması. Yoksa Türkiye'de başarılı bir şekilde kalp nakli yapan yerler var. Buradaki tek problem, organ bağıışlayanların sıfıra yakın olması. Muhammed Eren'i Almanya'ya götürmeden önce, Organ Nakilleri Genel Müdürlüğü'nden geçen sene yapılan çocuk kalp nakline dair bilgi aldık. Türkiye'de kalp nakli yapılan çocuk sayısı sadece üç! Binlerce çocuk kalp nakli bekliyor. Ama yapılan nakil sayısı üç! Binlerce de ölen çocuk var. Almanya'daki problemimiz şu oldu: Muhammed Eren'in gitmeden bir gün önce kalbi durdu. Kalp durmasına bağılı beyinde hasarlar oluştu. Almanya'da nakil konusunda katı kurallar varmış. İlk gittiğimizde yapılan tetkiklerde beyinde herhangi bir hasar olmadığı söylenip yapay kalbe bağılandı. Bir çocuk organ nakline gideceği için yapay kalbe bağılanabiliyor. Başka türlü bağılanmıyor. Almanya'da çok büyük hatalar yapıldı. Çocuğumuzun beyindeki hasarı görüp, 'Çocuğunuzun beyinde bir hasar olması dolayısıyla yasal olarak organ nakline alamıyoruz. Dolayısıyla yapay kalbe bağılamayacağız' diyebilirlerdi. Biz de ona göre farklı tedavi yöntemleri deneyebiliriz. Ama biz bir aya yakın bir süre bekledikten sonra, çocuğun beyinde bir hasar oluştuğu için Almanya organ nakil yasaları gereği kalp nakli yapamayacaklarını söylediler. Engelli olacağı için bu nakli yapmadılar. Türkiye'de olsaydı da nakil yapılmayacaktı. Maalesef bu sadece Almanya'ya has bir özellik değil. Bu, engellilerin ikinci sınıf sayılmasından başka hiçbir şey değil. Biz aklınıza gelen her ülkeye yazdık. Hiç kimse beyinde hasar olan bir çocuğa kalp nakli yapmak istemiyor. Bunun nedeni, iki çocuk varsa ve nakil hakkının daha sağlıklı olandan yana kullanılmasındandır. Bu, benim gözümde asla insani değil. Benim çocuğumun çektiği acılar da aynı. Başkasının çocuğunun çektiği acılar da aynı. Burada eşitlik ilkesi ve yaşam hakkı kesinlikle göz ardı ediliyor."

Aslında fazla söze gerek yok. Yavuz Bey, gerekenleri söylemiş. Engelli olduğu için organ nakli yapılmayan minik Muhammed kanatlanıp uçuvermiş. Onulmaz acılarıyla beraber... Esasında bu konunun felsefi ve etik bir sorun olduğunu söyleyebiliriz. Salt engelli olduğu için bir çocuğun yaşamaması gerektiğine karar verebiliyor insanın koyduğu yasalar! Şimdi bu durumda biz de şu soruyu rahatlıkla sorabiliriz: Bugün yeryüzünün en büyük bilim insanlarından Stephen Hawking'e organ nakli gerekse, engelli diye yapılmayacak mı? Ne dersiniz? Cevabı zor bir soru! Öyle değil mi? Yasaların elini kolunu bağılayacak bir ikilem!

Ever since its creation, mankind has run after the ideal of a perfect society. We yearn for an order where righteousness and justice rules, where just sharing takes place, no one harasses anyone else and where everyone is equal in front of the law. This system, however only exists in people's dreams. What is really present is the dominance of the sovereign over the weak! Although the west partially managed to narrow the gap between the democracy regime and inequalities those who dream of a 'utopia' will continue to dream! Perhaps until eternity... The situation is darker for handicapped individuals. This is more so in countries like us who are taking baby steps on the way to democracy... Although contemporary societies have taken quite a distance in the area of rights for the disabled, tragedies that occur from time to time reveal certain faults in the system. A news story appeared recently that most of us maybe did not notice. It was about the tragedy of two year old Muhammed Eren, who went to Germany as no organ was found in Turkey but had a heart attack on the day he arrived to result in brain damage causing the inability of the transplantation and died. The drama took place as follows: The tiny child with the problem in his heart was transferred to Germany as no organ could be found in Turkey. He had a heart attack on the day he arrived in Germany. They attached him to machines and started waiting for a heart. One month elapsed in this manner. German doctors initially did not notice the brain damage. When they later noticed it, they claimed that the brain damaged child is disabled and refused to perform the heart transplant. If there are two patients, one disabled one not, they prefer the one without disability. As a consequence, Muhammed Eren denied the heart transplant due to his disability was shipped back to Turkey where he died. The child's father Yavuz donated all his son's organ's in order to raise awareness in Turkey to organ transplantations. Yavuz cries out while burying his only son. His cry is heart rendering and makes you think that the disabled can be treated as second class citizens in the West too. Father Eren summarizes the story of his son who slid away from his hand like a grain of sand: "The only reason for us to be in Germany is the presence of organs. There are very successful heart

transplant centers in Turkey. The only problem is lack of organ donors. Before taking Muhammed Eren to Germany, we received information concerning pediatric heart transplants performed last year from the General Directorate of Organ Transplants. Only three children had heart transplants done in Turkey! Thousands of children await heart transplants. But only three were done! There are thousands of children who die. The problem was that Muhammed Eren's heart stopped one day before leaving. Brain damage happened due to cardiac arrest. There are strict rules in Germany about transplants. First they said there is no brain damage and connected the artificial heart. A child is attached to the artificial heart since a heart transplant will be performed. Otherwise they are not connected. Grave errors were committed in Germany. They could have observed his brain damage and not have connected him to the artificial heart since legally he could not receive a transplant. We could then have tried different methods of treatment. We waited a month and were told they would not do the transplant as it was illegal in Germany due to the brain damage. It could not be done since he would have been disabled. No transplant could have been done in Turkey either. This is not unique to Germany. Disabled people are considered second class citizens. We wrote to just about every country. No one wants to transplant a heart to a child with brain damage. The healthier of two children is preferred for the right to be transplanted. This is not humane. My child and other people's children suffer the same pain. The principle of equality and the right to live are violated." There isn't much else to say. Yavuz said it all. Tiny Muhammed, who could not receive the transplant as he was disabled grew wings and flew away. Along with his irreparable pains... We can actually say that this is a philosophical and ethical problem. Human laws may decide that one person must not live only because he is disabled! So we ask the question: If one of the greatest scientists Stephen Hawking required an organ transplant, is it going to be denied since he is disabled? How about it? A hard question to answer! Isn't it? A dilemma that ties the hands of justice!

BİROL AYDIN INAS AVRUPA YÖNETİM KURULU'NA SEÇİLDİ

BİROL AYDIN ELECTED TO INAS EUROPE EXECUTIVE BOARD

Türkiye Özel Sporcular Spor Federasyonu Başkanı Birol Aydın, 26-28 Ekim tarihlerinde İtalya'nın Loano kentinde düzenlenen Uluslararası Zihinsel Engelliler Spor Federasyonu'nun (INAS) Avrupa Genel Kurulu'nda yönetim kurulu üyeliğine seçildi. 12 Avrupa ülkesinin desteğiyle aday gösterilen Aydın, 22 delegasyonun tamamının oyuyla yönetim kuruluna girdi. Türkiye'nin son yıllarda büyük spor organizasyonlarını başarıyla yapmasının Avrupa'dan ve dünyadan takdir gördüğünü ifade eden Aydın, "Dünyaya Türkiye'deki engellilerin artık evlerine kapatılmadığını, spor sahalarına çıktıklarını gösterdik. Türkiye'nin ilk kez yönetim kurulu üyesi seçilmesinin en büyük sebebi 2013 yılındaki başarılı organizasyonlarımız... Türkiye engellilerde Avrupa'da ilk kez söz sahibi oldu. Amacımız sadece yurt genelinde değil tüm dünyada özel çocuklarımızın sesi ve hizmetkarı olmaktır, buna bir başlangıç yaptık" dedi.

Special Athletes Sports Federation President Birol Aydın was elected to the membership of the executive board of the International Mentally Handicapped Sports Federation (INAS) during its European General Assembly held on 26-28 October in Italy's city of Loano. Cited as a candidate with the support of 12 European countries, Aydın entered the managing board with full confidence votes of the entire 22 delegation. Indicating that Turkey is appreciated throughout Europe and the rest of the world as it successfully held major sports events in recent years, Aydın said, "We showed the world that the disabled in Turkey are no longer locked into their homes and that they are going out into the sports fields. The biggest reason why Turkey was chosen to the executive board is the series of successful events in 2013... Turkey has a say so for the first time in Europe as far as the handicapped are concerned. Our purpose was to become the voice and the servant of special children throughout the whole world, in addition to the entire country, so we made a start for this".

SONRADAN ENGELLİ OLMAK

SUBSEQUENT DISABILITY

ENGELLİLER GENEL OLARAK İKİYE AYRILIYOR; DOĞUŞTAN ENGELLİ OLANLAR VE SONRADAN ENGELLİ OLANLAR... DOĞUŞTAN ENGELLİ OLANLAR HAYATA ENGELLERİYLE BAŞLIYOR VE ADAPTASYONLARI SONRADAN ENGELLİ OLANLARA NAZARAN DAHA KOLAY OLUYOR. SONRADAN ENGELLİ OLANLAR İSE YAŞAMLARININ BİR ANDA BAMBAŞKA BİR MECRAYA KAYMASIYLA GENELDE BÜYÜK BİR ŞOK YAŞIYOR. PARALİMPİK TÜRKİYE OLARAK BU SAYIDA, SONRADAN ENGELLİ OLANLARIN BU GERÇEKLE NASIL YÜZLEŞTİKLERİNİ VE ENGELLERİYLE NASIL BARIŞTIKLARINI MASAYA YATIRIYORUZ.

THE DISABLED CONSIST OF THOSE BORN DISABLED AND THE ONES BECOMING DISABLED SUBSEQUENTLY... THE BORN DISABLED START THEIR LIVES WITH THEIR HANDICAP AND ARE EASIER TO ADAPT. THE ONES WHO BECOME DISABLED LATER GO THROUGH A SHOCK AND TRY HARD TO COPE WITH THEIR HANDICAP. PARALYMPIC TURKEY'S PRESENT ISSUE LOOKS AT HOW THOSE WHO ARE SUBSEQUENTLY DISABLED HANDLE THEIR NEW STATUS AND COME TO TERMS WITH THEIR HANDICAP.

Engellilerin sıkça tekrarladıkları bir mottosu vardır; "Herkes bir engelli adaydır!" Engelsizlere belki sevimsiz gelen, hatta zaman zaman tehdit gibi algılanan bir slogandır ama son derece gerçektir. Gelecekte nasıl bir hayat yaşayacağımızı bilmemize imkan yok. Henüz kendi kaderimizi kendimiz belirleyecek bir kudrete ve zekaya sahip değiliz. Yarın ne olacağımızı bilmemiz mümkün değil. Dolayısıyla, bugün yaşamını engelsiz olarak sürdüren her birey, yarının birer engelli adayı olabilir. Başta trafik kazası olmak üzere yaşayabileceğimiz herhangi bir kaza, kötü bir hastalık, bir terör eylemi ve olası bir çatışma veya savaş sonucu bir uzvumuzu ya da zihinsel yetilerimizin bir kısmını kaybedebiliriz. Ve hayata birer engelli olarak devam edebiliriz. İşte, sonradan engelli olanlar da her şeye normal kabul edilen bir formatta başladı. Gel gelelim yukarıda sıraladığımız nedenlerden herhangi biri sonucunda hayatlarına engelli bir birey olarak devam etmek zorunda kaldılar.

Hiç kuşkusuz doğuştan engelli olanlar ile sonradan engelli olanların hayata adapte olmaları konusunda bir takım farklar vardır. Doğuştan engelli olanların uyumu, sonradan engelli olanlara nazaran daha kolay olabilir. Sonradan engelli olanlar, bu beklenmedik durumla nasıl başa çıkabilecekleri konusunda uzun süre bocalayabilir ama sonunda yeni hayatlarına bir şekilde adapte olarak yollarına devam ederler. Hatta, bazıları engelli olmalarını avantaja bile çevirebilir. Tıpkı Paralimpik şampiyonu olan sporcuların yaptığı gibi...

Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü Sporcu Sağlığı Ünitesi Sorumlusu, Spor Fizyoterapistliği Bilim Uzmanlığı ve Doktora Programları Yürütücüsü ve Öğretim Üyesi Prof. Dr. Nevin Ergun, konuyu bilimsel açıdan ele alarak soruna ışık tuttu. Sonradan engelli olan, ülkemizin iki Paralimpik şampiyonu sporcusu Gizem Girişmen ile Korhan Yamaç'a da buna ilişkin dokuz soru yönelttik.

The disabled have a motto they repeat a lot; "Everyone's a candidate for a disability!" This is a slogan that sounds almost like threat to those without disabilities, but it is all too real. You never know what kind of a life you will lead in the future. We do not have the power or intelligence to determine our own fate. You cannot tell what will happen tomorrow. Thus, everyone who leads a disability free life may become handicapped tomorrow. Traffic and all other accidents, a bad disease, an act of terror and a possible conflict or war could cause one to lose a limb or part of their sanity. One may have to lead a life as disabled. Those who become handicapped later start everything under a normal format. Then they are forced to lead a disabled life due to one of the above causes. Doubtless those born disabled and those who become disabled later have differences in how they adapt

to life. Adaptation of those born disabled could be easier than those who become disabled subsequently. The later disabled could struggle dealing with this unexpected state for a long time, then somehow adapt and go on with their disability. Some could even turn their handicap into an advantage, as the Paralympic champion athletes do... Hacettepe University Health Sciences Faculty Physiotherapy and Rehabilitation Department Athlete Health Unit Official, Executor of Sports Physiotherapy and Doctorate Programs Prof. Dr. Nevin Ergun shed light to the issue considering it scientifically. We asked nine questions to Gizem Girişmen and Korhan Yamaç on what it is like to become disabled subsequently. Prof. Dr. Nevin Ergun, who is also the President of the Health Board of the National Paralympic Committee of Turkey states:

Sözü önce, aynı zamanda Türkiye Milli Paralimpik Komitesi Sağlık Kurulu Başkanlığı da yapan Prof. Dr. Nevin Ergun'a bırakıyoruz:

Günümüzde insanın ruhsal ve bedensel yaşamının birbirinden ayrılamayacağı ve birbirinden güçlü bir şekilde etkilendiği gerçeği yadsınmaz. İnsan yaşamında çevreden gelen etkilerin sadece biyolojik ya da fiziksel nitelikte olmayıp, toplumsal çevreden gelen ruhsal nitelikli etkilerin varlığı ve bunun zaman zaman çok önemli boyutlara ulaştığı bilinmektedir. İnsan ile toplumsal çevresi arasındaki bu etkileşim doğrudan doğruya ruhsal düzeyde olup, insanın ruhsal yapısı, gelişimi ve değişimleri hastalık ve engel durumunda olduğu kadar sağlık durumunda da önemi çok fazladır. İnsan sadece fiziksel ve fizyolojik bir varlık değil aynı zamanda psikolojik, sosyolojik ve kültürel özelliklere sahip olan bir canlıdır. Bilimsel anlayışa göre tüketen/tüklenen modern insana biyopsikososyal açıdan bakma zorunluğu vardır. Uluslararası Fonksiyon, Engellilik ve Sağlık Sınıflaması (ICF) ve Biyopsikososyal Model Sağlık ve hastalık kavramları birbiriyle ilişkili üç alanda incelenebilir. Bunlar; organ veya sistem, kişi, toplum veya sosyal yaşamdır. WHO tarafından bu

üç alandaki kısıtlılıklar veya yetersizlikler 'Uluslararası Yetersizlik ve Engellilik Sınıflaması' (International Classification of Impairment, Disability and Handicap, ICIDH) olarak yayınlanmıştır. Yetersizlik organ alanını, engellilik ise toplum alanını yansıtmaktadır. Hastalık veya bozukluk yetersizliğe, yetersizlik engelliliğe, neden olmaktadır. WHO 2001 yılında 'Uluslararası Fonksiyon, Engellilik ve Sağlık Sınıflaması' (International Classification of Functioning, Disability and Health, ICF) kavramını oluşturmuştur.

Örnekeleyecek olursak;

Sağlık durumu: Spinal kord yaralanması.

Vücut fonksiyonları ve yapıları: Deformiteler, kas güçsüzlükleri, mesane ve bağırsak problemleri vb.

Aktivite: Yürüme problemleri, günlük yaşam aktivitelerinde problemler.

Katılım: İş, ev, boş zaman aktivitelerinde katılımın kısıtlanması.

Çevresel faktörler: Yolların, kaldırımların, ulaşım araçlarının tekerlekli sandalyeye uygun olmaması.

Kişisel faktörler: Depresyon, kaygı vb.

The reality that the spiritual and physical lives of humans are interconnected and cannot be split up is undeniable. It is known that effects coming from the environment in human life are not just biological or physical and that there are impacts of a spiritual quality from the social circles that reach a tremendous level at times. This interaction between humans and their social surroundings are directly at the spiritual level and inasmuch as the spiritual structure, its development and changes are important in the state of health of the human as much as in the case of illness or disability. Humankind is not just a physical and physiological entity, he is a living creature with psychological, sociological and cultural requirements. According to scientific concepts, there is an obligation to observe the consuming/consumed modern human being bio-psychologically. The International Function, Disability and Health Classification (ICF) and Biopsychosocial Model Health and Illness concepts can be considered in three areas that are related to one another. These are; organ or system, individual, society or social life. These three areas were published by WHO as International Classification of Impairment, Disability and Handicap, (ICIDH). Impairment reflects the organ area, disability the personal area and

handicap reflects the social area. Illness or disorder causes insufficiency, impairment leads to disability and disability causes handicaps. WHO created the concept of International Classification of Functioning, Disability and Health (ICF) in 2001.

To give an example;

Health status: Spinal cord injury

Bodily functions and their structures: Deformities, muscle weaknesses, bladder and intestinal problems etc.

Activity: Walking problems, daily life activity problems

Participation: Work, home, restriction of participation in free time activities

Environmental factors: Roads, sidewalks, transportation vehicles not being suitable for wheelchairs

Personal factors: Depression, worry, etc.

ICF proposed the definition of 'participation' rather than 'handicap'. Participation was defined as interest into 'life situations'. It includes self-care, mobility, socialization, education, recreation and social life. Participation into activity assists the person to develop friendship, developing skills, competences, increasing creativity, gaining mental and physical health and determining a purposeful, meaningful life and develops the ability to struggle.

ICF 'handicap' yani engel tanımı yerine "katılım" tanımını getirmiştir. Katılım ise 'yaşam durumlarına' ilgi olarak tanımlanmıştır. Kendine bakım, mobilite, sosyalizasyon, eğitim, rekreasyon ve toplum yaşamını içerir.

Aktiviteye katılım kişinin arkadaşlık, beceri geliştirme, yetkinlik geliştirme, yaratıcılığı arttırma, mental ve fiziksel sağlığa kavuşma ve amaçlı / anlamlı yaşam belirlenmesine yardımcı olur ve mücadele yeteneğini geliştirir.

Yaşam kalitesi; Dünya Sağlık Örgütü'nün Yaşam Kalitesi Grubu tarafından 'bireylerin hedefleri, beklentileri, standartları ve endişeleri ile ilişkili olarak içinde yaşadıkları değerler sistemi ve kültürel yapıdaki pozisyonların algısı' olarak tanımlanmıştır. Bir diğer ifadeyle; yaşam kalitesi, kişinin içinde yaşadığı sosyokültürel ortamda kendi sağlığını öznel olarak algılayışını tanımlamaktadır. Sosyal katılımın, yaşam kalitesi ile tutarlı ve sağlam bir bağlantısı vardır. Yaşam kalitesi geniş kapsamlı bir kavramdır ve kişinin fiziksel sağlığı, psikolojik durumu, bağımsızlık seviyesi-sosyal ilişkileri-kişisel inançlarından etkilenir.

Engelli bireylerde hayatın birçok alanında eşitsizlik, sağlığın

bozulması, sosyal yaşama katılımda kısıtlama yaşam kalitesini etkilemektedir. Bu yüzden engelli bireylerde yaşam kalitesinin değerlendirilmesi ve buna yönelik önlemlerin alınması rehabilitasyon açısından büyük önem taşır.

KAYGI (ANKSİYETE)

Kaygı; korku, endişe, gerginlik gibi subjektif hissedilen bir duygudur ve kişilik bütünlüğünün tehdit edildiği herhangi bir durumda ortaya çıkmaktadır. Çağımızın kaygı taşıyan getirileri, aslında insanın duygu dünyasındaki renkliliği olumsuz etkilemesiyle ruhsal sorunlara yol açmaktadır. Tehlikeli koşulların oluşturduğu kaygı türü genellikle her bireyin yaşadığı geçici duruma bağlı bir kaygı oluşturur, buna 'durumluk kaygı' denir. Bazı kişiler ise sürekli olarak huzursuzluk içinde yaşarlar, genelde mutsuzdurlar. Doğrudan doğruya çevreden gelen etkenlere bağlı olmayan bu kaygı türü içten kaynaklanır. Öz değerlerin tehdit edildiğinin zannedilmesi ya da içinde bulunulan durumun stresli olarak yorumlanması sonucu birey kaygı duyar. Buna da 'sürekli kaygı' denir.

Quality of Life; has been defined as the perception of positions by the Quality of Life Group of the World Health Organization as the 'objectives, expectations, standards and concerns' of the value system they are living in and the positions in the cultural structure. Another expression, quality of life defines the perception of the individual's perception of his own health. Social participation has a strong connection which is consistent and solid with the quality of life. The quality of life is a wide encompassing concept, and is affected by the person's physical health, psychological status, independence level – social relations – personal beliefs. In many areas of life in disabled individuals, inequality, degradation of life, restriction in participation into social life impacts quality of life. Therefore, the assessment of the quality of life in handicapped individuals and taking measures in accordance carries great importance in terms of rehabilitation.

WORRY (ANSIETY)

Worry is an emotion that is felt subjectively like fear, anxiety, tension or concern and appears at any time when the integrity of the whole personality is threatened. The inputs of our age that

carry concern actually lead way to spiritual color in the world of emotion of humans being affected negatively. The type of anxiety created by dangerous conditions creates an anxiety based on temporary status experienced by every individual, this is caused "mood anxiety". Some people are constantly living in constant lack of peace and are generally unhappy. This type of anxiety is internal and not directly linked to factors from the environment. The thinking that self values are threatened or the interpretation of the mood that one is as a threat a person feels anxiety. This is called 'constant anxiety'. The perception of the environment changes anxiety based on the culture, some generalizations exist for all societies. The removal of the support, expecting a negative outcome, internal conflicts and instability are important as they indicate the common direction in the appearance of the state of anxiety. The anxiety mood may cause physical, physiological, mental and psychological disorders in both healthy and disabled individuals. Next to the frustrations brought about by normal life in disabled individuals, problems originating from the disability may increase anxiety.

Ortamın algılanış biçimine göre kaygı kültürden kültüre değişim göstermekle birlikte, bütün toplumlar için geçerli bazı genellemeler vardır. Desteğin çekilmesi, olumsuz bir sonuç beklemek, iç çelişki ve belirsizlik gibi yer alan bu genellemeler, kaygı duygusunun ortaya çıkmasındaki belirli ortak yönleri göstermesi açısından önemlidir.

Kaygı durumu hem sağlıklı hem de engelli bireylerde fiziksel, fizyolojik, zihinsel ve psikolojik rahatsızlıklara sebep olabilir. Engelli bireylerde normal yaşamın getirdiği sıkıntıların yanı sıra bir de engelden kaynaklanan sorunlar kaygıyı artırabilmektedir.

Engellinin yaşadığı aile çevresi, engeliyle birlikte yaşamak zorunda kaldığı sosyal çevresi ve engelin bireyde yarattığı bütün olumsuz durumlar göz önüne alındığında, engelli bireylerin kaygı düzeylerinin sağlıklı bireylerden daha yüksek olacağı beklenen bir durumdur. Yüksek fonksiyonel bozukluğu olanların kaygı düzeylerinin yüksek olduğu bulunmuştur.

Engelli bireylerde kaygıya yol açan problemlerin saptanması bunlara yönelik çözüm önerilerinin üretilmesi, konuyla ilgili gerekli değerlendirmelerin yapılması ve rehabilitasyon programları içerisinde bu durumun dikkate alınması oldukça önemli bir konudur.

Yapılan bir araştırma da %79 sonradan, %21 doğuştan engelli olunduğu belirlenmiştir. Sonradan engel nedenleri içinde %24 çocuk felci, %18 trafik kazalarına bağlı problemler yer almaktadır. Amatör sporcuların %68'i sonradan engelli olmuştur. Engel öncesi aktif olup sonradan inaktif olmalarının nedeni sosyal bağlantıların kopması ve bağımlılığın artması olarak görülmektedir. Engel öncesi spor yapan engellilerin engel sonrası spora daha erken başladıkları ve spor kariyerlerinin daha uzun sürdüğü söylenmektedir. Takım oyunlarının engelli bireyler için önemli olduğu ve sosyal yaşamda üstlenemedikleri birçok rolü üstlenmelerine olanak tanıdığı vurgulanmaktadır.

The family surroundings that the disabled individual lives in, the social environment where he is forced to live with his disability and when all the negative states that the disability creates in the disabled individual, it is expected for the anxiety levels of the disabled individuals to be higher than healthy individuals. It was found that those with high functional disorders have higher levels of anxiety. The determination of problems in disabled individuals that lead to anxiety, the production of solution suggestions for them, the assessment of the required issues and the consideration of this situation within rehabilitation programs are quite important subjects. A survey indicates that %79 are handicapped later and that %21 are born handicapped. Among subsequent disability reasons %24 is polio and %18 problems connected with traffic accidents. %68 of amateur athletes were handicapped later. The reason why they were active before the disability and inactive later is seen as the severing of social connections and increase of dependence. It is said that the disabled individuals who participate in sports before their disability start sports earlier after the disability

and that their sports careers last longer. It is emphasized that team games are important for disabled individuals and that they allow them to take on many roles they cannot take on in social life. It is a known fact that participation in physical activities and recreational activities increase quality of life. Leisure time activities have a role to connect people to each other and build bridges between those who have and have not a disability, talents are highlighted and partnerships are focused on. The target in the recreational activity is focused on rather than the disability of the person. It has been observed that social acceptance characteristics are comfortable and enjoyable communications among people, the feeling of belonging to a group and the opportunity of establishing relations in equal status. It was found that in situations where participation in sports is high, depression is low. As physical capacity increases, independence increases and psychology improves. Many disabled individuals are still experiencing problems in participation into physical activities due to opportunity inequality, expectation of low performance and social discrimination.

Fiziksel aktivitelere katılım ve rekreasyonel aktivitelerin yaşam kalitesini arttırdığı bilinen bir gerçektir. Boş zaman aktivitelerinin insanları birbirine bağlama, engeli olan ile olmayan arasında köprü kurma rolü vardır, yeteneklere yoğunlaşılır ve ortaklıklara odaklanılır. Kişinin engeline değil rekreasyonel aktivitedeki hedefe odaklanılır. Sosyal kabulün karakteristiklerinin insanlar arası rahat ve keyifli iletişim, bir gruba dahil olma duygusu ve eşit statüde ilişki kurma fırsatı olduğunu saptamıştır. Spora katılımın yüksek olduğu durumlarda depresyonun düşük olduğu bulunmuştur. Fiziksel kapasite arttıkça bağımsızlık artar ve psikoloji düzelir. Birçok engelli birey fırsat eşitsizliği, düşük performans beklentisi ve sosyal ayrımcılık yüzünden fiziksel aktivitelere katılımında hala sorunlar yaşamaktadır. Engelli bireylerin sosyal yaşama katılımlarının artmasında sporun çok önemli bir yeri vardır. Ayrıca spor veya herhangi bir fiziksel aktiviteye katılım kişinin farklı kimlik ve rollerini keşfetmesini sağlar, kendini algılayışını değiştirme fırsatı sunar, grup duygusunu uyarır ve engelin farkındalığını azaltır. Benlik imajı gelişir ve stresle başa çıkma konusunda yardımcı olur.

ENGELLİLERİN KARŞILAŞTIĞI PSİKOSOSYAL SORUNLAR

- Sosyal izolasyon.
- Eksilmiş özgüven, günlük yaşam aktivitelerinde bağımlılık, sosyal iletişim becerilerinde azalma.
- Ailenin ve kişinin engeli kabullenme güçlüğü.
- Ailenin aşırı korumacı tutumu.
- Depresyon, anksiyete.
- Finansal problemler. Uygun olmayan ev modifikasyonları.
- Engelin fiziksel çevreyi öğrenme ve keşfetmeye engel olması.
- Sağlıklı popülasyona göre 5 kat fazla olan intihar girişimi oranı.
- Ön yargılar, dışlama.
- İş değişikliği ya da işsiz kalma, ailedeki rolün değişmesi, boş zaman aktivitelerine katılımında kısıtlama, eğitim problemleri.
- Otonominin kaybolduğu hissi ve bununla baş edecek gücü kendinde görememe, çocuk gibi davranma hissi.
- Kullanılan yardımcı cihazın sürekli engeli hatırlatması, diğer insanlardan farklılığı hatırlatması.
- Ciddi anksiyete periyotları, romantik ilişki azlığı, dışarı çıkma

ve dolaşmada zorluk, izole edilmiş olma hissi.

- Toplumda dışlanma ve ayırıma maruz kalma sonucu negatif benlik algısı.
- Toplumun bakış açısı ve bakışından dolayı farklı hissetme duygusu.
- Mimari engeller, toplu taşımadan yararlanamama, istihdam olanaklarında yararlanamama.

Sport has a very important place in the increase of participation of disabled individuals in social life. Also, sports or participation in any kind of physical activity ensures that the disabled individual discovers different identities and roles, offers the opportunity to change his or her self perception, stimulates the feeling of group and decreases the awareness of the disability. Self image improves and helps in coping with stress.

PSYCHOSOCIAL PROBLEMS THAT THE HANDICAPPED ENCOUNTER

- Social isolation.
- Missing self confidence, dependence on daily life activities, decrease in social communication skills.
- Difficulty in accepting the disability for the family and the disabled individual.
- Excessively protective attitude of the family.
- Depression, anxiety.
- Financial problems. Unsuitable home modifications.
- The disability preventing learning and discovering the physical surroundings.
- Rate 5 times higher for attempted suicides compared to the

healthy population.

- Prejudices, ostracization.
- Job changes or unemployment, changing of the role in the family, restriction in participation into leisure activities, education problems.
- The feeling of losing autonomy and inability to handle it, feeling of acting like a child.
- Accessory devices constantly reminding of the disability, difference from other people.
- Severe anxiety periods, lack of romantic relationships, difficulties in circulating and going out, feeling of being isolated.
- Feeling of negative self as a result of being subjected to discrimination in society.
- Perception of being different as a result of social outlook.
- Architectural obstacles, inability to use mass transit, not benefiting from employment opportunities.

PHYSICAL ACTIVITY AND MEDICAL BENEFITS OF SPORTS

- Develops skills to overcome physical stress.
- Increases cardiovascular endurance.

FİZİKSEL AKTİVİTE VE SPORUN TIBBİ FAYDALARI

- Fiziksel streslerin üstesinden gelebilme becerisini geliştirir.
- Kardiovasküler enduransı artırır.
- Hareket etme becerisini geliştirir.
- Spora yönelik yapılan esneklik egzersizleri ve dirençli egzersizler sayesinde günlük yaşam aktivitelerinde daha bağımsız olmalarına yardımcı olur.
- Kas gücü, endurans, kemik yoğunluğu artar ve yaralanma riski azalır. İkincil komplikasyonların görülme sıklığı azalır.
- Düşme sıklığı azalır, çalışma kapasitesini artırır.
- Mortaliteyi azaltır.

PSİKOLOJİK VE SOSYAL FAYDALARI

- Yaşam kalitesini artırır.
- Benlik imajını geliştirir, sosyal bütünleşmeyi yani sosyal entegrasyonu artırır.
- Depresyonu azaltır, sosyal iletişimi artırır, beklenen yaşam süresini uzatır.
- Fiziksel kapasiteyi arttırarak dolaylı yoldan psikolojiyi de olumlu yönde etkiler.
- Fiziksel olarak aktif olan engelli bireyler yaşamdan daha çok zevk alırlar, hayattan beklentileri artar, ikincil sağlık problemleri ile daha az karşılaşılırlar. Kendilerini güçlü hissederler. Kendilerine güvenleri artar. Benlik algıları gelişir. Anlık ve genel psikolojik durumları daha stabil olur.
- Spora ayrılan sürenin artması kişinin farklı kimliklerini/ rollerini keşfetmesini sağlar. Kendini algılayışını değiştirme fırsatı sunar.
- Spor grup duygusunu geliştirir, engelin farkındalığını azaltır.
- Engelli sporu ile uğraşan bireyler genellikle pozitif düşünceye sahip olur ve tekerlekli sandalye kullanma becerileri gelişir.
- Fiziksel aktiviteye düzenli katılım bağımsızlığı ve mücadele yeteneğini geliştirir. Arkadaşlık kurmaya fırsat tanır, yaratıcılığı geliştirir, kişilik gelişimine yardımcı olur ve anlamlı bir yaşam sağlar.

- Develops the skills to move.
- More independence in daily living activities due to stretching and resistance exercises.
- Muscle strength, endurance and bone density increases, risk of injury decreases. Frequency of secondary complications decreases.
- Falling prevalence goes down, working capacity increases.
- Mortality is reduced.

PSYCHOLOGICAL AND SOCIAL BENEFITS OF SPORTS

- Increase in quality of life.
- Self image improves, social integration increases.
- Depressio is reduced, social communication increases, expected

life is extended.

-Physical capacity is increased to indirectly positively affect psychology.

- Physically active disabled individuals enjoy life. Expectations increase, less secondary health problems are encountered, they feel stronger. Self confidence increases, self perception improves, momentary and general psychological states are more stable.

-Sport time increases ensure discovery of identities and roles, self perception changes.

-Sports develop group feeling, disability awareness is reduced.

-Regular participation in physical activity develops independence and ability to struggle. Provides opportunity to bond friendships, improves creativity, develops personality and ensures a meaningful life.

2004 Atina Paralimpik Oyunları'nda atıcılık dalında ülkemize altın madalya kazandıran Korhan Yamaç ile 2008 Beijing Paralimpik Oyunları'nda okçuluk dalında şampiyon olan Gizem Girişmen 'Sonradan Engelli Olmak' konusunda kendilerine yönelttiğimiz soruları şöyle yanıtladılar:

- Engelli olduğunuzu öğrendikten sonra tepkiniz/tepkileriniz neler oldu?

Gizem Girişmen: "Aslında ben kazadan psikolojik anlamda çok olumsuz etkilenmedim. Rehabilitasyon sürecinde de sonrasında da psikolojik bir destek almaya ihtiyaç duymadım. Annem bana artık yürüyemeyeceğimi ilk kez söylediğinde Almanya'daydık. İlk öğrendiğimde sadece 'neden ben' diyebilmişim ama düşündüğümde aslında her gün herkesin başına gelebilecek bir şeyin o gün benim başıma gelmiş olduğuydu. İnsan geniş düşündüğünde, aslında yaşamda herkesin bir şeylerle sınırlandırıldığını görebiliyor. Ben böyle engellendim, başkaları çok farklı nedenlerle sınırlanıyor. Bu bakış açısında elbette annemin ve ailemin güçlü, kararlı ve zorluklar karşısında çözüm odaklı yaklaşımı ve güven ortamında yetişmem önemli rol oynadı. Ayrıca hayatın bize sunulmuş bir hediye olduğunu düşünüyorum. Tabii ki içinde zorluklar, problemler var ama hayatı bir bütün olarak kabul etmemiz gerekiyor. Her zaman güzel günlerin çok güzel anılarını biriktirmiyoruz. Benim de hayatımda dönüm noktaları, zor günler oldu. Bunları iyisiyle, kötüsüyle bir bütün olarak değerlendirdim. Geriye baktığım zaman 'Güzel bir hayat yaşadım' demek istiyorum. Amacım, 'Evet ben bunu yaptım; sadece kendim için değil, toplumda da iz bıraktım' diyebileceğim bir hayat yaşamak istiyorum. Bir de şu söze çok inanıyorum: 'Gerçekten isteyen yolunu, istemeyen de bahanesini bulur.'"

Korhan Yamaç: "Başta kabul etmek istememiş ve üzülmüştüm. Neden böyle bir olay benim başıma geldi diye düşünmüştüm. Daha sonra kendim için hayal ettiğim geleceği yeniden oluşturmam gerektiğini fark ettim. Hayatımı yeniden dizayn etmem gerektiğini anlamıştım."

-Daha önce engelli olgusuyla tanışmış mıydınız? Engellilerle ilgili neler bilir veya düşünürdünüz?

GG: "Ben 11 yaşındayken trafik kazası geçirdim, yani daha çocuktum ama ben de toplumun geneli gibi engellilere ve engellilerin yaşadığı sorunlara çok aşina değildim. Toplumun her bireyinin önemli ve eşit olduğunu anlamamız için herkesin kaza geçirmesi gerekiyor."

Winning a gold medal for our country at the 2004 Athens Paralympic Games Korhan Yamaç and the champion in archery at the 2008 Beijing Paralympic Games Gizem Girişmen answered the questions on 'Subsequent Disability':

-How was your reaction after finding out you were disabled?

Gizem Girişmen: "Actually, I was not too negatively affected from the accident psychologically. I did not need any psychological support during rehabilitation or afterwards. When my mother first told me that I would not be able to walk anymore we were in Germany. When I first found out, I could only say, 'why me' but this is something that could happen to anyone. You can see that everyone is restricted with something. I was disabled this way, other people have other restrictions. My mother's strength and the way I was raised helped this process. I think that life is a gift. Sure, there are challenges, but life must be accepted as a whole. We do not collect the very nice memories of good days. I have had milestones and achievements. When I look back, I'd like to say I've had a good life. I'd like to leave my mark on society. When there is a will, there is a way."

KY: "Çocukluğumda çevremde hiç engelli insan yoktu. Kara Harp Okulu'nu bitirdikten sonra yaralanmış gazilerimizi görmüştüm. Onlar benim için kahraman insanlardı."

Korhan Yamaç: "I had a tough time accepting. I rebelled at what happened to me. Then I noticed I had to rebuild my future, I had to redesign my life."

- Did you know about disability before? What did you know about the disabled?

GG: "I had a car accident when I was 11, I was still a child but I was unfamiliar with the challenges of the handicapped. You don't have to have an accident to realize that every individual in society is important and equal."

KY: "I had no disabled around as a child. I saw injured veterans after graduating from Military School. They were heroes for me." At which point did you fully accept that you were disabled?

GG: "When my mom told me I would never walk again. I and my family wanted to see what we could do to make our lives better and more meaningful. I think we were successful at building a better life."

KY: "I understood at the hospital after my surgeries were completed that I would be disabled for the rest of my life. At this point, I was impatient to see the limitations of my ownbody."

-Engelli olduğunuzu hangi aşamada tam olarak kabullendiniz?

GG: "Sanırım, annem bana artık yürüyemeyeceğimi söylediği andan itibaren. Aslında ben ve ailemin yaklaşımı, 'Hayatımızı daha güzel ve anlamlı hale getirebilmek için şimdi ne yapmalıyız' düşüncesiydi. Sıkıntılara odaklanmak yerine daha güzel bir yaşamı oluşturmaya odaklandık. Başarılı olduğumuzu düşünüyorum."

KY: "Hastanede yatarken bütün ameliyatlarım bitip, durumum netleştiğinde ben de bundan sonraki yaşantıma artık engelli bir birey olarak devam edeceğimi anlamıştım. Bu aşamada kendi bedenimin sınırlarını görmek için sabırsızlanıyordum."

-Rehabilitasyon sürecinde neler yaşadınız? Yeni yaşantınıza nasıl adapte oldunuz?

GG: "Geçirdiğim trafik kazasından sonra T5 seviyesinde omurilik felçlisiyim. Dışarıdan çok belli olmuyor belki ama benim engel seviyem çok ağır. T5 seviyesinde omurilik felci çok yukarı seviyede bir engel. Vücudumun üçte ikisini hissetmiyorum ve kullanamıyorum. Dolayısıyla hareket seviyem eskiye oranla ciddi anlamda kısıtlandı. Kaza sonrasında Almanya'da 3,5 ay süren rehabilitasyon sürecimi tamamladım. Tekerlekli sandalyeden yatağa geçmekten tutun da kıyafetlerinizi nasıl daha rahat giyebileceğiniz, tekerlekli sandalyeyi nasıl daha iyi kullanabileceğinize kadar, kısaca bağımsız yaşayabilmem için gerekli olanları öğrendim. Okul eğitimi, el becerilerini geliştirme kursları (örneğin dik durmayı öğrenmemi sağlamak için sırt desteği olmadan oturarak makrome dersi), yüzme dersi en temel öğretilerdi. Rehabilitasyon merkezinde hafta içi yalnız başıma kalıyordum ve 11 yaşında tek başıma kendi kararlarımı almayı, bir problem olduğunda çözmeyi, yani birey olmayı öğrendim. Benim hayatımda önemli bir süreçti çünkü ne kadar güçlü olduğumu fark ettim ve istedikten sonra her şeyi başarabileceğimi..."

KY: "Yaralandığımda yanımda olan ailem ve arkadaşlarım bana her zaman destek olmuştur. Atıcılık sporunda milli sporcuymdum. Yaralandığım zaman hem mesleğime dönmeye hem de atıcılıkta en iyisi olacağıma dair kendime söz vermiştim. Bu duygular beni motive etti ve eskisinden daha çok çalışmaya ve kendimi zorlamaya başladım. Kendi limitlerimi öğrenmek ve bu limitleri zorlamak hoşuma gidiyordu."

Rehabilitation: was it hard for you? How did you adapt to your new life?

GG: "My traffic accident caused me to have a T5 spinal paralysis. I have a severe disability level. I cannot feel two thirds of my body and cannot use it. I went through a 3.5 months rehabilitation procedure in Germany to relearn how to live with my disability. I had to sit up straight for my macramé classes and swimming. I stayed on my own at the rehab center and had to make my own decisions at the age of 11 and solve problems. I noticed how strong I was and that I succeed at anything as long I wanted to..."

KY: "When I was injured, my family and friends always supported me. I promised myself that I would go back to my job and the best I can at shooting. These feelings motivated me and and I challenged myself to force my limits."

What kind of changes took place in your psychology?

GG: "I was a very active child, I had to get used to the restriction of motion. I am a strong person, and I am target oriented, that did not change after the accident."

KY: "My outlook on life changed. I see more clearly what is more important and precious. Since I cheated death, I try to enjoy life with my loved ones."

Which medical support are you receiving?

GG: "I underwent brain and spinal cord surgery after the accident. I am now in a wheelchair and I use daily medications."

KY: "I am using my prosthesis and I take care of myself."

Do you miss your life before you were disabled?

GG: "I had a full childhood. There is nothing that I wish I had done differently."

KY: "No one wants to live with a disability. I miss my old state but with my current outlook on life..."

-Psikolojinizde ne gibi değişiklikler oldu?

GG: "Çok hareketli bir çocuktum, hareket kısıtlılığına alışmak biraz değişik gelmiş olabilir, tam hatırlamıyorum. Ama adaptasyonu çok güçlü biriyimdir, küçükken de durum analizini iyi yapıp istediğime ulaşmaya çalışırdım. Kısaca hedef odaklı biriyimdir. Kazadan sonra da bu özelliğim değişmedi."

KY: "Hayata bakış açım değişti. Neyin daha önemli ve değerli olduğunu daha net görmeye başladım. Ölümden dönmüş birisi olarak her anımdan keyif almaya ve sevdiğime daha fazla zaman ayırmaya çalıştım."

-Aldığınız tıbbi destekler nelerdir?

GG: "Kazadan sonra beyin ve omurilik ameliyatı geçirdim. Artık yürüyemediğim için tekerlekli sandalye kullanıyorum ve doktorlarımın kullanmamı tavsiye ettiği günlük ilaçlarımı alıyorum."

KY: "Protez kullanmaktayım. Kendi işimi kendim görebilmekteyim."

-Engelli olmadan önceki hayatınıza karşı bir özlem duyuyor musunuz?

GG: "Çok güzel, dolu dolu bir çocukluk geçirdim. Özlem duyduğum ya da keşke şunu da yapsaydım dediğim hiçbir şey yok."

KY: "Hiç kimse fiziksel veya zihinsel bir eksiklikle yaşamak istemez. Elbette eski halimi özleyorum ama şimdiki hayata bakış açım..."

-Tıp teknolojisinin bir gün gelişerek engelinizi ortadan

Do you think that medical technology will improve and eliminate your disability to restore you to your former status?

GG: "It is not possible with the present state of the art medicine. Maybe it could be possible in the future. I would not want to take any risks just to be able to walk. This is not the end of the world, I am happy without walking."

KY: "Work is continuing to produce artificial organs. I do not think my life will last to see their use to replace my limbs."

What kinds of changes took place in the outlook of those around you and how did this affect you?

kaldıracağını ve yeniden eski halinize dönebileceğinizi düşünüyor musunuz?

GG: "Mevcut tıp teknolojisi ile benim için bu pek mümkün değil. Belki ilerde olur ve onu da o zaman değerlendirmek gerekir. Sırf tekrar yürüyebilirim diye sonuçlarını ön görmediğim maceralara kalkışmam. Çünkü hayatın yürümekten, koşmaktan çok daha fazlası olduğunu biliyorum. Olmazsa hayatın sonu değil, mutluluğu yürümeye odaklamıyorum."

KY: "Yapay organ üretmek için çalışmalar devam etmektedir. Protez gibi genel kullanıcı seviyesinde yapılabilirliğini görmeye benim ömrümün yeteceğini zannetmiyorum."

-Engelli olduktan sonra çevrenizdekilerin bakış açısında ne gibi değişiklikler oldu ve bu sizi nasıl etkiledi?

GG: "Sadece Almanya'daki rehabilitasyon sürecimi tamamlayıp ülkeme döndükten sonra herkes uzaydan gelmişim gibi bana bakıyordu. Bu biraz şaşırtıcı ve üzücüydü. Kaplumbağa adımlarıyla da olsa toplumdaki gelişimi izlemek güzel, hele bir de bu değişime kendi duruşunuz, bilgi ve birikiminizle katkı yapıyorsanız..."

KY: "Yaralandıktan sonra başta ailem ve arkadaşlarımın davranışlarında hiçbir değişiklik olmadı. Ama toplumun genelinde iki tip davranış dikkatimi çekmişti. Bir taraf acıma duygusuyla, diğer bir taraf ise hor görme duygusuyla yaklaşıyordu. Daha önceden hissetmediğim bu rahatsız edici duygular ile kendimi gerek eğitim gerekse spor alanlarında daha fazla geliştirerek başa çıkabildiğimi düşünüyorum."

GG: "Everyone was looking at me as though I came from outer space when I completed the rehabilitation in Germany. This was somewhat disconcerting. It is nice to see the transformation in society, albeit at the pace of a turtle, especially since I am making a contribution to this change with my stance..."

KY: "There was no change in the behavior of my family and friends after I was injured. Two types of behavior were noteworthy in the society. One was pity, the other was trepidation. I think I can cope with these crushing feelings by developing myself in sports and education."

SPOR HEPİMİZ İÇİN

Engelli vatandaşlarımıza spor olanakları yaratan
TESYEV'i destekliyoruz, birlikte yeni kulvarlar açıyoruz.

inteltek
Ticariyat Teknoloji Yatırım ve Danışmanlık Şirketi A.Ş.

F 1'DEN PARALİMPİK ŞAMPİYONLUĞUNA

FROM FORMULA 1 RACING TO PARALYMPIC CHAMPION

90'LI YILLARIN SONUNDA İKİ 'CART' ŞAMPİYONLUĞUNA İMZA ATAN İTALYAN OTOMOBİL YARIŞÇISI ALESSANDRO (ALEX) ZANARDİ, 15 EYLÜL 2001 TARİHİNDE LAUSITZRING PİSTİ'NDE GEÇİRDİĞİ KAZA SONRASI İKİ BACAĞINI KAYBETTİ. KAZADAN İKİ YIL SONRA YENİDEN SPORA DÖNEN VE KARIYERİNİN İLERLEYEN ZAMANLARINDA EL BİSİKLETİNE GEÇEN ZANARDİ, 2012 LONDRA PARALİMPİK OYUNLARI'NDA ALTIN MADALYA KAZANARAK BİR KEZ DAHA ZİRVEYE ÇIKMAYI BAŞARDI.

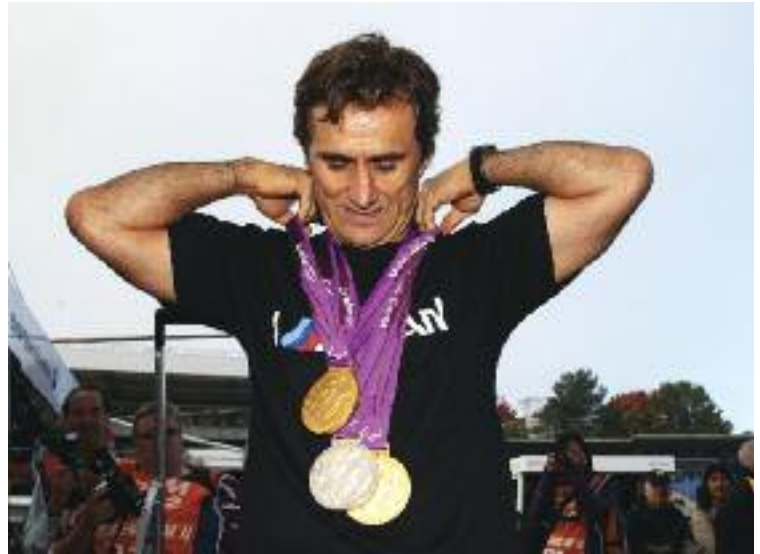
AFTER WINNING TWO 'CART' CHAMPIONSHIPS DURING THE LATE 1990'S ITALIAN AUTOMOBILE RACE CAR DRIVER ALESSANDRO (ALEX) ZANARDI LOST TWO LEGS AFTER THE ACCIDENT HE UNDERWENT ON 15 SEPTEMBER 2001 AT THE LAUSITZRING RACEWAY. ZANARDI WENT BACK TO SPORTS WITHIN TWO YEARS TO BECOME A HAND BICYCLE RACER, WON A GOLD MEDAL AT THE 2012 LONDON PARALYMPIC GAMES TO ONCE MORE RISE TO THE SUMMIT.

90'lı yıllarda, Formula 1 pistlerinde adından söz ettiren İtalyan bir yarışçıydı Alessandro (Alex) Zanardi... Gençlik yıllarında, Formula 1'de geleceğin şampiyonlarından biri olarak gösteriliyordu. Sena'ların, Prost'ların varisiydi pek çoklarına göre... Ancak 'Minardi' takımında yaşadığı problemler ve kazalar kendini göstermesini engelledi. Bir süre 'Cart' yarışlarına katıldıktan sonra burada gösterdiği başarıyla 'Williams' takımı pilotu olarak Formula 1'e döndü. Bu seferki deneyimi de hayal kırıklığıyla sonuçlanacaktı. Tekrar 'Cart' yolları görünmüştü İtalyan yarışçıya... 2001 yılının 15 Eylül günü, biraz farklıydı. O tarihe kadar işler

yolunda gitmemişti ve Zanardi bu kez başaracak gibiydi. Ne var ki, IndyCar Cart Şampiyonası'nın Almanya'da düzenlenen ve ABD'deki terör eyleminden sonra adı 'American Memorial 500' olarak değiştirilen yarış dramatik bir şekilde sonuçlandı. 310 milyon marka malolan Lausitzring Pisti'ndeki mücadelenin son 12 turuna önde giren İtalyan pilot Alex Zanardi, pitten çıktıktan sonra Kanadalı Alex Tagliani ile çarpıştı Tagliani'nin arabası Zanardi'ninkine yandan müthiş bir hızla çarptı. Korkunç bir kaza yaşanmıştı. Zanardi iki bacağını olay yerinde kaybetti. Yaşamayı bile mucizelere bağlıydı....

In the 90's Formula 1 raceways saw quite a bit of Italian racer Alessandro (Alex) Zanardi... In his youth he was cited as a future Formula 1 champion. He would be the inheritor of Sena and Prost... Accidents and 'Minardi' team's problems set him back. He went into 'Cart' success to return as a 'Williams' driver to Formula 1. Another disappointment and he went back to 'Cart'... On September 15th, 2001 Zanardi seemed about to succeed but Indy Car leg, whose name was changed to 'American Memorial 500' of the German Cart Championship after 9/11 ended tragically. Italian driver Alex Zanardi was leading in the final 12

laps of the race at the 310 million DM Lausitzring raceway, came out of the pit to collide with the car of Canadian Alex Tagliani with the car of Tagliani sideswiping Zanardi's at great speed with Zanardi losing two legs and barely alive.... This seemed to be the end of a successful race driver but Zanardi's story was just starting. Paralympic athletes are basically split into two groups; firstly those who are born disabled and hang on to life with sports, another are ones who disappear during their sports career and reappear as a Paralympic athlete after their physical handicap appears during their sports career or later.

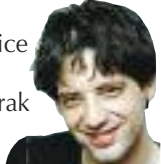
Buraya kadar olanlar, başarılı bir yarışçının dramatik sonu gibi düşünülebilir ancak, Zanardi'nin hikayesi aslında yeni başlıyordu. Paralimpik sporcular temelde iki ana gruba ayrılabilir; birincisi, doğuştan itibaren engelli olup hayata sporla tutunanlar, bir diğeri de sporculuk yaşamı sırasında ya da sonra fiziksel engelleri ortaya çıktıktan sonra Paralimpik bir sporcu olarak yeniden ortaya çıkanlar. İlk gruptakilerin hikayelerini bugüne kadar sıklıkla işledik. İçlerinde değinemediğimiz daha niceleri var. Ancak onlar

kadar özel başka hikayeler de var, örneğin eski sporcularınki... Zirveye çıkış, dibe vuruş ve yeniden yükseliş... Böylesi bir yaşamın belki de en popülerler isimlerinden biri İtalyan sporcu Zanardi. 2003'te Kanada'nın Toronto kentinde bir 'Cart' yarışı... Damalı bayrak 'start' için sallanıyor. Bayrağı tutan el tanındık. İtalyan yarışçı Zanardi, yaşadığı o korkunç kazadan yaklaşık iki yıl sonra kendisini onurlandıran organizasyonun davetini kırmamış ve start düzlüğünün hemen kenarında...

Ancak o, sembolik bir gövde gösterisiyle yetinecek tiplerden değil. Bir süre sonra, neredeyse ölümüne sebep olacak kazanın yaşandığı pistte yarım kalan işini tamamlamak, yani kalan 13 turu atmak için hazırlanıyor. El frenli ve kendisine özel tasarlanan iç aksamıyla döşenmiş otomobili, yarışması için önünde hiç bir engel olmadığını kanıtlayacak düzeyde... Bu kez şansını Dünya Binek Otomobil Şampiyonası'nda deniyor. İlk yarışı için İtalya'da kendi evinde Monza Pisti'ne çıktığında çoktan bir başarı hikayesine imza atmıştı zaten... Ve 24 Ağustos 2005'te yeniden birincilik kürsüsüne çıkıyor Zanardi. Böylesi sıradışı bir kariyeri geride bıraktıktan sonra 2009'da emekli olmaya karar veren İtalyan pilot, bu kez teknolojik yardımı olmadan, safi bilek gücüyle el bisikletinin dümenine geçiyor. New York Maratonu'nda dördüncü olarak dikkat çektikten sonra Venedik Maratonu'nu kazanarak bu dalda da başarısını kanıtıyor. Ve 5 Eylül 2012'de Londra'da düzenlenen Paralimpik Oyunları'nda, el bisikletinin zamana karşı dalında birincilik Alex Zanardi'nin oluyor. Dipten, yeniden zirveye çıkması 11 yılda gerçekleşiyor. Bebek adımlarıyla başlayan yeni yaşamında her gün biraz daha hızlanarak ve güçlenerek...

Böylesi sporcuların varlığı Paralimpik sporlar açısından elbette önemli. Pistlerde, sahalarda, salonlarda nice Zanardiler her gün biraz daha üstüne koyarak çalışıyor...

DENİZ ÜLKÜTEKİN

We worked on stories of the first group quite often. There are many that we did not touch yet. There are also some stories as special as they are, i.e. those of former athletes... Rise to the top, hitting bottom and rise again... One of the most popular names of such a life is the Italian sportsman Zanardi. It is 2003 in Canada a Toronto a 'Cart' race is on... Checkered flag is flown for the 'start'. It is a familiar hand holding the flag. Italian racer Zanardi, did not turn down the invitation of the event that honored him and just along the side of the starting straightaway... A symbolic show of force is not enough for him. Soon he prepares to drive the remaining 13 tours that almost caused his death. The automobile with hand brakes and accessorized with special interior equipment shows that there is no obstacle for him to race... This time, he tries his luck at the World Stock Car Championship. When he comes out for his first

race at his home Monza Runway, his success story was already completed... On August 24th, 2005 Zanardi is back on the winner's podium. The Italian pilot decides to retire in 2009 after leaving behind an extraordinary career, he goes on the rudder of the hand bicycle with no technological assistance with the power of his forearms. Achieving a fourth place finish at the New York Marathon, he wins the Venice Marathon to demonstrate success in this branch. And on September 5th, 2012 at the Paralympics in London the time trial of the hand bicycle ends with a first place finish by Alex Zanardi. It takes him 11 years to climb back up from the bottom. He gets a little faster and stronger every day at his new life started with baby steps... The presence of such athletes is obviously important for Paralympic sports. Many Zanardi's keep improving every day at runways, gymnasiums and fields...

SESSİZ DÜNYANIN SESİ

SOUND OF THE SILENT WORLD

ÜLKEMİZDE BİR ENGELLİ GRUBU VAR Kİ, NE GÖREN VAR, NE BİLEN, NE DE FARKINA VARAN! BAZEN EL KOL İŞARETLERİYLE KONUŞTUKLARINA TANIK OLDUĞUMUZ İŞİTME ENGELLİLERDEN SÖZ EDİYORUZ. NEDİR, NE DEĞİLDİR PEK BİLMİYORUZ. TÜM ENGELLİLER GİBİ ÜVEY EVLAT MUAMELESİ GÖREN İŞİTME ENGELLİLER İÇİN TOPLUMDA FARKINDALIK YARATMAYA ÇALIŞAN VE 0-6 YAŞ GRUBUNA EĞİTİM HİZMETİ VEREN ÖPR. DR. ÖMER CENKER ILACALI'YA KULAK VERİYORUZ BU SAYIMIZDA... ANLATTIKLARINI OKUYUNCA HEM ŞAŞIRACAK HEM DE ÜZÜLECEKSİNİZ.

THERE IS ONE GROUP OF DISABLED IN OUR COUNTRY THAT NO ONE SEES, KNOWS OR NOTICES! WE ARE TALKING ABOUT THE HEARING DISABLED THAT WE SOMETIMES WITNESS TALKING WITH HAND GESTURES. WE DO NOT KNOW EXACTLY WHO THEY ARE. AS ALL HANDICAPPED THEY ARE TREATED AS STEP CHILDREN AS WE LISTEN ON THIS ISSUE TO A PERSON PROVIDING TRAINING TO THE 0-6 AGE GROUP; ÖPR. DR. ÖMER CENKER ILACALI WHO IS TRYING TO CREATE AWARENESS IN SOCIETY FOR THE DEAF... YOU WILL BOTH BE SURPRISED AND SADDENED WHEN YOU READ WHAT HE HAS TO SAY.

Seksenli yılların ortalarında bir film sinemaları kasıp kavurmuştu. Randa Haines'in yönetmenliğini yaptığı, baş rollerini ise William Hurt ile Marlee Matlin'in paylaştığı 'Başka Tanrı'nın Çocukları' isimli film, bir İşitme Engelliler Okulu'nda geçiyor ve izleyenlere sessiz dünyanın kapılarını aralıyordu. Engelli insanların yaşamına ışık tutan en çarpıcı filmlerden biriydi. İşitme engellilerin çektikleri zorlukları, topluma adapte olma konusunda yaşadıkları problemleri, duygusal yapılarını, iç dünyalarını tanımamız açısından eşsiz bir dökümantasyon niteliği taşıyan film, ülkemizde de gösterilmiş ve büyük ilgi görmüştü.

Hiç kuşkusuz aradan geçen yaklaşık 30 yıl boyunca engellileri konu alan bir çok sinema ve belgesel filmi çekildi. Her birinin amacı, görünür toplumun dışında kalıp genellikle izole bir yaşama sahip olan engelli bireyler konusunda kamuoyunda farkındalık yaratmak... Özellikle de bizim gibi, engellilerin giderek daralan yaşam alanlarının genişletilmesi, çağdaş normlara uygun olarak düzenlenmesi konusunda modern dünyanın gerisinde kalan ülkeler için bu tip çalışmaların ne denli önemli olduğu yadsınmaz bir gerçek. Şu da bir gerçek ki, son yıllarda umut verici bir takım çalışmalar yapılsa da, henüz istenilen düzeyin çok gerisindeyiz. Devlette ve yerel yönetimlerde engellilere yönelik plan, program ve projeler daha tam anlamıyla hayata geçirilebilmiş değil. Sayıları bir kaç yüz, belki de bir kaç bini bulan toplum gönüllüsünün gerçekleştirdiği çalışmalar, engellilerin sorunlarını sürekli gündemde tutarken,

zaman zaman devlette ve belediyelerde de bazı kıpırdanmalara yol açtığına tanık oluyoruz. İşte bu toplum gönüllülerinden birinin hikayesini gündeme getireceğiz Paralympik Türkiye'nin bu sayısında... Üstelik çok az değindiğimiz bir engelli grubu olan işitme engelliler hakkında olacak röportajın konusu...

Diğer engelli grupları içinde çok farklı bir dünyaları, yaşantıları ve ülkemizin öznel koşullarına bağlı olarak spesifik problemleri olan işitme engellilerin topluma adaptasyonu konusunda çalışmalar yapan Opr. Dr. Ömer Cenker Ilıcalı'yla söyleştik. Bir kulak-burun-boğaz hastalıkları uzmanı olan Ömer Cenker Ilıcalı, Anatomica Tıp Merkezi'nde mesleğini icra ederken, aynı zamanda da Türkiye İşitme ve Konuşma Rehabilitasyon Vakfı'nın (TİV) başkanlığını sürdürüyor. Engellilerle tanışması yeni bir şey değil elbette. 1999 yılında kurulan Türkiye Engelliler Spor yardım ve Eğitim Vakfı'nın da (TESYEV) mütevelli heyetinde yer alan Ilıcalı, 2005 yılından itibaren de TİV'i yeniden hayata döndürmüş durumda. Kendisiyle Mecidiyeköy'deki Anatomica Tıp Merkezi'ndeki

muayenehanesinde buluştuk.

Güler yüzlü, sıcakkanlı, pırıl pırıl bir Türk bilim insanıyla karşılaştık. Hasta kabullerinin arasında bize ayırdığı zaman dilimi içerisinde pek de aşına olmadığımız bir dünyanın kapılarını bize araladı. İşitme engelli olmanın, aslında bizim bildiğimizin dışında bir tanıma sahip olduğunu öğrendik kendisinden. İşitme engelli olmanın, sadece duymamaktan ve konuşmamaktan ibaret olmadığını, insanın hayatını bambaşka bir yörüngeye oturtan kompleks bir durum olduğunu anlattı bizlere, Ilıcalı...

A film of the eighties had burned up all the cinemas. Directed by Randa Haines with the leading roles shared by William Hurt and Marlee Matlin, the film called "Children of a Lesser God" took place in a School for the Deaf and showed audiences a crack in the wall of the silent world. It was one of the most striking movies that held light to the life of the handicapped. A unique documentary on the challenges of the deaf, the frustration of inability to adapt to society, their emotional, inner worlds, the film was shown and received a lot of interest in Turkey too. Many cinema and documentary films have been made in the ensuing 30 years. Each one aimed to create awareness in the public opinion concerning handicapped individuals with an isolated life outside of mainstream society... Especially in our country, this type of work is extremely important as we are behind the modern world in terms of widening the narrow lives of the disabled and to regulate them according to contemporary standards. Although some hopeful work is being performed in recent years, we are still way behind the desired level. Programs and projects for the disabled by the state and local governments are not fully realized. Work by a few hundred, maybe a few thousand social volunteers keeps the problems of the disabled in the agenda, occasionally initiating some movement in the government and municipalities. This issue of Paralympics Turkey will bring to light the story of one of these NGO heroes... The interview is about the deaf that we tend to neglect as a disability group... We

chatted with Opr. Dr. Ömer Cenker Ilıcalı who is doing work on the adaptation into society of the deaf who have a different world, life and problems specific to our nation's unique conditions, among other disability groups. An ENT specialist, Ömer Cenker Ilıcalı runs his profession at the Anatomica Medical Centre while at the same is the president of the Speaking and Hearing Rehabilitation Foundation of Turkey (TİV). Disability is not new to him. Also included in the board of the Disabled Sports Aid and Education Foundation of Turkey (TESYEV) founded in 1999, Ilıcalı is also reviving TİV since 2005. We met him at his medical office at the Mecidiyeköy Anatomica Center of Medicine. We encountered a warm blooded, smiling and brilliant Turkish scientist. He showed us through the gates of a world that we are unfamiliar in the time he allocated among patients. We found out that deafness has a definition that we are unfamiliar with. Ilıcalı told us that being deaf is a complex status that completely challenges an individual's life rather than just the inability to hear and speak... As we asked why the interest in the deaf, he answered in a familiar manner: "Human sensitivity..." Ilıcalı's drive originated from encountering a large number of deaf as he is an ENT specialist and facing the challenges they go through... The challenges especially of the 0-6 age deaf impacted him. He then accelerated his work towards them. He started out by reviving TİV established in the 1960's but was about to shut down in the 2000's. As we asked him about this process, Ömer told us:

Öncelikle, işitme engellilerle ilgilenmesinin nereden aklına geldiğini sorduk. Cevabı ise beklediğimiz türdendi :” İnsan duyarlılığı...” Kulak-burun-boğaz mütehassısı olmasından dolayı çok sayıda işitme engelliyle karşılaşması ve onların yaşadıkları sorunlarla yüzleşmesi meseleye eğilmeye itmişti İlıcalı'yı... Özellikle de 0-6 yaş grubu işitme engellilerin ülkemizdeki durumu onu çok etkilemiş. Ve onlara yönelik çalışmalara hız vermiş. Önce 1960'lı yıllarda kurulan, ancak 2000'li yıllarda neredeyse kapanmak üzere olan TİV'i yeniden canlandırarak işe koyulmuş. Bu süreci anlatmasını istedik kendisinden. O da şunları söyledi:

"1998 yılına kadar ihtisası bitirdim. O zamana kadar işitme engelli aileler, çocuklar gördüm. Teşhis dışında ne yapıldığı konusunda hiç bir fikrim yoktu. Bu bir çok doktor için geçerli bir durum. Ailelere yol gösteriliyor mu, destek veriliyor mu, cevabı yok. İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nde çalışırken, İşitme Engelliler Federasyonu Başkanı Ercüment Tanrıverdi ile tanıştım. TİV'den bahsettim. Yaşanan problemlerden, kapanmak üzere olduğundan söz ettim. Ercüment bey ile birlikte vakfın içinde yer aldık. Bir yönetim oluşturduk. Ataşehir'de bu konuda bir merkez açma konusunda bir fikir birliğine vardık. İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin, Kadıköy Belediyesi'nin ve kardeşim Acun İlıcalı'nın ve daha bir çok hayırseverin katkılarıyla vakfa yeniden işlerlik kazandırarak, Ataşehir'deki merkezi açtık. Merkezde 0-6 yaş arası çocuklara eğitim veriyoruz. Modern ülkelerde işitme engelli çocuk eğitimi doğumla beraber başlıyor, önce teşhis ediliyor, bu da

yetmiyor ailenin ve çocuğun eğitimi başlıyor. Dünya, elindeki teknolojik imkanları işaret dilini iyi kullanıyor. Bütün bunlar yuva ve ana okulu bazında kullanılıyor. Türkiye'de ise işitme engelli okullarında bu yapılmıyor. Çocuklar ülkemizdeki okullarda 6 yaşından sonra eğitiliyor. Oysa işitme engelli çocuk o yaşa gelince zaten iş işten geçmiş oluyor. İşitme engelli bir çocuk için 0-3 yaş arası çok önemli. Çünkü bu dönemde çocuğun konuşma merkezi, dil merkezi gelişiyor. Çocuk yetişme safhasında eğitime alınırsa, hem

zeka hem duygusal gelişim hem matematik becerisi diğer yaşlılarıyla aynı seviyeye gelebilir. Eğitime 6-7 yaşında başladığı zaman ne yazık ki beynin o merkezi kapandığı için bu çocuklar yaşlılarının çok gerisinde kalıyor. Dolayısıyla topluma adaptasyonu çok zor oluyor. Aynı şekilde ailelerin de çocuklarıyla iletişimi ve onları topluma kazandırma becerileri kısıtlanıyor. İşte biz Ataşehir'deki bu merkezde buna yönelik çalışmalar yapıyoruz."

Hangi düzeyde olduklarını soruyoruz, devam ediyor:

"Şu an 130'a yakın öğrencimiz var.

Ayrıca 'Çocuk Eğitim Derneği' adı

altında ilave bir derneğimiz de mevcut. Yuva, ana okulu hizmeti veriyor. Son üç yıl içinde de bir Hollanda grubuyla, Hollanda Kraliçesi'nin himayesinde bulunan bir vakıfla anlaşma yaparak kendi eğitimcilerimizin de eğitilmesini sağlıyoruz. Bizim eğitimcilerimiz Hollanda'ya gidiyor, onlar da eğitim programlarını gelerek burada uyguluyor. Ayrıca Samsun'da da bir merkez açmak üzereyiz. Anadolu'da pilot il olarak Samsun'da bu işe başlayıp, daha sonra bunu çoğaltmayı planlıyoruz."

"I finished my specialty until 1998. I saw deaf children and families until then. I had no idea what to do other than diagnosis. This is valid for many physicians. There is no answer about support and guidance for families. I met the Deaf Federation President Ercüment Tanrıverdi while working at the Istanbul Greater Metropolitan Area. I spoke about TİV. I mentioned its problems and that it is about to shut down. We joined the foundation with Ercüment and created administration. We made up a consensus to open a center in Ataşehir. With the contributions of the Kadıköy Municipality and my brother Acun İlıcalı and many more charities, we made the foundation functional again to open the center in Ataşehir. We are educating 0-6 age children at the center. Modern countries start the education of children with hearing loss starting with birth, first it is diagnosed then the family is trained along with the child. The world is using sign language very well thanks to technological capacities. It is used at nursery school level. This is not done in Turkey at the schools for the deaf. Children are trained after age 6. By the time a deaf child reaches that age it is too late. The age of 0-3 is very important for a deaf child. It is during this period that the speaking and language centers of the child develop. If the child is taken into education, he can reach the same level with his peers in terms of emotional intelligence and IQ. Since that center of the brain is shut down when training is started at the age of 6-7, these children are left behind their

peers. Therefore, it is very difficult to adapt to society. In the same manner, the communication of families with their children and their skills to integrate into the community is restricted. At this center in Ataşehir we are working towards this." We ask what level they are in, he goes on:

"Currently we have close to 130 students. We also have an additional association called the 'Children's Education Association'. It serves as a nursery school. We have also made an agreement with a Dutch group under the patronage of the Queen of Holland to train our own trainers. Our trainers go to Holland; they come here to apply their training programs. We are about to open a center in Samsun. Our pilot project in Samsun will be started; then we will continue to increase our presence in the Anatolian hinterlands" Mentioning that the work they are doing is providing infrastructure services to schools for the deaf that belong to the government, Ömer Çenker İlıcalı complains that the educational standard of these schools is low and continues: "It is ideal to bring the primary school to this level as well. It is possible to go coed but our government's infrastructure in this area is below world standards. A large majority of the adult hearing impaired are in a difficult position socio economically. Their work life consists of very simple jobs or none at all! It is not possible to understand what they say. They have an intelligence problem, they cannot even learn sign language properly."

Yaptıkları işin bir bakıma devlete ait işitme engelli okullarına altyapı hizmeti vermek olduğunu dile getiren Ömer Cenker Ilıcalı, bu okullarda verilen eğitimin standardının ise düşük olmasından yakılarak şöyle devam ediyor:

"Bu işin ideali ilkokulun da bu seviyede olması. Karma eğitimi yapmak da mümkün ama maalesef devletimizin bu konudaki altyapısı dünya standartlarının altında. Erişkin işitme engellilerin büyük çoğunluğu sosyo ekonomik olarak çok zor durumda. Çalışma hayatları ya çok basit işlerden oluşuyor ya da hiç yok! Anlattıklarını anlamak mümkün olmuyor. Zeka problemi yaşıyorlar, işaret dilini bile pek öğrenemiyorlar."

Peki, ya topluma adaptasyonları, toplumun farkındalığı diye soruyoruz, bir dokun, bin ah işit misali anlatmayı sürdürüyor Dr. Ilıcalı:

"ABD'de çoğu televizyon programlarını alt yazılı veriyor. Bir çoğunda işaret diliyle program yapıyorlar. Bizde ise bir iki televizyon bazı haberleri

işaret diliyle veriyor! Toplumda farkındalık yaratmak için kitle iletişim araçlarına ihtiyaç var her şeyden önce. Ama bizde ne yazık ki başta kitle iletişim araçları henüz hiç bir şeyin farkında değil! Bizim toplum dünya çapında iyi niyetli, yardımseverdir. Ancak burada sorun, farkındalık yeteneğimizin gelişmemiş olması. Bunun da sebebi eğitim ve alt yapı eksikliği. İşitme engelli olmayanlar da aynı eğitimden geçtiği için işitme engellinin ne olduğu konusunda hiç bir şey bilmiyorlar. Gözlerini kapadığın zaman görme engelinin ne olduğunu anlayabiliyorsun, ama doğuştan işitme engelli olan bir insanı kulağınızı kapatarak anlayamazsınız. İşitme engelli doğumdan

gelirse, görmeye nazaran daha problemlili oluyor. Çünkü işitme engelli çocuk kavramları yerine oturtmıyor, özellikle soyut kavramları bir yere oturtma konusunda büyük zorluklar yaşıyor. Zihinsel fonksiyonları olumsuz etkilenen, çevreyle duygusal ilişkilerde sorun yaşayan çocuklar, empati kurmak, öfke, merhamet, sevgi, şefkat gibi soyut kavramların yerine yeterince oturtulmasında sorun yaşıyorlar. Çünkü bunlar işitmeyle gelişen şeyler. İşitme olmadığı zaman beynin desteği azalıyor, azaldığı zaman da kalıcı bir hasar oluşuyor. Bakın size bir istatistik vereyim. Türkiye'de işitme engelli çocukların sadece yüzde 10'unun anne babası işitme engelli, diğerlerinin anne babaları işitme engelli değil. İşaret diline hakim olmak çok zor. Çok iyi dudak okuyanlar bile konuşmanın yüzde 26'sını anlayabiliyor. Kalan bölümü jest, mimik ve tahminlerle anlaşılıyor. Bütün bunları düşündüğümüz zaman yanlış eğitim, yanlış kurgu, toplumun bilinçlendirilmemesi, televizyonlarda işaret dili ile desteklenen programların yok

denecek kadar az olması işitme engelli sorununun giderek büyümesine neden oluyor. Televizyonlarda bir kaç program olsa kesinlikle bir farkındalık yaratılır. Ayrıca bunun okullarda anlatılması lazım. Liseyi bitiren bir öğrencinin işitme engellinin ne olduğunu bilmesi lazım. Sonuçta bu çocuklar yarının yöneticileri. Kabataş Lisesi ile bu konuda bir organizasyon yapıyoruz. Robert Lisesi, Anafen ve çeşitli ana okullarıyla da ortaklaşa etkinlik düzenliyoruz. O çocukların farkındalığı çok önemli. Onlar fark ettikçe toplum duyarlılığı artacak, toplum duyarlılığı arttıkça imkanlar da artacak. Bu işler devlet mekanizması içinde de çok ağır ilerliyor maalesef."

We ask adaptation to society and the awareness in the community, opening another can of worms for Dr. Ilıcalı: "Most TV programs in the USA are broadcast with subtitles. Many have programs in sign language. Whereas we have some TV stations only giving the news in sign language! There is a need for mass communication devices in order to create awareness in society. Unfortunately, our country's mass communication devices are not yet aware of anything! Our community is well intentioned and helpful worldwide, but our ability to become aware is not developed. This is caused by a lack of education and infrastructure. Since those who are not deaf go through the same education, they know nothing about what it is to be deaf. You can see what blindness is like when you close your eyes, but you cannot understand a person who is deaf from birth by closing your ears. If the hearing impairment is from birth, it is more problematic compared to blindness. A deaf child cannot seat concepts, especially abstract ones. Children, whose mental functions are negatively affected, challenged in emotional relations with the environment, have difficulties in empathizing, and abstract concepts such as anger, pity, love, and affection. These are issues that come with hearing. When there is no hearing the support of the brain is reduced, causing permanent damage. Statistically, only 10% of deaf children in Turkey have deaf parents, the parents of the others are not hearing impaired. It

is very difficult to have command of sign language. Even those who are lip readers understand only 26% of the speech. The rest is understood by gestures, mimics and guesses. When we consider all of this, wrong education, lack of public awareness, negligible TV shows with sign language cause the problems of the deaf to grow. A few more programs could create awareness. This must be explained at schools. A student graduating from high school has to know what hearing impairment is since he is manager of tomorrow. We are organizing with Kabataş High School, Robert College, Anafen and various nursery schools to run joint events. The awareness of those children is very important. As they notice, public awareness will increase to increase capabilities. These are slow moving issues in the government mechanism." Dr. Ilıcalı gives a striking answer when we ask about higher education for the deaf: "A deaf high school graduate may not understand what he writes! It is a miracle for a fully deaf person to sustain an academic career in Turkey. I know just about all of the people like this! There is a university in the USA for the deaf! If these people are ostracized from society; it can turn into anger and other times you may see strange attitudes in their relations with the surroundings. What can we expect from a person whose mental development was shut down? We cannot turn back the time, but we have to find solutions for the deaf born today."

İlk, orta ve liseden sonra işitme engellilerin yüksek öğreniminin ülkemizde ne düzeyde olduğunu sorduğumuzda ise Dr. Ilıcalı çok çarpıcı bir cevap veriyor:

"İşitme engelli bir genç, lise mezunu olup da yazdığı cümleyi anlamışsa çok iyi! Tam işitme engelli olup da Türkiye'de akademik kariyerine devam etmesi mucize gibi bir şey. Bu tür insanların neredeyse tamamını ben tanıyorum! ABD'de ise işitme engelli üniversitesi var! Bu insanlar toplumdan soyutlandığı zaman, bunun öfkeye dönüşmesi normal, bazen çevreyle ilişkilerinde garipseyecek tavırlar görebilirsiniz. Zihinsel gelişimine ket vurduğunuz bir insandan ne bekleyebilirsiniz ki? Zamanı geri alamayız, ama bugün doğan işitme engelinin çözümünü üretmek lazım."

Dr. Ömer Cenker Ilıcalı'ya bu kez diğer engellilerin de kentlerin fiziki altyapılarının uygun olmaması nedeniyle evlerinden çıkamadıklarını ve toplumdan soyutlandıklarını hatırlatıyoruz ve arada ne gibi benzerlikler olduğunu soruyoruz. Cevabı yine ilginç oluyor: "Fiziki şartlar engelliler için yaralayıcı, üzücü; hatta bir çok yerde insanı hayretler içinde bırakacak cinsten. İstanbul gibi tarihi bir şehirde bile büyük eksikler var. Elbette iyileştirmeler

yapılıyor. Sayın Başkan Kadir Topbaş Bey bu konuda çok gayretli ve duyarlı. İşitme engelliler ise fiziksel olarak değil, ama zihinsel olarak toplumun dışında kalıyor. Görünmeyen duvarları yıkmak zor oluyor. Fiziki engeli kaldırabilirsiniz, metroya yarın asansör koyabilirsiniz ama zihinsel olarak toplum dışına ittiğimiz bir bireyi topluma entegre etmek mümkün değil. Geçtiğimiz günlerde bir toplantıda 29 yaşında 100 kelime konuşan bir işitme engelinin dramına tanık oldum. Bu

çok trajik ve maalesef düzletme şansımız da kısa zamanda mümkün görünmüyor"

İşitme engellilerin uluslararası arenada sportif anlamda başarılı olmalarının toplumdan soyutlanmalarıyla bir ilgisi olup olmadığını sorduğumuzda ise Ilıcalı şunları söylüyor:

"İşitme engelinin yapısında enerjik olma durumu vardır. Toplumun diğer alanlarında yer alamamaları sonucunda spora kanalize oldukları zaman bu durum performanslarına olumlu yansıyor. Spor ne kadar olumluysa, eğitim altyapısı o kadar olumsuz."

Fotoğraflar:
ZEKİ KURTULUŞ

Dr. Ömer Cenker Ilıcalı comments to our question that the disabled cannot leave their homes due to improper infrastructure of cities and that they are abstracted from society: "Physical conditions are unsuitable for the handicapped and amaze one in places. Istanbul has many deficiencies. Improvements are made. Lord Mayor Kadir Topbaş is very ambitious and sensitive in this area. The deaf are left out of society mentally. It is hard to tear down invisible walls. Elevators can be used in the metro but it is not possible to integrate into society an individual you have pushed outside of the mainstream back in. There was a deaf person of 29 years with a vocabulary of 100 words. This is very tragic with no chance of correction in the short term." When we ask whether the sports success of the hearing impaired in the international arena can be related to their abstraction from society Ilıcalı said the following: "The makeup of the deaf is

energetic. As a result of not being involved in other areas of society, when they are channeled into sports that situation is positively reflected into their performance. Sports is positive but the educational infrastructure is negative." We ask about reasons for the hearing impairment and the number of deaf in our country and he answers: "There are many genetic causes. Errors committed during birth, drugs taken during pregnancy, diseases such as meningitis after birth can be counted. Severe hearing impairment in our country is around 300-400 thousand. If we talk about very severe and age related deafness, this figure reaches millions. There are about 70 thousand related to birth. We are only training 130 families. So we have a lot more to do." We finally ask Ömer Cenker Ilıcalı his relations to other handicapped groups and whether he will take on assignments at the federation or other institutions, to which he answers:

Peki işitme engelinin sebepleri ve ülkemizdeki işitme engelli sayısı nedir, diyoruz. Yanıtıyor:

"Çok sayıda genetik sebepler var. Doğumda yapılan hatalar, hamilelik sırasında annenin aldığı ağır ilaçlar, doğumdan sonra menenjit gibi hastalıklardan kaynaklanan sebepleri de ekleyebiliriz. Ülkemizde ağır işitme engelli 300-400 bin civarında. Çok ağır engelli ve yaşlılıktan kaynaklanan işitme kaybından söz edersek bu sayı milyonları buluyor. Bunlar içinde doğumla ilgili olan ise 70 bin civarında. Biz ise sadece 130 aileye eğitim verebiliyoruz. Yani daha yapacak çok işimiz var."

Ömer Cenker Ilıcalı'ya son olarak başka engelli gruplarıyla olan ilişkisini, federasyonda veya başka kurumlarda görev alıp almayacağını soruyoruz. O da sözlerini şu şekilde tamamlıyor:

"Şu anda vakıf mesaimin büyük bir kısmını alıyor. Federasyonda görev almadım. Federasyon erişkinlerin sorunlarını çözen bir kuruluş. Bizim misyonumuz altyapıyla alakalı. Yavuz Kocaömer sağolsun çok ciddi katkıda bulundu. İşitme cihazları TESYEV tarafından armağan ediliyor. Devletin sağladıklarının çok üzerinde. Ayrıca, Yavuz abinin olduğu her yerde ben de olurum. İleride nerede görev almamı isterse alırım. Paralimpik branşlardaki gelişimi de takip ediyorum. Paralimpik konusunda

bir farkındalık yaratıldı, dikkat çekildi. Yavuz bey bu konuda çok önemli işler yaptı. Paralimpik branşların iyi yolda olduğunu söyleyebilirim. Sporcularımızın gözlerindeki ışık, kararlılık ve sevgi çok farklı. Gelişmişlik için milli gelir, mimari, çevre de gerekli ama gerçek gelişmişlik için engelli eğitimi ve gelişimi esas kıstastır bana göre. Başka zenginlik ölçülerinin artması yanıltıcı. Yurt dışında engellilerin toplum içindeki yerini gördüğümüz zaman burukluk yaşıyoruz, acı çekiyoruz. Ekonomiyi de büyütelim ama insani gelişmişlik konusunda da büyüelim."

OPR. DR. ÖMER CENKER ILICALI KİMDİR?

- Doğum Tarihi: 1967
- Doğum Yeri: Erzurum
- Medeni Durum: Evli
- Yabancı Dil: İngilizce, İtalyanca ve İspanyolca
- Eğitim Bilgileri ve Çalıştığı Kurumlar

Tıp Fakültesi: İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi (İstanbul 1993)

Uzmanlık: İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi (İstanbul 1998)

- İhtisas sonunda ABD Albert Nemeth Lazer Merkezi'nde bulunmuştur.

- Mesleki Üyelikleri
- Türkiye İşitme ve Konuşma Rehabilitasyon Vakfı (TİV) başkanıdır.

"The foundation is taking the majority of my time. I did not take on a position at the federation. It is solving problems of adults. Our mission has to do with infrastructure. Yavuz Kocaömer made a great contribution. TESYEV donates hearing aids. This a lot higher than what the government provides. I will follow Yavuz anywhere. If he wants me to take on a duty in the future, I will. I am also following developments in the area of the Paralympics; there is awareness. Yavuz has major achievements in this subject. Paralympic branches are in a good way. The light, decisiveness and affection in the eyes of our athletes is something else. GNP, architecture and environment are important signs of development but the education of the disabled and their development is the main area of development. Increase of other welfare measures is misleading. It pains us to compare their plight with abroad. Let us grow the economy, but let us grow in humane development too."

WHO IS OPR. DR. ÖMER CENKER ILICALI?

Date of Birth: 1967

Birthplace: Erzurum

Marital Status: Married

Languages: English, Italian and Spanish

Education and Employment

Faculty of Medicine: Istanbul University Faculty of Medicine (Istanbul 1993)

Specialty: Istanbul University Faculty of Medicine (Istanbul 1998)

- At the end of residence, he attended the USA Albert Nemeth Lazer Center.

Professional Memberships:

- President of Hearing and Speaking Rehabilitation Foundation of Turkey (TİV).

HER YER KARANLIK MAĞRİP Mİ YOKSA MAKBER Mİ YA RAB!

ALL DARK EVERYWHERE IS IT MAGHREB
OR MY GRAVE? TELL ME GOD!

Aylardır gitmek istiyordum ama kismet o güneymiş...
Kasvetli bir günün ortasında yer gök kararmaya başladığı
bir sırada, yağmurun toprağa düşmesinden az önce ben de
Gayrettepe Metro istasyonu içindeki zifiri karanlığa düştüm!
Karanlık ki ne karanlık...
Gör desen göremezsin.
Yanında bir görmez olmasa yürüyemezsin!
Ünü dünyaya yayılmış bu ilginç organizasyonun adı;
Karanlıkta Dialog...
Hayata geçiren ise Almanya'da bir radyo kanalında
çalışırken ilk defa bir görme engelliyle tanışan Andreas
Heinecke...

Bu olaydan sonra Andreas 'görmeyen insanların, görenlerin sahip olmadığı bir çok özelliğe sahip olduklarını' fark eder ve radyo yayıncılığı üzerine görme engelli genç meslektaşlar yaratmaya çalışır. İşin ilginç yanı, Andreas Heinecke görme engelli arkadaşını radyoculuk üzerine eğitirken kendisi de hayata dair eğitildiğinin farkına varır.

Görme engelli bir kişi Andreas'ın gözünü açar ve Andreas toplumu derinden etkileyecek girişimlerde bulunmaya başlar.

Görmezlerin dünyasında belirsiz ne kadar nokta varsa onları görmeye başlayan Andreas, kişiler arası boşluklar / iletişimsizlikler üzerine köprüler kurarak insanlık için yeni yollar aramaya koyulur. İşte o yollardan biri de beni şehrin tam göbeğinde Gayrettepe Metrosu içindeki geniş bir alanda zifiri karanlık mekana götürür. Amaç; gören insanların da görmezlerin dünyasında bir iki saat geçirmesi ve onlarla empati kurabilmesidir.

Gittim, gördüm-görmedim, duydum, yokladım, tereddütlü adımlar attım, omuz genişliğinde yarım aylar çizerek öne doğru uzattığım kolumla hafif okşamalarla kör bastonu salladım ve şimdiye kadar farkında olmadığım çok şeyin farkına vardım...

İçeride değil gün ışığı, cep telefonu bile yok. Saati bile yansıma yapmasın diye kolunuzdan alıyorlar... Elinizde 'kör kamışı' yanınızda bir görme engelli arkadaş giriyorsunuz labirente... İçerisi daha girer girmez sanki bir makber!...

Mağrip'te misiniz yoksa maşrıka mı bilemiyorsunuz...

Kör karanlıkların ortasındasınız...

Hiç korkmayın...

Siz nasıl, sokakta, yolda caddede karşıdan karşıya geçmek için zorlanan görme engellilere yardım ediyorsanız, onlar da o karanlık mekanda size yardımcı oluyorlar. Tıpkı trafik lambalarında onca otonun arasında karşıdan karşıya geçirdiğiniz can dostlar gibi...

Karanlık dünyaya adım attığımda elimi tutan, bana dünyaları verseniz o sıcaklığı bulamayacağım görme engelli sevgili kardeşim Harun Sarıkaya idi... Özel mekanda şimdi o gören bir göz, bense göremeydim!...

I had been wanting to go for months and finally got to it... In the middle of a gloomy day, when it was getting dark outside, just before the rain fell on the ground, I fell into the pitch dark inside the Gayrettepe Metro station! It is so dark... You cannot see a thing. You cannot walk without a guide! This interesting organization whose fame spread throughout the world is called Dialogue in the Dark... It was created by Andreas Heinecke... He met a blind person while working at a radio station. He guides Andreas, who notices that 'unseeing people have lots of features', which the seeing do not possess. Andreas tries to train blind and young radio broadcasters concerning airing radio shows for the blind, while Andreas Heinecke notices that the blind are training him on life. A blind person opens Andreas's eyes and in turn Andreas starts initiatives to deeply affect society...

Seeing all the vague points in the world of the unseeing, Andreas builds bridges on interpersonal gaps/communication problems and starts a new quest for humanity. This quest took me to a pitch dark venue in the middle of downtown inside the Gayrettepe Metro. The purpose is for seeing people to spend a couple of hours in the world of the blind to empathize with them. I went, I saw-didn't see, heard, felt, took hesitant steps, I waved the blind baton with light caresses on my arm by drawing half crescents with the arm I extended forward and noticed a lot of things I had never been aware of before... Let alone daylight, even cell phones are not admitted inside; they take away you watch so there is no reflection... You have a stick for the blind, and a blind friend next to you; both enter the labyrinth... Inside is like a tomb as soon as you go in!... Hard to tell whether you are in Maghreb West or the East of the Orient... It is the middle of blind darkness...

İçerisi oldukça ilginçti. Bir kere, sanırım bütün duvarlar kara kadife ile kaplı. Burnunuzun ucunu göremiyorsunuz. Duyularınız sizi yönlendiriyor, sese doğru gidiyorsunuz. Yön bulma becerinizi gözünüz değil kulağınız sağlıyor... Etrafı algılama, nerede olduğunuzu bilebilme de koku ve yine seslerle oluyor.... Önce bir parktan geçiyorsunuz, sakın korkmayın. Yerler düz ve pürüzsüz, sadece bazen doğal şartların aynısı basamaklar var inip çıkıyorsunuz... Banklar var oturuyorsunuz, kuşlar var dinliyorsunuz, ağaçlar var dokunuyorsunuz. Yanınızda ise devamlı Harun ya da başka bir karanlıkta gören görme engelli yardımsever rehberiniz var... Daima iki elinizden biri boşta, ötekinde 'kör kamışı' var. Gezdiğiniz yer çoğunca bir koridor gibi, bazen sağ bazen sol elinizi kullanarak kadife kaplı duvar dibi takibi yapıyorsunuz, boşta kalan elinizdeki kamışla da önünüzü tarayarak gidiyorsunuz. Ola ki bir basamak ya da bir sapak olmasın! Kesinlikle düşme tehlikesi yok, bir yerlere takılma tehlikesi yok, çarpma tehlikesi yok...

Parktan çıktıktan sonra yol sizi dolandıra dolandıra Beyoğlu'na getiriyor, tramvaya biniyorsunuz... Haykırışlar, tramvay gıcırtıları

eşiliğinde bir uğultu oluyor kulaklarınızda... Sonrasında Eminönü'nde buluyorsunuz kendinizi. Deniz kenarında... Marti sesleri duyuyorsunuz... Bir anda ünlü şair Orhan Veli geliyor aklınıza... Onu da görmemiştiniz ama yazdığı o unutulmaz şiirler sizin ruhunuza dolmuştu... Demek yaşamak için önce hissetmek gerekti. Anladım ki görmezlerin dünyasında belki ışık yoktu ama duygular vardı... Hepimizde olup da farkına varamadığımız duygular...

Rihtımda duran bir sandala biniyoruz.

Benim iki gözüm kardeşim Harun, beni sandalın kık tarafına oturtuyor... Bir tatlı sallanmayla beşik gibi geliyor sandal bana... Sanki yavaş yavaş çekiliyor kürekler ve biz Orhan Veli'nin martularının sesini duya duya açılıyorz denize...

Ne güzel...

Derinden bir serinlik geliyor yüzünüze...

Rüzgar esiyor Marmara'da...

Haliç'e doğru...

Hiç bir şey görmüyorsunuz ama isimler hiç kaybolmuyor

hafızanızdan... Ben üzerinden 20 sene de geçse, gözlerim de görmese yaşlılıktan, Harun adını artık hiç unutmam. Unutamam...

O benim gören gözümdü karanlıkların taa ortasında...

Don't be scared at all...

They help you in that cemetery space; just like you help them on the streets. Just like your dear blind friends that you help cross traffic lights ...

When I take a step into the dark world, my dear blind friend Harun Sarıkaya took my hand and gave me a feeling of warmth I could never find in the world of the seeing... He is now the seeing eye in the special darkness and I am the blind one!...

It is quite interesting on the inside, all walls are covered with thick, black velour; you cannot even see the tip of your nose, your senses orient you, you move towards sounds; your sense of direction is provided by your ears, rather than sounds... Perception of the surroundings and knowing where you are is done by smells and sounds.... First there is a park, but don't be afraid. The ground is flat and smooth but sometimes you go up and down the stairs... Banks for sitting, birds chirping, trees you touch with always Harun next to you or another helpful volunteer who is blind but sees in the dark. One of your hands is always free; the other is holding the walking stick for the blind... You are wandering through a corridor, you follow the wall covered with the plush fabric, with either your left or right hand; you feel in front of you

with the stick in case there is a turn or a drop! No danger of falling, colliding or getting stuck someplace...

Coming out of the park you come to Beyoğlu, get on the tram... There is a buzz in your ears with shouts and the squeaks of the train car... You find yourself by the sea in Eminönü... You hear the sounds of the seagulls... You hear the famous Orhan Veli poetry... He fills your soul with his poems... Therefore, first you need to feel in order to live; I understand that the world of the blind is full of emotions that most of us forgot we had...

We get on a rowboat by the quay.

My brother Harun is my two eyes and sits me in the back of the boat... This skiff is like my cradle with a sweet rocking... The oars are being slowly rowed and we keep hearing the cries of the gulls in the poems of Orhan Veli. How nice...

A deep coolness strikes your face...

Sea breeze blowing from the Marmara...

Towards the Golden Horn...

You see nothing but names never disappear off your memory... I will not and cannot forget the name Harun even if 20 years elapse, if I were so old that my eyes did not see due to old age... He was my seeing eye in the middle of darkness...

Gezi bitip de dışarı çıktığımızda kızlar karşıladı bizi kelebekler gibi...

Sordular bana neler hissettiniz diye; "Bana karanlık bir dünyada göz olmuştu sevgili Harun. Keşke dedim, keşke... Keşke ben de aydınlıkları görebilmesi için bir kez olsun ona gözlerimi verebilseydim..."

KARANLIKTA DIALOG

Dünya'da 30 ülkede, 135 kentte, sekiz milyondan fazla insanın hayatını etkileyen Almanya menşeli 'Karanlıkta Dialog' deneyimi, İstanbul'da Gayrettepe Metro istasyonu içinde İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin ve de bu önemli adıma stratejik ortak olarak

destek veren Dünya Göz Hastanesi'yle pek çok firmanın sponsorluğu ile devam ediyor. Katılım şimdilik 40.000 kişi. Sene başından beri devam eden (S 360) adlı Sürdürülebilirlik ve İletişim A.Ş.'nin organizasyonu büyük ilgi görmekte. Kurucuları Hakan Elbir ve Kerem Okumuş şöyle diyor;

"Karanlıkta Dialog projesi insanlar arasında iletişim köprüleri kuruyor. Ayrıca günlük yaşamdaki deneyimlerimizi karanlık bir ortamda görmeden

yaparak diğer duyularımızın da yaşamda etkili olduğunu fark ediyoruz. Dokunarak, duyarak ve koklayarak 'yeni ve farklı' bir dünya yaratıyoruz. Bu deneyle limitlerinizi zorlarken, aynı zamanda varsayımlarınızı da sorgulamaya başlıyorsunuz. Yakında İstanbullular için bir başka ortam daha yaratacağız. Orada da 'yaşadığınızda neler olacak' nasıl davranmanız gerekecek onları da sizlere yaşatarak örnekleyeceğiz."

Oraya mutlaka gidiniz ve bir saatliğine bile olsa geziniz...

Dünyanız değişecek...
Duyularınız gelişecek...
Hayata ve insana aşık olacaksınız...
İçinizdeki

kötülükler bedeninizi terk edecek.

Siz siz olacaksınız.
Yeni bir siz.

NASIL ZİYARET EDECEKSİNİZ?

Gayrettepe Metro istasyonu içindeki mekan saat 10.00-19.00 saatleri arasında açık. Bilet fiyatları; Tam 28 TL., Engelliler, 65 yaş üstü olanlar, THY ve Alliance mensupları indirimli olarak 19 TL.

Girls met us like butterflies when the tour was completed and we came out...
They asked me how I felt;
"Dear Harun became my eyes in a dark world. I wish, I said, I wish.... If only I could give him my eyes for once so he could see the light of day ..."

DIALOGUE IN THE DARK

The 'Dialogue in the Dark' experience that affects the lives of more than eight million people in 30 countries and 135 cities of the world, is in İstanbul at the Gayrettepe Metro Station under the sponsorship of the İstanbul Metropolitan Municipal Government and the World Eye Hospital and many other companies providing support as strategic partners. So far there have been 40,000 visitors. The organization of the Sustainability and Communications AS called (S 360) has seen lots of interest with founders Hakan Elbir and Kerem Okumuş says the following;

"The project 'Dialogue in the Dark' sets up bridges of communications between people. We are also noticing that we

can perform our activities in daily live in a dark environment without seeing and use our other senses. We are creating a 'new and different' world by touching, hearing and smelling. While forcing our limits with this experiment, you also start to question your assumptions. We will soon create another environment for residents of İstanbul. We will also sample the experience 'how will it feel to get old?'"

Go there for sure and tour for at least one hour...

Your world will change...

Your senses will develop...

You will fall in love with life and humanity...

The evil inside you will leave.

You will be yourself again.

A new you.

HOW TO VISIT?

The space inside Gayrettepe Metro space is open during 10.00-19.00. Ticket prices; Adult 28 TL., Disabled, Above Age 65, Employees of THY and Alliance discounted 19 TL.

BEŞ KİTADA BEŞ MARATON BEŞ ZİRVE

FIVE SUMMITS FIVE MARATHONS IN FIVE CONTINENTS

23 YAŞINDA GÖRME YETİSİNİ KAYBEDEN NECDET TURHAN HİÇ KÜSMEDİĞİ YAŞAMIYLA ZAMAN GEÇTİKÇE İYİCE BÜTÜNLEŞTİ. KÖR OLDUĞUNU ADETA UNUTUR HALE GELDİ. ODTÜ DAĞCILIK KOLU'NDA BAŞLAYAN SPORCULUK ÖYKÜSÜ HERKESE PARMAK ISIRTACAK KADAR ÖZEL VE BAŞARILARLA DOLU... 2002 YILINDA KATILDIĞI NEW YORK MARATONU'NDAN SONRA 'BEŞ KİTADA BEŞ MARATON BEŞ ZİRVE' PROJESİNİ TASARLADI. ŞİMDİYE DEK BEŞ MARATONA KATILDI VE DÖRT DAĞA TIRMANDI. AVUSTRALYA'DA YAPACAĞI SON TIRMANIŞ İÇİN SPONSOR DESTEĞİ BULABİLİRSE PROJE TAMAMLANMIŞ OLACAK.

BECOMING BLIND AT 23 YEARS OF AGE NECDET TURHAN REALLY CLUNG TO HIS LIFE AS TIME PASSED. HE DID NOT NOTICE THAT HE WAS BLIND. HIS CAREER AS A MOUNTAINEER AT THE METU CLUB AMAZED EVERYONE... HE PARTICIPATED IN 2002 IN THE NEW YORK MARATHON WHERE HE DESIGNED THE FIVE SUMMITS FIVE MARATHONS IN FIVE CONTINENTS PROJECT. HE JOINED FIVE MARATHONS UNTIL NOW AND CLIMBED FOUR MOUNTAINS. HE IS LOOKING FOR A SPONSOR FOR THE LAST MOUNTAIN TO CLIMB TO COMPLETE HIS PROJECT.

Paralimpik sporcular, sırf pist ya da salon sporlarında değil, extreme ve doğayla içiçe olan branşlarda da kendilerini gösteriyorlar. Dünya çapında başarılar imza atan bu isimlerden biri de Necdet Turhan... O, Türk bayrağını dünyanın en yüksek zirvelerinde ve en önemli şehirlerinde dalgalandırmış bir isim. Hem dağcılıkta hem maratonda bugüne kadar çok sayıda başarı kazanan Paralimpik sporcumuzun hedefleri bitmiş değil... Turhan'ın geçmişinden anekdotları ve geleceğe yönelik planlarını kendisinden dinleyelim.

- 23 yaşından itibaren görme engelli olmanıza karşın yeni yaşantınıza çok çabuk alıştığınızı söylüyorsunuz. Bu süreçte neler yaşadınız?

- Görme yetimi kaybetmemin ardından psikolojik bir şok yaşamadım. Niye böyle oldu, nasıl oldu da körlüğü zorlanmaksızın kabullenebildim, işin gerçeği bunu anlaşılır tarzda şu an ben de izah edemiyorum. Her şey kendiliğinden oldu, bunalıma girmedim. Tam tersine aileme hastanede tedavi gördüğüm ilk günlerimde metanetli olmaları için telkinler yapıyordum. Bilemiyorum, herhalde kişisel özelliklerimden kaynaklı olmalı. Yıllar sonra yine bu konu açıldığında şöyle bir ifade kullanmıştım, "körlüğün ağır yükü ezmemişti beni, pek farkında değildim o yükün..." Tabii psikolojik duruşunuz ne olursa olsun fiziki manada büyük bir dönüşüm yaşıyorsunuz. İlerleyen yıllarda sarmaş dolaş olacağınız körlüğün kucacağına düşünüyorsunuz. Hiç bilmediğiniz bir kucak ve ortam bu. Şaşkınsınız, olup biteni tanımlayamıyorsunuz. Görmezliğin tanımını yapamıyorsunuz. Bunalıma girmemekle birlikte uzun bir süre şaşkındım, olup biteni kavramlaştırıyor, körlüğümü tanımlayamıyordum. Zaman geçtikçe zaten hiç küsmediğim yaşamımla iyice bütünleştim. Kör olduğumu unutur hale geldim. Böyle olmasında Ankara'daki Körler Rehabilitasyon Merkezi'nde aldığım özel eğitimin de önemli katkısı oldu.

Paralympic athletes are also showing themselves in extreme sports and branches out in nature, not only in courses and sports halls. One of these successful athletes is Necdet Turhan... He flew the Turkish flag in many summits and the marathon runs. Gaining many successes in both mountaineering and the marathon his targets have not been exhausted... We will listen to anecdotes from Turhan's past and his plans for the future.

- Although you have been blind since you were 23, you have adapted very rapidly to your new life. How were your experiences?

- "I did not have a psychological shock after losing my sight. I cannot really explain why I was able to accept being blind. It all happened on its own; I did not go into a crisis. On the opposite, I was telling my family who were next to me to be calm. I do not know it must be due to my personal traits. Years later, when this issue was raised, I had said, "the heavy burden of blindness did not crush me..." No matter how much you are resilient psychologically, you have a great physical transformation. You are stuck with being blind for the rest of your life. It is completely unfamiliar, you are dazed.

- Nedir sizin için bu kadar özel kılan dağları? Dağcılık kulübüne ilk girdiğinizde üyeler biraz garipsemiş sanırım. Nasıl kendinizi kabul ettirdiniz?

- Alabalık tutmak için giderdim dağlardaki derelere. Dağcı değildim ancak dağlara tutkundum. Kulüpte doğal bir direnç ile karşılaştım. Doğal diyorum çünkü, ilk kez dağlara gitmek istediğini söyleyen bir görme engelliyle karşılaşıyordu arkadaşlar. Doğal olarak ne yapmaları, nasıl davranmaları gerektiğini bilmiyorlardı. Bir süre beni dağlara götürmediler. Buna karşın aralarından ayrılmadım, küsmedim onlara. İyi ki de küsmemişim. Koşu antrenmanlarına katılıyordum, zaman içinde Dağcılık Kolu'ndaki arkadaşlar beni tanıdılar. Ben nasıl dağlara gidebileceğim konusunda kendimi tanıdım. Ilgaz Dağı'nda bir tesadüf sonucu, bağımsız yürüme tekniğim olan iki baton

ve bir çan yöntemini buldum. Zamanla daha da geliştirdim bu yöntemi. Bey Dağları'na gittik. Yıl, 1994 olmalı. Bir hafta boyunca yürünüldü, zirveler yapıldı. Bu bir hafta tekniğimin iyice pekişmesine olanak sağladı.

- Liseyi dışardan bitirdikten sonra ODTÜ'yü kazandınız. Sporla yolunuz nasıl kesişti?

- 1988'de özel eğitimlerini almış bir görme engellyidim artık. Yeni yaşamıma dair kolları sıvadım. Zira o süreçlerde ablam hep yanımdaydı. Rehabilitasyon sonrasında 1989 yılında

liseyi dışardan bitirdim ve üniversite sınavlarına hazırlanıp ilk tercihim olan ODTÜ'yü kazandım, üniversitenin dağcılık koluna gitmeye karar verdim. Zira gördüğüm günlerden dağları biliyor ve özlem duyuyordum. Spor öyküm böylece ODTÜ Dağcılık Kolu'nda başlamış oldu. ODTÜ benim spor ocağım haline geldi.

I was not depressed, but surprised for a long time. As time passed I embraced blindness. The special training I received at the Ankara Blind Rehabilitation Center also made a great contribution."

- After you graduated from high school from the outside, you won METU. How did you get into sports?

- "I was especially trained as a blind athlete in 1988 and got used to my new life. My older sister was always on my side. Rehabilitation followed external high school graduation in 1989 and started to win METU. I decided to enroll in the

mountaineering club of the university. I had a yearning for mountains from when I could see them. Sports started for me at the mountaineering club of METU. Middle East Technical University was my sports life."

- What makes mountains so special for you? When you first joined the club, you were a little estranged by the members. How did you get yourself accepted?

- "I used to fish for trout at the mountain creeks. I had a passion for mountains.

- Koşu sizin için dağcılık yolunda bir antrenman olarak başlıyor ama Avrasya Maratonu'na katılan ilk görme engelli sporcu oluyorsunuz. Bu da çok özel bir hikâye. Ardından beş kıtada beş maraton ve beş zirve projeniz geliyor. Bunun başlangıcı da New York'taki maratonda gösterdiğiniz başarı. Yurtdışı maceranızda neler yaşadınız?

- Evet Avrasya Maratonu'nun 15 km. bölümüne katılıp koşan ilk görme engelli atlet oldum. Nasıl başardığıma gelince, zaten uzun süredir koşuyordum. Bu yüzden çok zor olmadı Avrasya'da koşmak. Bu maratona katılımım bir tesadüf aslında. 2000 yılı Ağrı Dağı tırmanışına hazırlık olması için Bursa Atatürk Stadyumu'na gidip dağ performansımı artırmak için çalışıyordum. Avrasya

Organizasyonu'na katılacak sporcular ile tanıştım orada. Ve onlardan esinlenerek 2000 yılında Avrasya'da koştum. 2002'de katılıp tam maraton olarak yani 42 km. koştuğum ilk maraton olan New York Maratonu var. Bu maraton "Beş Kıtada Beş Maraton Beş Zirve" projemin oluşmasına yol açtı. Türkiye Görme Engelliler Federasyonu tarafından gönderildim ABD'ye. Daha sonra 2005 yılında yine Türkiye Görme Engelliler Spor Federasyonu tarafından Japonya Dünya Körler Maratonu na gönderildim. New York da ilk kez 42 km. koşuyordum, başardım da. Bu başarı bende büyük mutluluk yarattı. Bu mutluluk ve coşku ile Türkiye'ye döndüğümde Beş Kıta Projemi kurguladım. Şu ana kadar da beş maraton ve dört de dağ tamamladım.

There was a natural resistance at the club. They encountered a blind individual for the first time. Naturally, they did not know how to behave and did not take me with them. I did not give up and went on running practice to allow them to get to know me. I discovered my own performance with the mountains. As a result of a coincidence at the Ilgaz Mountain I discovered a method with two batons and a bell. In time I developed this system. We went to Bey Mountains in 1994. We climbed summits for a week to fortify my technique."

- **Running was practice for you for mountaineering but you were the first blind runner to run the Eurasia Marathon. This was a special story. Then you have your project of five marathons and**

five summits in five continents. This was started with the success you had at the New York marathon. How was your adventure abroad?

- "Yes, I was the first blind runner to be in the Eurasia Marathon in the 15 km. section. I had been training so it was not hard. During 2000 Ağrı training at the Bursa Atatürk Stadium I met Eurasia athletes and was inspired by them to run the 2000 Eurasia. In 2002 I ran the full 42 km of the New York Marathon... This marathon led to 'Five Marathons Five Summits in Five Continents' project. I was sent to the USA by the Blind Federation of Turkey. Later in 2005 Blind Federation of Turkey sent me to the Japan Blind Marathon.

- En son görme engellilere yönelik kabartma kitap kampanyanız kapsamında Sherman Zirvesine tırmandınız. Bu projede ve ilerleyen yıllarda hangi ilklerin sizi beklediğinden de bahsedebilir misiniz?

- Sherman Tırmanışı benim için hayli önemliydi. Bu etabı epeydir gerçekleştiremiyordum. Bu yüzden ABD'de yaşayan Türklerin oluşturduğu Bridge To Turkey Grubu'nun desteği ile 4. tırmanışı yapmış olmak beni çok mutlu etti. Tırmanışımı aynı zamanda Türkiye Görme Engelliler Kitaplığı yararına yapmış olmak, asıl mutluluğum. Bu durum etkinliği daha da anlamlı hale getiriyordu. 19 Temmuz 2014 sabahı ulaştığımız 4280 metre Sherman Zirvesi'nde ekibimiz; Doğan Çömez, Nevzat

Öntaş, Hakan İnanoğlu ve İlker Tünay'dan oluşuyordu. Ekip arkadaşlarıma, Bridge To Turkey Grubu'na ve TÜRGÖK'e canı gönülden teşekkür etmek isterim. Bundan sonra ilk hedef, Avustralya'daki tırmanışımı yaparak Beş Kıta projemi tamamlamak olacak. Tabii bu son tırmanışı yapmam sponsor bulmamla mümkün olabilir ancak.

- Türkiye'de engelli sporcular ne yazık ki kısıtlı imkânlarla spor yaşamlarını sürdürüyor. Nelerin değişmesini isterdiniz?

- Benim en belirgin sıkıntım sponsor bulamamak ya da bulmakta zorlanmak. Para talep ediyorsunuz sonuçta ve bu durum benim karakterime pek uygun değil. Bir ekip gerekiyor bu işler için. Profesyonel bir firmanın yönetmesi gereken süreçler bu anlamda. Ancak ben en başından itibaren bu anlamda yalnızım. Tek başıma götürmeye çalışıyorum süreçleri. Diğer sıkıntım ise beni düzenli programlı koşturacak kılavuz sporcular bulamayışım. Bu sebeple idman hep aksıyor

DENİZ ÜLKÜTEKİN

I succeeded in New York to complete 42 km. to motivate me to design the five continents project wherein I completed five marathons and four mountains."

- You last climbed the Sherman Summit for the Braille Book campaign. Can you tell us about this project and your planned achievements for the coming years?

- "Sherman climb was quite important for me. I could not get it done for a long time. Thus, it was quite satisfying for me to do the fourth climb with the support of the 'Bridge To Turkey Group' consisting of Turks living in the USA. It was also quite significant to make the climb for the benefit of the Library for the Blind of Turkey. This status made the event even more meaningful. On the morning of 19th July

2014, we reached the 4280 meters Sherman Summit with the team consisting of Doğan Çömez, Nevzat Öntaş, Hakan İnanoğlu and İlker Tünay. I thank my teammates, the 'Bridge To Turkey Group' and the TÜRGÖK. My next goal is to complete the Australian leg of the Five Continent project, for which I need a sponsor."

- Handicapped athletes have limited means in Turkey. What do you need in terms of sports?

- "I have a tough time finding sponsors. I do not feel asking for money is suited to my personality. This process must be managed by a professional team, where I am alone. I also cannot find guide runners to help me with my training. This causes interruptions in my practice."

TAYFUN BAYINDIR

MİLLİYET GAZETESİ
SPOR MÜDÜRÜ
MİLLİYET NEWSPAPER
SPORTS EDITOR

İYİMSER! OPTİMİST!

Engelli tanımı içine girecek bütün iştegal alanlarında bugün ulaştığımız seviyeye ilişkin her türlü eleştiri yapılabilir!

Hala öneminin farkına varamayanlardan bahsedebiliriz örneğin, ya da başına gelmediği için konunun ruhunu algılayamadan umursamazlık duygusuyla hareket eden insanların varlığından rahatsızlık duyabiliriz! Hatta bu aslında böyle kaygıları ortadan kaldırma sorumluluğu yüklenen kesimleri de içine alabilir kimi zaman! Ama kaygı ve buna bağlı umutsuzluk içinde olacak değiliz. Hiç şüphe yok ki, hiç kolay olmayan bir durumdan bahsediyoruz! Ama birileri de bir şeylerin ucundan, kenarından hiç bırakmamacasına tutmalı, öyle değil mi?

Sportif açıdan baktığımızda daha kıpırtılı bir durumun olduğunu söylesek acaba abartmış olur muyuz? Konunun herkesten hatta biz medya mensuplarından daha farklı ve belirgin şekilde içinde olanlar için tartışmalı bir nokta da olabilir bu! Zira zaman zaman kamuya yansıyan ‘ilgili’ kaleminden çıkmış yazı ve değerlendirmelerde serzeniş, şikayet, eleştiri türünde değerlendirmelere tanık oluyoruz. İyimser tarafından bakarsak, “Engelli sporu sahipsiz değil, peşinden cansiperane koşanlar var” diye düşünebiliriz. Kötümser yanımız ağır basarsa eğer, “Hala bunlarla mı uğraşıyoruz, aşamadık mı, geçmedik mi böyle basit konuları” diye serzenişte bulunabiliriz.

Ben iyimser tarafından bakanlardanım! Kimse istemez, düşünülmesi de ürkütür belki ama herkes hayatının herhangi bir anında, herhangi bir şekilde ‘engelli’ tanımına girecek pozisyonda olabilir! Ya da çok yakınındaki birileri bu şekilde dünyaya da gelebilir! Farkındalık yaratılmayacak mı? Bunun için çaba gösterilmeyecek mi? Böyle bir mantık

düşünülebilir mi? O zaman, bütün eksikliklerine karşın yapılan her şeyi saygıyla karşılayarak, ‘daha fazla ne yapılabilir’e kafa yormak gerekir? Konuyla ilgili Paralimpik Komite, dört federasyon var! Bir gazeteci olarak çok iyi biliyorum ki, canlarını dişlerine takarak bir şeyler ortaya çıkarmaya çalışıyorlar. Keyifsiz durumlarla karşılaşmıyor muyuz? Çok hem de, örneğin kısa sayılabilecek bir süre önce futbolda İşitme Engelliler Dünya Şampiyonası’nı organize ettik. İngiltere’de, Fransa’da, İsveç’te, Danimarka’da olsa birinci sınıf ilgiyle durum bütün dünyaya bangır bangır aktarılırdı. Detaya girmeyeyim, bizde ise o süreçte kamuoyunun dünyadan haberi olmadı neredeyse. Pardon oldu, aksaklıklar, sorunlar ve sıkıntılarla yaşadık maçları...

2012’de Londra’da Paralimpik Olimpiyatları’nda ise engellilere, engelli sporuna dünyanın, ama gelişmişlik düzeyiyle doğru orantılı, nasıl yaklaştığını son haliyle izledik, gördük, tanık olduk. Bunlardan etkileneneceğiz, iyi şeyleri ‘ithal edeceğiz!’ “Bizde ancak böyle” mantığından çıkacağız. Kimi durumlarda anlaşılmayan, doğru değerlendirilmeyen işler tabii ki olacaktır. Vaz mı geçelim? Ampüte futboluyla ilgili bir yazı çalışması nedeniyle içlerine girdiğim sporcuların en büyük isteği idi bir ‘ligleri’ olmasıydı. Neredeyse gözyaşlarıyla istiyorlardı bu taleplerine aracılık etmemizi! Gerçekleşti. Mutluluklarına da tanık oldum! Federasyon başkanları tanıdığım insanlar. Konunun içinden bakınca çeşitli sorunlar olabilir, yaşanabilir, hiç sorun değil! Dedim ya ben iyimserim!

Hülasa, Gizem Girişmen’e bakarım ben! Nazmiye Muslu’ya, Korhan Yamaç’a bakarım. İstersem bakacak çok şey bulurum!

All kinds of criticism can be done for the level we have reached for all the areas of occupation that enters the definition of disabled! We can speak of those who still cannot notice its importance for example or we can be disturbed by the presence of people who act with a lackluster carelessness because they cannot grasp the importance of the issue! In fact this can take in segments who take on the responsibility of eliminating such worries! We are not going to be in frustration and related hopelessness. Doubtless we are talking about an uneasy status! Some people must hang on to things? Is it an exaggeration sports wise to say there is movement? This can be a bone of contention for those who are in the issue it can be different and distinct compared to media members! We sometimes witness assessments such as whining, complaints, criticism types that reach the public opinion. To be optimistic we may say, handicapped sports have patrons, there are those owning up to it. You may comment pessimistically, “Is that where we left off? Such a simpleton”. I’m on the positive side! No one wants it and is scared, but everyone may be in a position to be called ‘handicapped’ at some point in their lives! Or a baby very close could be born in this way! Do we not need awareness? Should we not raise it? Is this

logical? Then we must respect what is done despite all that is incomplete and worry about ‘What else can be done?’ The issue interests the Paralympic Committee and four federations! I know as a journalist that they are out to do good. There are awkward moments. We recently organized the Deaf World Football Championship. This would be big news in the UK, France, Sweden, Denmark. Our public opinion was almost unaware of the event. We went through the matches with problems and frustrations ... We witnessed in 2012 at the London Paralympics how the world approached the disabled and handicapped sports proportionally to the level of contemporization. Are we supposed to be impressed and ‘import’ good things? We have to get rid of “that is all we could do” rationale. There will be issues that are not understood at times. Shall we give up? I was with amputee footballers due to an interview, they wanted a league. They were in tears making this request. It happened! Federation presidents are people I know. There could be various problems they could be experienced... No problem... Like I say I am an optimist! At the end of the day I care about Gizem Girişmen! I am happy with Nazmiye Muslu and Korhan Yamaç. If I want to I’ll find a lot to be happy about!

EGE DENİZ'DEN BİR REKOR DAHA

ONE MORE RECORD
FROM EGE DENİZ

OTİSTİK MİLLİ SPORCU EGE DENİZ, 19 TEMMUZ'DA İZMİR'DE YAPILAN NORMAL SPORCULARIN KATILDIĞI ATLETİZM TÜRKİYE ŞAMPİYONASI'NDA 1500 METRE YARIŞINDA OLİMPİYAT İKİNCİSİ GAMZE BULUT İLE AYNI KULVARDA KOŞARAK, ZİHİNSEL ENGELLİLER KATEGORİSİNDE KENDİSİNE AİT TÜRKİYE REKORUNU KIRDI.

AUTISTIC NATIONAL ATHLETE EGE DENİZ RAN IN THE SAME LANE WITH OLYMPIC SECOND PLACE WINNER GAMZE BULUT DURING THE 1500 METERS RACE OF THE ATHLETICS CHAMPIONSHIP OF TURKEY HELD IN IZMIR ON JULY 19TH, WHERE NORMAL ATHLETES PARTICIPATE, BREAKING THE TURKISH RECORD THAT BELONGS TO HER IN THE MENTALLY HANDICAPPED CATEGORY.

Ege Deniz, zihinsel engelli olmasına rağmen özel sporcuların Türkiye'de katılabileceği yarışmaların fazla olmaması dolayısı ile normallerle piste çıktı. Deniz, yüzde 80 ağır otizm raporu olmasına rağmen hiçbir olumsuz durum yaşatmadan ve normal hiçbir sporcuya engel olmadan kendi performansını en iyi şekilde başarıyla sergiledi. Yarışma esnasında normal sporculara engel olacağı düşünülerek, geçmişte pek çok engeller yaşatılmasına rağmen Ege Deniz, Olimpiyat ikincisi Gamze Bulut ile birlikte aynı kulvarda koşabilecek düzeyde profesyonel çalışmalarını yapabileceğini gösterdi.

Performans Eğitmeni ve Sportif Koordinatör Halil Kargulu, "Ege fark yaratmaya devam edecektir. İmkansızın olmadığını, kararlı ve istikrarlı çalışmaların sonucunda tüm engellerin ortadan kaldırılabilmesine hep birlikte şahit olacağız. Başarı tesadüf değildir. Ortak akıl, süreklilik, profesyonel ekip ruhu ve bilinçli sportif çalışmalar başarıyı beraberinde getirmektedir. Otizmli Ege Deniz'e başarılar diler, yeni rekorlar bekleriz" derken, 2016 Rio için de ne kadar kararlı ve iddialı olduklarını dile getirdi.

Although she is mentally handicapped, Ege Deniz went out on the tartan due to the fact that there are not too many contests where special athletes can participate. Although she has an 80 percent severe autism report, Deniz performed successfully without hindering any other athlete or experiencing any negative issues. Despite past obstacles considering the participation, Ege Deniz demonstrated that professional efforts can be delivered so as to run in the same lane as Olympic second place winner Gamze Bulut.

Performance Trainer and Sportive Coordinator Halil Kargulu stated, "Ege shall continue to create a difference. We will all witness that there is no impossible, that all obstacles can be removed at the end of decisive and stable training. Success is not a coincidence. Common sense, sustainability, professional team spirit and sports work with awareness bring success. I wish the best of success for autistic Ege Deniz as we expect new records from her", thus indicating how insistent and ambitious he is for 2016 Rio.

İBRAHİM GÜMÜŞDAL

TÜRKİYE MİLLİ PARALİMPİK
KOMİTESİ GENEL SEKRETERİ
NATIONAL PARALYMPIC
COMMITTEE OF TURKEY
SECRETARY GENERAL

DETAYLI VERİLERE İHTİYAÇ VAR

DETAILED DATA ARE REQUIRED

Geçen sayıda engelliğe neden olan iş ve bilhassa trafik kazaları ile ilgili yazmıştım. Maalesef bu trajik durumu, bilhassa geçirdiğimiz iki bayram öncesi ve sonrasında bir kez daha yaşadık. Yollarda bir çok insanımızı kaybederken, çok ama çok insanımız da belki ömür boyu yaşayacakları sakatlıklara maruz kaldılar. Dileriz ki bilhassa eğitim bazında alınacak önlemlerle bu sorunumuzun üstesinden gelinsin...

Peki ülkemizde an itibariyle engelli sayısı nedir, biliyor muyuz? Soruya genellikle verdiğimiz kalıp bir cevap var; 'Ülkemizde yaklaşık sekiz buçuk milyon engelli var.'

'Bu sekiz buçuk milyonun engeli nedir' diye sorulduğunda, Birleşmiş Milletler'in sağlıkla ilgili bölümünün engelli kavramına göre cevap veriyoruz. Buna göre, dializ hastaları, kanser, şeker kalp vs. gibi rahatsızlıkları olan insanlar da 'engelli' sayılıyor. Verilen rakamdan ne kadar insanımızın hangi rahatsızlıktan dolayı engelli olduklarını bilemiyoruz. Peki detaylı verilere ihtiyacımız var mı? Kesinlikle engelli nüfusu ile ilgili olarak ayrıntılı bir veri tabanına acilen ihtiyacımız olduğu açıktır. Örnek olarak burada sadece Paralimpikle ilgili olan kısmı sizlerle paylaşmak istiyorum.

Bilindiği üzere Paralimpik Oyunları'nda atletizm ve yüzme, gerek sporcu katılımı, gerekse dağıtılan madalya sayısına göre en başta gelen branşlardır. Bu iki branşta Paralimpik olan üç engelli spor federasyonumuz ciddi anlamda çalışmalar yapmaktadırlar. Bu çalışmaların neticesini IPC'nin düzenlediği Avrupa ve Dünya engelliler atletizm/yüzme şampiyonaları ile Paralimpik Oyunları'na katılan sporcularımızın sayısı ve elde ettikleri derecelerde görüyoruz. Yeterli mi? Tabii ki hayır. Bu iki branş için özellikle teknik yönetici - antrenör- ihtiyacı büyüktür. Çok sayıda antrenör yetiştirmemiz elzemdir. Bu antrenörleri biz hangi engelli grubu ve sayısına göre yetiştireceğiz. Klasik anlamda açılacak olan Ankara veya İstanbul merkezli bir antrenör yetiştirme seminerinden ne kadar fayda sağlayacağız. Sadece atletizm branşında sınıflandırmalara bakarsak;

(klas 10,11,12 görme engelli
klas 20 zihinsel engelli

klas 32,33,34,35,37,38 serebral palsi

klas 40,41 cüce

klas 42,43,44 bacak ampute

klas 45,46,47 kol ampute

klas 52,53,54 polio ve paraplejili atletlerin pist yarışları

klas 55,56,57,58 de aynı grubu ve amputeler atma sporculara ayrılmıştır

Yüzmede de keza bedensel engelliler S,SM,SB olmak üzere klas 1'den 10'a, görme engelliler 11,12,13 ve zihinsel engelliler 14 klasmanında yarışmaktadırlar.

Şimdi yukarıdaki bu detaylandırılmış tabloya bakarak, hangi sınıflandırmaya ne kadar antrenör yetiştireceksiniz? Eğer elinizin altında engellilik ile ilgili detaylandırılmış bir veri tabanınız yoksa yapacağınız çalışmalardan efektif verim almanız imkansızdır. Türkiye İstatistik Kurumu'nda ve diğer devlet kuruluşlarımızda bu tür çalışmalara şu ana kadar rastlamadık.

Peki neler yapılabilir? Öncelikle ilgili bakanlıkların ki, bunlar İçişleri, Sağlık, Sosyal İşler ve Aile ile Gençlik ve Spor Bakanlığı'nın ilgili bölümleri, Türkiye İstatistik Kurumu, engelli spor federasyonları ve hatta konuya duyarlı olabilecek üniversitelerimiz istatistik bilimleri ile bir çalışma başlatılmalı, anılan kurumların belirleyeceği bir çalışma gurubu oluşturulmalıdır. Bu çalışma gurubunun belirleyeceği sorularla (engelli bireyin engel durumu, eğitimi, adresi vs) bir anket formu düzenlenmeli ve İçişleri Bakanlığı tarafından en küçük makamlara (muhtarlıklara) internet ortamında herhangi bir hataya mahal vermemek için de her soru için açıklayıcı bilgilerle birlikte doldurulmak üzere gönderilmelidir. Gelen bilgiler üzerinden ilgilenen üniversite kurumunca veri tabanı oluşturulmalıdır.

Bu elde edilecek veri tabanı doğrultusunda engelli sporlarına destek amacıyla geliştirilecek ve uygulanacak projeler 'nokta atışı' gibi hangi engelliye başta demografik dağılımı da gözeterek engelli sporuna yön veren başta engelli spor federasyonları olmak üzere amacı ve görevi engellilere destek vermek, onları topluma dahil etmek olan tüm eğitim, spor ve diğer kamu ve özel kurumlar tarafından efektif olarak hayata geçirilebilir.

IPC nin 25. yıl etkinlikleri esnasında Alman Engelliler Spor Federasyonu Gençlik Komisyonu Başkanı ile görüşürken, an itibari ile Almanya'da kaç engelli genç sporcuları olduğunu sordum. Anında aldığım cevap, yaklaşık toplam engelli sporcu sayısının yüzde 8'i olduğuydu. Peki toplamınız kaç sorusuna verdiği cevap, beş yüz bin oldu. Kısacası, Almanya Engelliler Spor Federasyonu bünyesinde yaklaşık kırkbin onsekiz yaş altı engelli sporcu bulunmakta. Rakamları duyunca sadece yutkunabildim ve daha

fazla soru sormadım. Çünkü biliyorum ki onlar bu gençlerin varlıklarından okullardan haberdar oluyorlar. Bu engelli öğrencilerle de çevrelerinde bulunan engelli spor kulüpleri irtibata geçiyor ve uygun olan spor branşını seçip onları spor hayatına dahil ediyorlar.

İnaniyorum ki, oluşturulacak bu veri tabanı gelecekte gençlerimize yönelik çalışmalara yön verecek ve spor ailesine katılacak engelli gençlerimizin sayısı da yukarıdaki rakamlara ulaşacaktır.

I wrote on the last issue about work and especially traffic accidents that cause disability. We unfortunately experienced this tragic situation before and after the two holiday seasons that we underwent. We lost many of our nation's people on the highway with an awful lot having to live with a disability for the rest of their lives. We wish that this problem can be overcome with measures to be taken especially in the area of education... Do we know the current number of disabled in our country? There is a cliché answer: 'There are approximately eight and a half million disabled in Turkey.'

When asked, 'What is the disability of this eight and half million?' we can answer according to the disability concept of the United Nations health department. Accordingly, dialysis patients, people with diseases such as cancer, diabetes and heart failure are also considered 'handicapped'. The figure we have does not have the percentage of diseases. Do we need detailed data? We absolutely urgently require a data base on the disabled population. As an example I will share the part about Paralympics. Athletics and swimming are the branches with the leading athlete participation and the number of medals distributed in Paralympics. Our three Paralympic disabled sport federations are seriously working in these two branches. We are seeing the results of this work with the number of athletes and the placements they obtain at IPC's World and European Championships and Paralympics. Is this enough? Of course not. There is still a great need for technical administrators/trainers for these two branches. It is essential for us to raise a large number of coaches. We have to decide according to which disabled group and figures we have to train these coaches and see whether we can benefit from an Ankara or Istanbul centered coach training seminar. Looking at classification only in track & field;

(class 10,11,12 blind
class 20 mentally handicapped
class 32,33,34,35,37,38 cerebral palsy
class 40,41 dwarf
class 42,43,44 leg amputee
class 45,46,47 arm amputee
class 52,53,54 polio and paraplegic course races
class 55,56,57,58 was allocated to the same group with amputees assigned to throwing sports.

In swimming S,SM,SB disabled from class 1 to 10; blind 11,12,13 and mentally handicapped compete in 14 class. The above detailed table could tell us which class and how many coaches need to be trained? Without a detailed data base on disabilities it is not possible to work effectively. The Statistics Institute of Turkey and other government institutions have not embarked on such a survey.

Things to do? Concerned departments of the Ministries of Interior, Health, Social Affairs, Family, Youth and Sports; Statistics Institute of Turkey, disabled sports federations and universities that could be sensitive to the issue must start a survey of statistical science, with a working group to determine questions (disability status of the individual, educational level, address, etc.) and must be sent by the Ministry of Interior to the muhtars (the smallest government unit – the village elder) over the Internet along with explanations for each question to avoid errors. The university receiving the data will then create the data base.

Projects to be developed and applied in order to support handicapped sports along the data base to be obtained can be performed by all educational, sports and other public and private institutions, headed by the disabled sports federations like a 'point blank shot' in line with the database to be obtained while considering the demographic distribution in order to guide those directing disabled sports.

While speaking with the German Disabled Sports Federation Youth Commission President at the IPC 25th Anniversary event, I asked how many current disabled young athletes there are in Germany. The answer I received was that it was eight percent of the total disabled athletes. When I asked what the grand total was, the answer was five hundred thousand. Meaning there are around forty thousand disabled athletes under the age of 18 at the German Disabled Sports Federation. I could only gasp at these figures and stopped asking any further questions. I know that they are aware of the existence of these youth through schools. These disabled students are contacted by disabled sports clubs in their vicinities and they choose a proper sports branch to be included.

I believe that this database to be created will guide the work aimed at our youth for the future and the number of disabled youth will reach the above figures.

İÇİMİZDEN BİRİ; NESİM TURAN

ONE OF US;
NESİM TURAN

KALBİNDEKİ GALATASARAY AŞKIYLA AMACI İYİ BİR TEKERLEKLİ SANDALYE BASKETBOL OYUNCUSU OLMAKTI. AMA İÇİNDE BULUNDUĞU ŞARTLAR ONU BİR GÜN MASA TENİSİ OYNAMAYA YÖNELTİ. O GÜN BUGÜN ELİNDEN BIRAKMADIĞI RAKETİ İLE 2009 YILINDAN İTİBAREN ULUSLARARASI ŞAMPİYONALARDA VE TURNUVALARDA MADALYALARI TOPLUYOR. GEÇTİĞİMİZ EYLÜL AYINDA KARIYERİNİN ŞU ANA KADARKİ EN PARLAK BAŞARISINA İMZA ATARAK DÜNYA ŞAMPİYONU OLDU. ŞİMDİ YENİ HEDEFİ, RİO PARALİMPİK OYUNLARI ŞAMPİYONLUĞU...

WITH THE LOVE OF GALATASARAY IN HIS HEART HIS OBJECTIVE WAS TO BECOME A GOOD WHEELCHAIR BASKETBALL PLAYER. BUT THE CONDITIONS HE WAS IN DROVE HIM TO PLAY TABLE TENNIS ONE DAY. HE HAS HUNG ON TO HIS RAQUET SINCE THEN TO COLLECT MEDALS SINCE 2009 IN INTERNATIONAL CHAMPIONSHIPS AND TOURNAMENTS. HE BECAME WORLD CHAMPION DURING LAST SEPTEMBER TO SIGN THE BRIGHTEST SUCCESS OF HIS CAREER. HIS NEW TARGET IS THE CHAMPIONSHIP OF THE RIO PARALYMPIC GAMES...

Doğum öncesi kullanılan yanlış bir ilaç yüzünden 2 Mart 1992 günü Ağrı'da bedensel engelli olarak dünyaya geldi. Ailenin ikisi kız, beşi erkek yedi çocuğunun en küçüğüdü...

Doğumundan sonra bir çok doktor, birçok hastane dolaşıldı ama engeline çare bulunamadı. Yaşı ilerleyip okuma çağına geldiğinde, Doğu'nun sert geçen kışlarında kimi gün annesinin babasının, kimi gün ağabeylerinin ve ablasının, hatta öğretmeninin sırtında gidip gelerek geçti ilkokul günleri...

Ortaokul döneminde kendi tercihiyle bedensel engellilere eğitim veren yatılı bir okul için Ankara'ya doğru yola çıkarken, o güne dek kendisine her konuda yardımcı olan aile fertlerinden uzakta yalnız başına kalıyor olmanın ikilemini yaşıyordu. Başkentteki yaşamına başlayalı birkaç hafta olmuştu ki kendini ansızın sporla içiçe buldu. Aklında hep tekerlekli sandalye basketbol oyuncusu olmak varken, hocalarının teşviki ile masa tenisine başladı. 2007 yılı başından günümüze yaklaşık sekiz yıl geçmiş durumda ve bu spor dalında yavaş yavaş tırmandığı merdivenlerde o bugün bir dünya şampiyonu...

5-15 Eylül 2014 tarihleri arasında Çin Halk Cumhuriyeti'nin Beijing kentinde düzenlenen Dünya Şampiyonası'nda erkekler bireysel dalda altın madalya kazanan Nesim Turan, yaşam öyküsünü kendisi kaleme aldı.

"Ben 2 Mart 1992 Ağrı doğumluyum. Bedensel engelli olarak doğdum. Ailemizin en küçüğüyüm, iki ablam, dört ağabeyim var. Doğumumdan sonra birçok hastaneye gidilmesine rağmen yürümemin imkansız olduğu dile getirilmiş. Bunun ilerleyen teknoloji ile birlikte ortez veya protezle mümkün olabileceği söylenmiş. Türkiye'de engelli bir bireyin yaşamasının ne kadar zor olduğunu anlatmama gerek var mı bilmiyorum. Ben küçüklüğümde tüm zorlukları en büyük destekçilerim olan ailem, çevrem ve çocukluk arkadaşlarım sayesinde aştım. Onların bana olan pozitif bakışları sayesinde bu durumu küçük yaşlarda zor da olsa atlattım. Eğitim hayatıma doğduğum köyde ailemin yanında başladım ve ilk beş yılı burada tamamladım. Kışın babamın, annemin, ablamın ve abilerimin sırtında bir iki metrelik karı geçerek gidilen 300-400 metrelik yolu saymazsak, aslında çok güzel bir beş yıllık eğitim hayatım oldu. Yazın ise tekerlekli sandalyem ve düzgün bir arkadaş ortamımla birlikte devam ettim eğitim hayatıma..."

He was born on 2 March 1992 in Ağrı as physically handicapped due to a wrong medication used before birth. He was the youngest of seven siblings, two sisters and five brothers... He was taken to many doctors and hospitals after his birth but there was no prognosis for his disability. As he went to school under the harsh winter conditions of the east, he would go to primary school carried on the back of his mother, father, brothers or sisters and even his teacher... Traveling to a boarding school in Ankara educating the disabled of his own volition, he would go through the duality of living on his own away from his family members who have assisted him until that day in every subject. A few weeks into his life in the capitol, he suddenly found himself engulfed in sports. Although his heart was in wheelchair basketball, he started table tennis with the encouragement of his teachers. Eight years have elapsed since the start of 2007 and he slowly climbed the ladder in this sports branch to become world champion today... Winning the gold for the men's singles during the World Championship held on 5-15 September 2014 in Beijing, the PRC Nesim Turan wrote his own life story.

"I was born on 2 March 1992 in Ağrı. I was born disabled. I am the

smallest of the family, I have two older sisters and four older brothers. It was told that I could never walk although we visited many hospitals after my birth. They said it might be possible with advancing technology with an orthosis or prosthesis. I don't need to tell you how difficult life is for a handicapped individual to try to live in Turkey. I overcame all obstacles as a child thanks to my family and friends. Their positive outlook towards me allowed me to overcome this difficult situation at an early age. I started school in the village where I was born with my family and lived there for the first five years. My five years of primary school was very nice not counting having to be carried on the back of my mother, father, brothers or sisters for 300-400 meters in two meter deep snow in the winter. My schooling went on in the summer with my wheelchair and a nice circle of friends... It was a major opportunity to spend my days without being left out at the picnics or any events. Sometimes my teachers carried me to where the wheelchair could not reach. I always received the support of my family, friends and teachers and never gave up in my struggle against life. I must also confess that I was angry and spoiled as a child, taking my frustrations about being different against my family."

“Gittiğimiz pikniklerde veya herhangi bir etkinlikte hiç bir dışlanılmışlık hissine kapılmadan geçen günlerim benim adıma önemli bir şanstı. Yeri geldiğinde tekerlekli sandalyenin gidemediği yere öğretmenimin sırtında gittiğim anlar bile oldu. Ailemin, öğretmenlerimin, arkadaşlarımla hep desteğini gördüm ve bu ortamda hiç pes etmeden hayatla mücadeleye devam ettim. Ama tabii çevremdeki insanlardan farklı bir görünüme sahip olmam ve bazı kısıtlamaların verdiği sınırla zaman zaman aileme karşı sinirli ve şımarık bir çocukluk geçirdiğimi de itiraf etmeliyim.”

“Daha sonra başladığım okul daha merkezi olmasına rağmen şartlar hiç değişmedi. Yine kışın o sıkıntıları çekmeye devam ederken internette Ankara’da yatılı ve sadece bedensel engelliler için eğitim veren bir okulun olduğunu öğrendim. Ayrılmayı kesinlikle kafama koymuştum. Hayatta tek başıma yardımsız nasıl yaşayabilirim testi gibi geliyordu bu okul bana... Ailemi ikna etmem kolay olmadı. Çünkü bana inanılmaz düşkünlerdi. Sonuçta babamla birlikte gerekli evrakları tamamlayıp hayatımın tamamen değişeceği şehir olan Ankara’ya doğru yola çıktık. 2006 Aralık ayının ortasında bu okula nakil yoluyula kaydımı aldım. Ailemin beni özlediği gibi ben de onları özleyordum ve sıkılıyordum. Ankara’ya geliş amaçlarımdan birisi de eğitimimin yanı sıra iyi bir tekerlekli basketbol oyuncusu olmaktı. Küçüklüğümde beri fanatik derece bir Galatasaraylı olmamın verdiği bir duygu ile spor hastasıydım diyebilirim. Galatasaray’ın her branşını takip ederdim. O dönemde Galatasaray basketbolda bayağı gündem oluşturmuştu.”

“Okula kaydımı yaptıktan 1-2 hafta sonra şu anki hocam da olan İlhami Kılınçkaya ve kardeşi Yusuf Kılınçkaya bir proje kapsamında Türkiye Bedensel Engelliler

Masa Tenisi Milli Takımı’na alt yapı oluşturmak için okulumuza geldiler. O günlerde daha çok zaman geçsin, canım sıkılmasın ve biraz da aile özlemimi bastırmak için elime aldığım raketi bir daha bırakmadım. Masa tenisini her geçen gün daha çok sevmeye başladım. Alt yapıda iki grup halinde çalışılırdı. Bunu, iyi olanlar ve kötü olanlar diye adlandırabiliriz. Herhangi bir hedefim olmadığı için ilk zamanlarda ben kötü olanların grubundaydım. Zaman geçtikçe kendime hedefler belirledim ve bu hedefler doğrultusunda diğer grubun içerisine girmeyi başardım. Daha sonra ise haftanın yedi günü, hafta içi dört, hafta sonu 8-9 saatlik sıkı bir çalışmanın içinde buldum kendimi. Arkadaşlarım dışarda gezip sinemaya giderken ben spor salonuna gitmeyi tercih ettim. Şimdi tercihim iyi ki bu yönde kullandım diyorum.”

“İlk uluslararası turnuvama kötü bir sandalye ve zor şartlarda hocalarımın emeği ile kendi klasımın en küçük sporcusu olarak Almanya Wuppertal Open’a katıldım. Bu, eski dünya şampiyonundan set aldım diye sevinerek döndüğüm bir turnuva oldu. Başarı kazanabilmek ve diğer sporcularla eşit şartlarda mücadele edebilmek için şartların ve imkanların değişmesi gerekiyordu. Bu konuda hocalarımızın gayreti, TESYEV’in ve o dönemdeki asbaşkanımız olan Engin Avcı’nın maddi ve manevi destekleriyle olayın çehresi değişti. Daha düzgün ve spora uygun tekerlekli sandalyelerimizle, raketlerimizle başarılar gelmeye başladı.”

“Despite a more centrally located school, conditions did not change at all. Continuing to suffer through winters again, I found out about a boarding school in Ankara over the Internet that only educated the disabled. I was set on leaving. This school would test me on how I can live through life on my own without assistance... It wasn’t easy to convince my family. They were extremely fond of me. My dad and I completed the required documents and set out to Ankara where my life would change completely. I transferred and registered into this school in the middle of December 2006. We had mutual missing and frustrations with my family. I also came to Ankara to be educated and become a wheelchair basketball player. Since I’ve been a fanatical Galatasaray fan since my childhood, I followed every branch of Galatasaray. At that time Galatasaray was on the agenda of basketball.” “1-2 weeks after my enrollment my current

coach İlhami Kılınçkaya and his brother Yusuf Kılınçkaya came to our school for a grass roots project for the Disabled Table Tennis National Team of Turkey. I picked up the racquet to suppress my boredom and lack of family, but never put it down. I started to love table tennis with every passing day. We had two groups in the grass roots. They were the good and the not so good. Since I had no objective I was initially in the not so good group. As time passed, I set out targets and managed to move into the god players’ group. Then, I was working out seven days a week, four hours on weekdays, 8-9 on weekends. As my friends were out to the movies, I preferred to go to the gym. Now I am happy I took this option.” “My first international tournament was the Germany Wuppertal Open where I was the youngest athlete of my own class with a bad chair and efforts of my coaches. I was able to win a set off the former world champion.

“İlk uluslararası başarıyı 2009 yılında İtalya’da Lignano Open’da takımlarda Abdullah Öztürk’le birlikte elde ettik. 2010’da wild cardla katıldığım Dünya Şampiyonası’nda takımlarda yine Abdullah Öztürk’le birlikte bir ilke imza atarak 4. klasta dünya üçüncüsü olduk. Sonrasında, Türkiye şampiyonalarındaki birincilikler, ikincilikler ve uluslararası açık turnuvalardaki onlarca madalyanın yanı sıra 2011’de Hırvatistan’daki Avrupa Şampiyonası’nda takımlarda Avrupa ikinciliği, 2013’te İtalya’daki Avrupa Şampiyonası’nda yine takımlarda Avrupa ikinciliğinin ardından, bu yıl Çin’de ferdi olarak dünya şampiyonluğu, takımlarda dünya ikinciliği sevincini yaşadım.

Tabii ki hedeflerim bu kadarla sınırlı değil. Şimdi sırada 2015 Avrupa Şampiyonası var. En büyük hedefim ve hayalim ise önümüzdeki iki yılı en iyi şekilde değerlendirerek 2016 Rio Paralimpik Oyunları’nda ülkeme altın madalya ile dönebilmek.”

“Eğitim hayatımı şu anda Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi Fakültesi’nde üçüncü sınıf öğrencisi olarak sürdürmekteyim. Engelliler sporlarında akademik kariyer elde etmek için sporla eğitim hayatımı birlikte götürmeye devam ediyorum. Bu günlere gelmemde büyük emekleri olan başta ailem olmak üzere, hocalarım İlhami Kılınçkaya, Yusuf Kılınçkaya ve Engin Avcı’ya, Arif Ümit Uztürk’e, engellilerin her zaman yanında olan TESYEV’e ve Berrin Altınöz’e, bana inanarak maddi ve manevi destekte bulunan herkese bu vesile ile buradan sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum.”

Conditions had to change to be successful and to achieve under equal conditions. My coaches tried hard, TESYEV and our vice president Engin Avcı provided material and moral support to change things. With better racquets and wheelchairs, we started to achieve.” “We had our first international success in 2009 in Italy at the Lignano Open in teams with Abdullah Öztürk. In 2010 we came in third in the world in the 4th class with a wild card entry into the World Championship in teams again with Abdullah Öztürk. Dozens of medals followed at the international open tournaments in addition to first and second place finishes at championships of Turkey with a second place finish in Europe in teams at the European Championship in Croatia in 2011, with another second place finish in Europe in teams at the European Championship in 2013 in Italy, winning

the world championship in China this year individually and second place in teams. Obviously, my objectives are not limited to this. The 2015 European Championship is next. My biggest target and dream is to make use of the next two years in the best manner and come back with a gold medal from the 2016 Rio Paralympic Games.” “My education is currently ongoing as a junior at the Gazi University Physical Education Faculty. I am sustaining sports with education in order to obtain an academic career in disabled sports. I would like to present my endless thanks to everyone, who believed in me and provided moral and material support, my family, my coaches İlhami Kılınçkaya, Yusuf Kılınçkaya, Engin Avcı and Arif Ümit Öztürk, to TESYEV and Berrin Altınöz who are always supporting the handicapped.”

PROF.DR. NEVİN ERGUN

TMPK SAĞLIK
KURULU BAŞKANI
PRESIDENT OF THE NPCT
HEALTH BOARD

OTONOMİK DİSREFLEKSİ ve SİZ FARKINDA OL VE HAREKETE GEÇ

-Otonomik Disrefleksi Nedir (OD) ?

Spinal kord yaralanması seviyenizin altında ağrılı veya ağrısız uyarın tarafından tetiklenen kan basıncınızdaki tehlikeli miktarda artıştır. Spinal kord yaralanması seviyenizin altında vücudunuz bu uyarınları farkedemez ve onlara düzgün cevap oluşturulurken zorluk yaşar. Sonuç olarak, kan basıncınız hızlı bir şekilde yükselebilir ve felç, kalp krizi hatta ölüme varabilecek nitelikte ciddi sonuçlar doğurur.

-Otonomik Disrefleksinin Semptomları Nelerdir?

Eğer otonomik disrefleksiniz varsa şunları hissedebilirsiniz: Zonklayıcı baş ağrısı, bulanık görüş ve göz önünde uçan siyah noktalar görme, terleme, (genellikle spinal kord yaralanması seviyenizin üzerinde), burun tıkanıklığı, mide bulantısı, anksiyete (endişe, huzursuzluk), nefes almada zorluk.

-Otonomik Disrefleksinin İşaretleri Nelerdir?

Eğer otonomik disrefleksiniz varsa, şunları deneyimleyebilirsiniz: Kan basıncında hızlı artış (Normal kan basıncınızın 20-40 mmHg üzerinde artış), kalp atım hızının yavaşlaması, üst gövdede cilt kızarması (derinin kırmızılaşması), tüylerin diken diken olması (genellikle spinal kord yaralanması üzerinde.)

-Otonomik Disrefleksiye Ne Sebep Olur?

OD'nin ortaya çıkışı genellikle mesane problemlerinden kaynaklanır, bu problemler şunlara bağlı olabilir: Tam dolu mesane, üriner sistem enfeksiyonu, tıkalı kateter, mesane veya böbrek taşları.

-Problemleri İçeren Diğer Sebepler:

Bağırsak veya karın (kabızlık, bağırsak veya karın muayenesi), dar kıyafet ve ekipman (bel çevresinde kemer, ayakkabılar, ayakkabı bağcıkları, diz ortezleri), kas-iskelet/deri (yatak veya basınç yarası, tırnak batması, kırık kemik veya kırıklar), seksüel aktivite (genital stimülasyon, özellikle vibratör ile, ejakülasyon), üreme sistemi (menstrüasyon kanama dönemi), hamilelik, doğum sancısı ve doğum.)

-Eğer OD'nizin olduğunu Düşünüyorsanız Ne Yapmalısınız?

Hızlı hareket etmek zorundasınız! Aşağıdaki basamakları takip edin veya kendi başınıza yapamıyorsanız birinden yardım isteyin:

- Uzanıyorsanız dik oturma pozisyonuna geçin veya başınızı 90 derecelik açıya kadar kaldırın. Oturma pozisyonunu devam ettirmek zorundasınız yoksa OD'niz kötüleşebilir!
- Herhangi sıkı kıyafet veya ekipmanı gevşetin veya çıkarın.

- Kan basıncınızı ölçmek için ekipmanınız varsa, kan basıncınızın normal seviyeye indiğini görmek adına her 5 dakikada bir ölçüm yapın.

- Mesanenizi kontrol edin. Şayet doluysa, hemen boşaltın. Eğer kalıcı kateteriniz varsa, mesanenizin boşaltılmasına engel olacak kateter tüpünün bloklanıp bloklanmadığına bakın.

- Eğer kan basıncınız düşerse ve semptomlarınız azalır, doktorunuzu arayın ve semptomlarınızı yani ortaya çıkan belirtileri ve onları iyileştirmek için uyguladığınız adımları rapor edin.

- OD işaret ve semptomları devamlılık gösterir ve tekrarlanırsa şehrinizin Acil Telefon Numarasını arayın ve acil servise gidin!

-OD'nizin Tedavisi İçin Nereye Gidebilirsiniz?

Eğer OD'niz devamlılık gösterirse en yakın acil servise gitmelisiniz. Hatırlayın:

- Sağlık çalışanlarına kimliğinizi veya engelli kimlik ve raporunuzu gösterin.

- Kan basıncınızı mümkün olan en kısa zamanda ölçtürün.

- Kan basıncınız azalana kadar oturma pozisyonunda kalın.

- Sağlık çalışanına OD'nize neyin sebep olduğunun araştırılması konusunda hatırlatmada bulunun. (örneğin; mesane, bağırsak, yukarıda listelenen diğer sebepler)

OD Hakkında Diğer Bilgilere aşağıda belirtilen web sitelerinden sağlık kuruluna başvurarak ulaşabilirsiniz.

TBESF Sağlık Kurulu www.tbef.org.tr
TMPK Sağlık Kurulu www.tmpk.org.tr

BOOSTING (DOPING) VE SİZ RİSKLERİ ANLAMAK

Boosting, 6. torasik segment seviyesi (T6) ve üzerinde spinal kord yaralanması olan sporcuların kasıtlı olarak antrenman ve yarışma esnasında otonomik disrefleksiye tetikleme ile gerçekleşir.

- Boosting'in Semptomları Nelerdir?

Eğer 'boosting'iniz varsa otonomik disrefleksi de

ortaya çıkan aynı semptomlara sahip olabilirsiniz: zonklayıcı baş ağrısı, bulanık görüş ve göz önünde uçan siyah noktalar görme, terleme, genellikle spinal kord yaralanması seviyenizin üzerinde, burun tıkanıklığı, mide bulantısı, anksiyete (endişe, huzursuzluk), nefes almada zorluk.

-Neden Bazı Sporcular Boosting'e İhtiyaç Duyar?

T6 seviyesi üzerinde spinal kord yaralanması olan bireyler kalp hızı ve kan basıncı düzenlenmesinde kontrol kaybı yaşarlar. Bu bireyler egzersize yanıt olarak kan basıncı ve kalp hızlarını yeterli miktarda arttıramazlar, bu da performanslarını negatif yönde etkiler. Boosting, kan basıncını artırır ve bu şekilde spinal kord yaralanması olan sporcularda egzersiz performansını artırabilir. Boosting (doping) alan sporcular, spinal kord yaralanması sebebiyle düşük olan kan basınçlarını bu şekilde kompanse ederler.

-Neden Boosting'e Antrenman veya Yarışmada İzin Verilmez?

Boosting, sporcuların sağlığı açısından ve güvenliği sebebiyle Uluslararası Paralimpik Komitesi (IPC) tarafından yasaklanmıştır. Çünkü kan basıncında ciddi ve kontrolsüz artış OD ile ilişkilidir ve aşağıda belirtilen ciddi problemlere yol açar.

- Beyin kanaması
- Nöbetler (kasılma nöbetleri)
- Anormal kalp ritmi
- Ölüm

AUTONOMIC DISREFLEXY & YOU RAISE AWARENESS AND ACT

What is Autonomic Disreflexy (AD)?

It is a dangerous increase in blood pressure triggered by painful or painless stimuli below the spinal cord injuries. The body cannot notice these warnings below the level of the spinal cord injury and has a hard time responding. In conclusion, the blood pressure may rise dangerously and may have serious consequences so as to result in stroke, heart attack and even death.

What are the Symptoms of Autonomic Disreflexy?

If you have autonomic disreflexy you may feel the following: throbbing headache, blurry vision and seeing black dots, sweating, generally above the level of the spinal cord injury, nose congestion, nausea, anxiety, difficulty breathing.

What are the signs of Autonomic Disreflexy?

If you have autonomic disreflexy you may experience the following: rapid increase in BP (20-40 mmHg above normal your BP), slowing in heart beat rhythm, skin reddening in the upper body, goose bumps (generally above the level of the spinal cord injury)

What causes Autonomic Disreflexy?

AD generally appears due to bladder problems, these problems may be connected to the following: full bladder, urinary system infection, clogged catheter, bladder or kidney stones.

Other Causes for Problems:

Intestines or abdomen (constipation, intestinal or abdominal examination), narrow clothes and equipment (belt around the waist, shoes, shoe laces, knee orthoses), muscle-skeleton/skin (bed or pressure wound, ingrown nails, broken bones or fractures), sexual activity (genital stimulation, especially with vibrator, ejaculation), reproductive system (menstruation (bleeding time), pregnancy, birth pains and birth)

What Must You Do if You Think You Have AD?

You have to act rapidly! Follow the steps below or if you cannot perform them on your own ask someone for help:

- If you are lying down, sit up straight and/or lift your head up to a 90 degree angle. You must sustain a sitting position or your AD could worsen!
- Loosen any tight fitting clothes or equipment or loosen them.
- If you have the equipment for measuring blood pressure, take a measurement every 5 minutes in order to ensure that your BP is reduced to a normal level.
- Check you bladder. If it is full, evacuate it immediately. If you have a permanent catheter, check to see whether the catheter tube that could cause your bladder to evacuate is blocked.
- If your BP falls and symptoms decrease, call your physician and

report the steps you applied in order to improve your symptom.

● If AD signs and symptoms continue and repeat, call the Emergency Telephone Number and go to the emergency service! Where Can You Go for the Treatment of Your AD?

If your AD is sustained you must go to the nearest emergency room. Remember:

- Show health care officials your ID or your Disabled ID and report.
- Have your BP measured in the shortest possible time.
- Remain seated until your BP is reduced.
- Remind health care employee to investigate what caused your

AD. (ie; bladder, intestine, other reasons listed above)

You may access further information concerning AD by applying to the health board from the web sites below.

TBESF Health Board www.tbef.org.tr

NPCT Health Board www.tmpk.org.tr

★★★

BOOSTING (DOPING) AND YOU UNDERSTANDING THE RISKS

Boosting takes place with athletes who have spinal cord injury above the 6th thoracic segment level (T6) and higher purposely trigger autonomic disreflexy during training and contests.

What Are Boosting's Symptoms?

If you have 'boosting' you may have the same symptoms that appear in autonomic disreflexy: throbbing headache, blurry vision and seeing black dots, sweating, generally above the level of the spinal cord injury, nose congestion, nausea, anxiety, difficulty breathing.

Why Do Some Athletes Need Boosting?

Individuals who have spinal cord injuries above T6 experience a loss of control in the regulation of heart rate and BP. These individuals cannot sufficiently increase their heart rate and BP in response to exercise exertion negatively affecting their performance. Boosting increases BP and thus may increase exercise performance in athletes with spinal cord injuries. Athletes doing boosting (doping) thus compensate for their low BP due to spinal cord injury.

Why is Boosting not Permitted During Training or in Competition?

Boosting, has been banned by the International Paralympic Committee (IPC) due to health safety of athletes. A major and uncontrolled increase in BP is related to AD and may cause serious risks indicated below.

- Brain hemorrhage
- Convulsive seizures
- Abnormal heart rhythm
- Death

KOŞMAK İÇİN BİR SEBEPLERİ VARDI

THEY HAD A REASON TO RUN

TÜRKİYE'NİN ULUSLARARASI ARENADA EN ÖNEMLİ KOŞU ETKİNLİĞİ VE DÜNYADA KİTALARARASI KOŞULAN İLK VE TEK YARIŞ OLAN VODAFONE İSTANBUL MARATONU 36. KEZ GERÇEKLEŞTİRİLDİ. İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ VE SPOR A.Ş. TARAFINDAN VODAFONE'NUN İSİM SPONSORLUĞUNDA '#BİRSEBEBİVAR' SLOGANIYLA DÜZENLENEN MARATONA 118 ÜLKEDEN 25 BİN SPORCU KATILDI. 100 BİNİ AŞKIN İSTANBULLU HALK YÜRÜYÜŞÜYLE ASYA'DAN AVRUPAYA GEÇTİ. YÜRÜYÜŞTE YER ALAN BİNLERCE ENGELLİNİN YANI SIRA MARATONUN BÜYÜK ÇEKİŞME YAŞANAN ENGELLİLER KATEGORİSİNDE ERKEKLERDE POLONYA'DAN HAMERLAK TOMASZ, KADINLARDA İSE TÜRKİYE'DEN ZÜBEYDE SÜPÜRGEÇİ BİRİNCİ OLDU.

THE MOST IMPORTANT RUNNING EVENT OF TURKEY IN THE INTERNATIONAL ARENA AND THE FIRST AND ONLY RACE IN THE WORLD THAT IS RUN INTERCONTINENTALLY, THE VODAFONE İSTANBUL MARATHON WAS CARRIED OUT FOR THE 36TH TIME. HELD BY THE İSTANBUL METROPOLITAN MUNICIPALITY AND SPOR A.Ş. UNDER VODAFONE'S NAME SPONSORSHIP WITH THE '#THEREISAREASON' SLOGAN, THE MARATHON WAS PARTICIPATED BY 118 NATIONS WITH 25 THOUSAND ATHLETES. MORE THAN 100 THOUSAND RESIDENTS OF İSTANBUL CROSSED FROM ASIA TO EUROPE WITH THE PEOPLE'S WALK. THOUSANDS OF DISABLED WERE INCLUDED IN THE WALK AND THE DISABLED CATEGORY OF THE MARATHON WAS THE SCENE OF AN INTENSE STRUGGLE WITH POLISH HAMERLAK TOMASZ IN THE MEN'S, TURKEY'S ZÜBEYDE SÜPÜRGEÇİ WINNING FIRST PLACE.

Vodafone Türkiye'nin bu yıl üçüncü kez ismini verdiği, dünyada kıtalararası koşulan ilk ve tek yarış olan Vodafone İstanbul Maratonu'nun 36'ncısı, 16 Kasım Pazar günü gerçekleşti. İstanbul Büyükşehir Belediyesi ve Spor A.Ş. tarafından düzenlenen Vodafone İstanbul Maratonu, bu yıl '#birsebebivar' sloganıyla koşuldu. 42,195 km, 15 km ve 10 km koşuları ile halk yürüyüşü olmak üzere dört ana kategoride tamamlanan maratona 118 ülkeden yaklaşık 25 bin sporcu katılarak

rekor katılıma imza atıldı. 150 bini aşkın İstanbullu da halk yürüyüşüyle Asya'dan Avrupa'ya geçti.

Türkiye'nin en geniş katılımlı kitlesel spor organizasyonu Vodafone İstanbul Maratonu'na, Gençlik ve Spor Bakanı Akif Çağatay Kılıç, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş, Vodafone Türkiye CEO'su Gökhan Öğüt, Spor Genel Müdürü Mehmet Başkan, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkan Vekili Göksel Gümüşdağ, Spor A.Ş. Genel Müdürü İsmail Özbayraktar da katıldı.

Named for the third time this year by Vodafone Turkey, the first and only intercontinental race in the world, the Vodafone İstanbul Marathon was run for the 36th time on Sunday, November 16th. Held by the İstanbul Metropolitan Municipality and Spor A.Ş., the Vodafone İstanbul Marathon was run this year with the '#thereisareason' slogan. Completed under four main categories; the 42,195 km, 15 km and 10 km runs and the People's Walk, the marathon involved a record attendance with nearly 25 thousand athletes from 118 coun-

tries. More than 150 thousand residents of İstanbul crossed from Asia to Europe with the people's walk. Turkey's widest participated mass sports event, the Vodafone İstanbul Marathon was attended by the Minister of Youth and Sports Akif Çağatay Kılıç, İstanbul Metropolitan Municipality Mayor Kadir Topbaş, Vodafone Turkey CEO Gökhan Öğüt, Sports General Manager Mehmet Başkan, İstanbul Metropolitan Municipality Deputy Mayor Göksel Gümüşdağ, and Spor A.Ş. General Manager İsmail Özbayraktar.

Kadıköy
Sabiha Gökçen Havalimanı ✈️
Ankara

Üsküdar
Beylerbeyi
Beykoz

36 İstanbul
TODALONE

Maratonun 'Tekerekli Sandalye' kategorisinde erkeklerde Polonya'dan Hamerlak Tomasz 1:44:34, kadınlarda ise Türkiye'den Zübeyde Süpürgeci 2:38:40 ile birinciliği kazandı. Erkeklerde Tayland'dan Prasopchoke Klunngern 1:47:59 ile ikinciliği alırken, Türkiye'den Ömer Cantay 2:18:26'lık derecesiyle üçüncülüğü elde etti. Kadınlarda ise Türkiye'den Hamide Kurt 2:39:05 ile ikinci, Leyla Gökalp 3:35:26 ile üçüncü oldu.

Vodafone 36. İstanbul Maratonu'nun ödül töreni Sinan Erdem Spor Salonu'nda düzenlendi. Spor A.Ş. Genel Müdürü İsmail Özbayraktar'ın evsahipliği yaptığı törene; İstanbul Büyükşehir Belediyesi Destek Hizmetleri Daire Başkanı Osman Savaş, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Gençlik ve Spor Müdürü Ayhan Kep, Türkiye Atletizm Federasyonu Başkanı Fatih Çintimar, Onur Konuğu eski rekortmen atlet Paul Tergat ve çok sayıda davetli katıldı.

MARATON COŞKUSU SOSYAL MEDYADA

Vodafone Türkiye'nin maratonlar için geliştirdiği özel bağış ve bilgilendirme platformu 'Vmaraton' akıllı telefon uygulaması, Vodafone 36. İstanbul Maratonu'nda aktif bir şekilde kullanıldı. Hem Android hem iOS cihazlar için geliştirilen 'Vmaraton' akıllı telefon uygulaması ile İstanbullular, Vodafone İstanbul Maratonu'yla ilgili ihtiyaç duydukları tüm bilgilere kolay bir şekilde ulaştılar ve destek vermek istedikleri sivil toplum kuruluşlarına bağışta bulundular. Ayrıca, katılımcılar koşu ve yürüyüşün yanı sıra maraton boyunca düzenlenen aktivitelerle keyifli anlar geçirdiler. Vodafone 36. İstanbul Maratonu coşkusu sosyal medyada da kendini gösterdi. Katılımcıların maratonda yaşadıkları deneyimleri, çektikleri fotoğrafları sosyal medyada paylaşarak birbirleriyle iletişime geçmesine ve aynı zamanda çeşitli ödüller kazanmasına olanak sağlayan farklı aktiviteler düzenlendi. Bu aktiviteler ve paylaşımlar sosyal medya mecraları üzerinden

#birsebebivar 'hashtag' ile paylaşıldı.

The Marathon's 'Wheelchair' category was won in the men's by Poland's Hamerlak Tomasz with a time of 1:44:34, and in the women's by Zübeyde Süpürgeci from Turkey at 2:38:40. In the men's Prasopchoke Klunngern from Thailand took second place with 1:47:59 and Turkey's own Ömer Cantay won third place at 2:18:26. In the women's Hamide Kurt was second at 2:39:05 and Leyla Gökalp came in third at 3:35:26 both from Turkey.

The awards ceremony of the Vodafone 36th Istanbul Marathon was held at the Sinan Erdem Sports Auditorium. Hosted by Spor A.Ş. General Manager İsmail Özbayraktar, the ceremony was attended by; İstanbul Metropolitan Municipality Support Services Department Chief Osman Savaş, İstanbul Metropolitan Municipality Director of Youth and Sports Ayhan Kep, Athletics

Federation of Turkey President Fatih Çintimar, Guest of Honor former record holding athlete Paul Tergat and many other invitees. Marathon jubilation in social media Vodafone Turkey developed a special charity and information platform 'Vmaraton' smart phone application was used actively during the Vodafone 36th Istanbul Marathon. Suited to both Android as well as iOS devices, with the 'Vmarathon' smart phone application residents of İstanbul easily accessed the information they required concerning the Vodafone İstanbul Marathon and donated to NGO's they wanted to contribute. Along with the run and walk, participants enjoyed other events arranged throughout the marathon. The jubilation of the Vodafone 36th İstanbul Marathon was in social media too.

Vodafone Türkiye CEO'su Gökhan Ögüt, 36. İstanbul Maratonu ile ilgili olarak şunları söyledi:

"Vodafone Türkiye olarak, ülkemizin en geniş katılımlı kitlesel etkinliği İstanbul Maratonu'na bu yıl üçüncü kez adımımızı vermenin gururu ve heyecanını yaşadık. Vodafone İstanbul Maratonu'nu 36. yılında yaklaşık 25 bin çipli koşucu ve 150 bini aşkın İstanbullunun rekor katılımıyla büyük bir coşku içinde tamamladık. Bugün maraton sporu sadece bir spor müsabakası değil, aynı zamanda insanların belirli bir 'neden' için katıldığı, dernekler ve vakıflar aracılığı ile inandıkları konular hakkında destek topladığı bir sosyal birliktelik haline gelmiş durumda. Bu

kapsamda, çeşitli sivil toplum örgütleri için bağış toplama imkânı sunarak, maratonun yardımlaşma ruhuna ve bağış ekonomisinde yarattığı katma değere dikkat çekmek istedik. Bu nedenle #birsebebivar sloganı bizim için ayrı bir önem taşıyor. Vodafone İstanbul Maratonu, İstanbul markasının global arenada yükselmesine katkıda bulunmasının yanı sıra toplumsal duyarlılığı açığa çıkaran bir etkinlik olarak da bizim için büyük değer taşıyor. Bu yıl da daha da çok artan katılım ve coşkudan aldığımız cesaretle önümüzdeki senelerde Vodafone İstanbul Maratonu'nu daha da büyütmeyi ve dünyanın en büyük yedi maratonundan biri yapmayı hedefliyoruz."

Different activities were performed allowing participants to share in the social media their selfies, their experiences and to communicate with one another and win various prizes. These events were shared with the #thereisareason 'hashtag' over various venues of the social media. Vodafone Turkey CEO Gökhan Ögüt said the following concerning the 36th Vodafone İstanbul Marathon: "Vodafone Turkey is proud and excited to place our name for the third time on the İstanbul Marathon this year. We completed the Vodafone İstanbul Marathon on its 36th Anniversary with around 25 thousand runners with chips and record participation by more than 150 thousand residents of İstanbul in great jubilation. The marathon has become a social

togetherness where people attend for a particular 'cause' and gather support in subjects they believe in through associations and foundations. We wanted to highlight the solidarity spirit of the marathon and the added value it provided to the charity economy by providing the means to collect donations for various NGO's. Thus, the #thereisareason slogan is especially important to us. The Vodafone İstanbul Marathon contributes to the rise of the İstanbul brand in the global arena and is valuable to us as an event to reveal social sensitivity. With the courage we derived from this year's increasing participation and excitement, we intend to further extend the Vodafone İstanbul Marathon even further and make it one of the world's seven great marathons."

ENGELLİLER SPOR KULÜPLERİ -5 HANDICAPPED SPORTS CLUBS - 5

ENGELSİZ GAZİANTEP

HANDICAP FREE GAZİANTEP

2007 YILINDAN İTİBAREN TÜRKİYE SAKATLAR DERNEĞİ GAZİANTEP ŞUBESİ BÜNYESİNDE YÜRÜTÜLEN ÇALIŞMALAR GEÇEN YIL ENGELSİZ GAZİANTEP SPOR KULÜBÜ'NÜN KURULMASIYLA YENİ ÇEHRE KAZANDI. BAŞKAN HULUSİ KALENDER, "TEKERLEKLİ SANDALYE BASKETBOLUNDA BAŞLANGIÇTA İÇERİDE DIŞARIDA YÜZ SAYILARI BULAN FARKLAR YİYORDUK. İNAT ETTİK BU İŞİ ÖĞRENECEĞİZ DİYE. GAZİANTEP'İ TEMSİL ETMEK, KENTTE ENGELLİ SPORLARININ BAŞLAMASINI SAĞLAMAK BİZİM İÇİN ÇOK ÖNEMLİDİ VE BUNU BAŞARDIK" DİYOR.

WORK DONE SINCE 2007 AT THE GAZİANTEP BRANCH OF THE CRIPPLED ASSOCIATION OF TURKEY GAINED A NEW FACE LAST YEAR WITH THE ESTABLISHMENT OF THE HANDICAPLESS GAZİANTEP SPORTS CLUB. PRESIDENT HULUSİ KALENDER SAYS, "WE USED TO HAVE HUGE MARGINS SCORED AGAINST US AT THE START HOME AND AWAY IN WHEELCHAIR BASKETBALL. WE PERSEVERED AS IT WAS IMPORTANT FOR US TO REPRESENT GAZİANTEP AND TO ENSURE THE START OF HANDICAPPED SPORTS IN THE CITY, AS WE SUCCEEDED".

Engelsiz Gaziantep, Türkiye Sakatlar Derneği Gaziantep Şubesi'nin son 10 yıllık 'Engelli Hakları ve Toplum Bilinci Geliştirme Projesi'nden doğmuş bir kulüp... Amaç, Gaziantep'te ve bölgede yaşayan bedensel engelli gençleri sporun içine çekerek, sporcu kimliği oluşturup ruh ve beden sağlığına katkıda bulunmak... Kulüp bu doğrultuda bir yandan Gençlik Hizmetleri Spor İl Müdürlüğü'nce öngörülen faaliyetleri gerçekleştirirken, bir yandan da engelli gençleri bularak spora yönlendiriyor. Kulüp ayrıca gençlerin kötü alışkanlıklardan korunmalarını, eğitim ve rehabilitasyon konusunda üretilen pratik çözümlerle spora olan ilgi ve sevgilerini artırmalarını, sonuçta temiz, dürüst, ahlaklı bir sporcu olarak ulusal ve uluslararası yarışmalarla toplumla sağlıklı diyalog ve iletişim kurmalarını sağlıyor. Kulüpte, kamu yararı gözetilerek, engelli gençlerin belli program ve projeler dahilinde kültürel faaliyetlere katılmaları da sağlanıyor.

2007 yılında engelli sporlarını başlatan ve geliştiren Türkiye Sakatlar Derneği Gaziantep Şubesi bünyesinde 27 Eylül 2013 tarihinde kurulan Engelsiz Gaziantep Spor Kulübü engelli

sporlarında 14 branşta faaliyet göstermeyi amaçlıyor.

Kulüp Başkanı Hulusi Kalender kuruluştaki amacı şöyle dile getiriyor: "Gaziantep'te özellikle İŞKUR İl Müdürlüğü ile yaptığımız ortak projelerin yanı sıra diğer kurum ve kuruluşlarla yapılan değişik sosyal sorumluluk projeleriyle engelli insanlarla ilgili algı yanılması ve anlaşılacak gibi düşünceleri, 'Engelsiz Gaziantep' adı altında bir marka geliştirerek ortadan kaldırmaya çalıştık. Gaziantep Valiliği, ilçe kaymakamlıkları, ilçe belediye başkanlıkları, Sanayi Odası, Ticaret Odası, Gaziantep Üniversitesi gibi kuruluşları projelere ortak etmeyi başardık. 2004 yılında Engelsiz Gaziantep Gazetesi'ni oluşturarak yaptığımız tüm faaliyetleri ve çalışmalarını kamuoyuna ücretsiz ilettik. Gaziantep Büyükşehir Belediyesi ile ortak sosyal sorumluluk projeleri yaptık. Öncelikle engellilerin evlerinden çıkmalarını sağladık. Türkiye Sakatlar Derneği Gaziantep Şubesi'nde değişik el beceri kursları açtık ve engellileri yaşama bağlayacak atölyeler geliştirdik. Öğle yemeklerini karşıladık, akşam evlerine bıraktık. Bunu 10 yıldır yapmaktayız."

Handicapless Gaziantep is a club borne from the 'Rights of the Disabled and Project to Develop Public Awareness' of the Crippled Association of Turkey 10 years ago... The aim is to draw disabled youth who live in Gaziantep and the region into sports, thus creating an athlete identity to contribute into spiritual and physical health... While the club carries out the activities dictated by the Youth Services Sports Provincial Directorate, it finds disabled youth and guides them into sports. It ensures that the youth are protected against bad habits, that they increase their interest and love for sports with practical solutions produced in the area of education and rehabilitation, in conclusion to establish a proper dialogue and communicate with society with international and national contests as a clean, honest and ethical athlete. The club looks after the public interest to get disabled youth to participate in cultural activities within certain programs and projects. Established on September 27th, 2013 within the organism of the Gaziantep branch of the Crippled Association of Turkey that initiated and developed disabled sports in 2007 aims to carry out activities in disabled sports in 14 branches. Club president Hulusi Kalender

explains their aims as follows: "We tried to create a brand called 'Handicapless Gaziantep' in order to eliminate misconceptions about disabled people with various social responsibility projects especially with the İŞKUR Provincial Directorate. Gaziantep Governor's Office, district governor's offices, local mayorships, Chamber of Industry and Commerce, Gaziantep University. We created the Handicapless Gaziantep Gazette in 2004 to allow the public to see all our activities free of charge. We held joint social responsibility projects with Gaziantep Metropolitan Municipality. We got the disabled to leave their homes. We opened various handicrafts courses and developed workshops to attach the disabled to life at the Gaziantep branch of the Crippled Society of Turkey. We paid for their lunches and took them home in the evenings. We have been doing this for the past decade." President Kalender underlines that it is a good opportunity for the disabled of the region for the Gaziantep branch of the Crippled Society of Turkey on behalf of the disabled population that won a legal identity through the Law for the Disabled ratified in 2005, continues the striking story of the club as follows:

2005 yılında 'Özürülüler Yasası' adıyla çıkan Engelliler Yasası ile yasal kimlik kazanan engelli toplumu adına Türkiye Sakatlar Derneği Gaziantep Şubesi olarak faaliyet göstermelerinin ve bu ilde yaşam sürmelerinin bölge engellileri adına bir şans olduğunun altını çizen Başkan Kalender kulübün çarpıcı hikayesini şöyle sürdürüyor:

"5. Organize Sanayi Bölgesi'ni kuran bir kentte, kurulan her fabrikada ve işyerinde artan istihdam sayısı ile 100 kişi çalıştıran her işyerinin üç engelli çalıştırma zorunluluğu işimizi kolaylaştırdı. Bir istihdam projesiyle engelli istihdamına yöneldik. Özellikle, işyerleri tarafından kabul görmeyen, işyerleri tarafından engellilere göre ulaşım ve erişebilirlik ortamı sağlayamayan kuruluşlara dahil olamayan engelliler için engelsiz atölyeler kurduk. Bu atölyelerde eğitimden bilgisayar okur yazarlığına kadar faaliyet gösteriyoruz. Tekerlekli sandalye ve akülü araç kullanan engellilerimiz için sıfır

engelli binalar yaptırıldı. 2007 yılında bizim için eksik olan ve içimizde burukluk hissettiğimiz engelli sporlarına başlamak üzere Türkiye Bedensel Engelliler Spor Federasyonu ile temasa geçtik. O dönemde Gaziantep gibi bir sanayi kentinde engelli sporları adına sadece bilek güreşi vardı, takım oyunları yoktu. Federasyon Başkanı Demirhan Şerefhan ilgi göstererek, engelli sporları için Gaziantep'e kapıları sonuna kadar açacaklarını belirtti. Ligler başlayacaktı ama kurallar daha çekilmemişti. Kulübü kurmak zaman alacaktı. Tekerlekli spor sandalyemiz de yoktu. Daha önce aynı holdingte birlikte çalıştığımız Gaziantep Büyükşehir Belediye Başkanı Dr. Asım Güzelbey ile ayak üstü konuşarak, Gaziantep Büyükşehir Belediyespor'un çatısı altında engelli branşı açarak Türkiye Bedensel Engelliler Spor Federasyonu'na müracaatta bulunduk ve kabul edildik. Ancak, bir sorun vardı. Tekerlekli spor sandalyesini temin etmek için nereye başvurduysak elimiz boş kaldı.

"In a city that established its 5th Organized Industrial District, it made our jobs easier as every factory and business set up in the city has to employ three handicapped workers for every 100 staff. We turned to employment of the disabled with a recruitment project. We initiated obstacle-free workshops for establishments that did not accept disabled, not able to provide transportation and accessibility for the handicapped, for the employable handicapped, who could not be included to the working environment. We have activities in these workshops all the way from training to computer literacy. We had zero obstacle buildings made for the crippled using wheelchairs and vehicles with batteries. We contacted the Disabled Sports Federation of

Turkey in 2007 to start the sports for the handicapped. In the industrial city of Gaziantep only arm wrestling existed, there were no disabled team games. Federation President Demirhan Şerefhan showed interest and said he will open the gates all the way for sports for the handicapped. Leagues were going to start but draws had not yet been made. It would take time to found the club. We had no sports wheelchairs Gaziantep Metropole Mayor Dr. Asım Güzelbey, with whom we had been colleagues in the same holding, we opened a disabled branch under the umbrella of the Gaziantep Metropolitan Municipalsport and applied to the Disabled Sports Federation of Turkey and were accepted.

Bu arada Türkiye Sakatlar Derneği Genel Merkezi, Amerika'dan bir vakıfla bağlantı kurarak tekerlekli sandalye ve yardımcı malzemeler getirip dağıtıyordu. Dağıtılan binlerce tekerlekli sandalye içinden 10 tanesi spor sandalyesi çıkınca Genel Başkan Şükrü Boyraz'dan bunları talep ettik. Aslında normal spor sandalyesi sayılmazlardı. Demirden yapılmış ancak obez insanların oturabileceği sandalyelerdi. Ama olsun dedik. Şunu da belirtmeliyim ki, Gaziantep Büyükşehir Belediyespor bu konuda bize hiç yardım etmedi. Sırada sporcu temin etmek vardı. Dernekte bir kenarda oturan sandalye bağımlısı bay ve bayan arkadaşlarımızın lisanslarını çıkarıp hazırlığımızı yaptık. Hocamız yoktu. Hele de engelli basketbolunu ve kurallarını bilen bir antrenör yoktu. O zamanki Gaziantep İl Gençlik ve Spor Müdürü Nuri Öcal, bize bir antrenör yolladı. Her şey tamamlanmıştı. Maçlar başladı, içeride dışarıda yüz sayıları bulan farklar yiyorduk. İnat ettik bu işi öğreneceğiz diye. Gaziantep'i temsil etmek, engelli sporlarının başlamasını sağlamak bizim için çok önemliydi ve başardık. Deplasmanlara yaptırdığımız asansörlü otobüsümüzle gittik.

We only had problems obtaining wheelchairs, meanwhile, the headquarters of the Crippled Society of Turkey corresponded with a foundation in the USA and was distributing wheelchairs and accessories. Out of thousands of wheelchairs distributed, 10 were sports wheelchairs we asked for them from Director Şükrü Boyraz. They were not regular sport wheelchairs; they were metal for obese disabled. Gaziantep Metropolitan Municipality did not help at all. To recruit athletes, we issued licenses to our men and women acquaintances bound to wheelchairs but we had no coach, especially one who knows the rules of wheelchair basketball. Gaziantep Provincial Youth and Sports Director Nuri Öcal sent us a trainer; everything was set. Matches started.

We used to have huge margins scored against us at the start home and away in wheelchair basketball. We persevered as it was important for us to represent Gaziantep and to ensure the start of handicapped sports in the city, as we succeeded". We went to away games with the bus that had a lift. We hung pictures of our players in the bus. In the places we visited we were admired and the disabled in places we visited asked their municipalities for similar services. We brought jobless but successful disabled to Gaziantep who lived in Gaziantep and surroundings and placed them. Our aim was to provide solutions to financial problems of disabled athletes and secure their future which we succeeded.

Öyle ki, otobüsü giydirdik ve sporcularımızın resimlerini astırdık. Gittiğimiz il ve ilçelerde hem hayranlık uyandırdık hem bilinç oluşturduk. Oralandaki engelliler, 'Bizim kentimiz, ilçemiz, belediyemiz bunu neden bize yapmıyor' diye sorgulamaya başladılar. Sonraki yıllarda artık başarılı olmak ve Birinci Lig'e çıkma hedefi koyduk. Gaziantep ve çevresinde yaşayan başarılı olmuş ama istihdam yeri bulamayan, kalıcı gelir elde edecek iş sahası bulamayan engelli arkadaşlarımızı Gaziantep'e getirerek, konaklamalarına yardımcı olup kendilerini işyerlerine yerleştirdik. Amacımız engelli sporcunun maddi problemini çözerken, geleceğini de sosyal güvence altına almaktır. Bunu da başardık. Hatta kurduğumuz atölyelerde bile çalışma fırsatı verdik. Düzenli ve disiplinli şekilde antrenmanlara ve maçlara çıkmalarını sağladık. Bir model oluşturmaya çalışıyorduk; istihdam ve spor...

Bu disiplin ve bilgi yoğunluğunda, 2013 yılında Diyarbakır'da yapılan Play Off'larda final oynayıp ikinci olarak Birinci Lig'e çıktık. Ama sevincimize ve emeklerimize el koydular. Sporcularımız, lisanslarımız, yetiştirdiğimiz, emek verdiğimiz tüm çalışmalar, projelerle elde ettiğimiz tekerlekli spor sandalyeleri bile bir anda yok oldu. Beş yılda bir gün antrenmana, maçlarımıza gelmeyen bir zihniyetle bizlere engel oldular. Her zaman yanımızda olan, hatta bireysel olarak birçok sorunumuzu çözen Gaziantep Büyükşehir Belediye Başkanı Dr. Asım Güzelbey'i de yanlış yönlendirerek, Türkiye Sakatlar Derneği Gaziantep Şubesi'nin maddi manevi çabalarıyla başarıya giden yolunu engellediler. Bize sadece adını veren kulübe olan güvenimizden dolayı aklımıza bile getiremeyeceğimiz şekilde her şeyimize el konuldu. Emegimiz çalındı."

In fact we gave them employment at the workshops we established. We ensured that they could appear regularly at training and matches. We created a model; employment and sport... In 2013 at Diyarbakır Play Off's we played in the final game in second and rose to the Premier League. But they confiscated everything. All our wheelchairs, efforts, athletes were gone. They set obstacles against us while not even coming to our games for five years. Gaziantep Metropole Mayor Dr. Asım Güzelbey, who had been on our side was misled against us. They railroaded the way to success of the Gaziantep Metropolitan Municipalsport and the Gaziantep branch of the Crippled Society

of Turkey that had flourished with their material and moral support. President Kalender talks about the flow of events subsequently: "Therefore the 'Disabled Employment and Sports Model' would be terminated after it was initiated by Gaziantep branch of the Crippled Society of Turkey. We had to start over again but we lost five years. The obstacle-free workshops were not specific to the disabled. The disabled had to represent themselves in the area of employment, work and sport. We had lost a leg and our Sports shops were gone. We started over and contacted the Disabled Sports Federation of Turkey to play in 2013-2014 season.

Başkan Kalender, olayların sonraki akışını ise şöyle özetliyor: "Böylelikle Türkiye Sakatlar Derneği Gaziantep Şubesi'nin yaptığı 'Engelli İstihdamı ve Spor Modeli' bitirilecekti. Pes etmemek lazımdı. Tekrar baştan başlamak gerekti ama beş yılımız kaybolmuştu. Kurduğumuz engelsiz atölyeler ve istihdam projesinde sadece engelinin istihdamı söz konusu değildi. Engellilerin kültürel, sosyal ve spor alanlarında kendilerini temsil etmesi gerekiyordu. Bir bacağımız kısa kalmış ve Spor atölyemiz elimizden gitmişti ve aynı süreç yeniden başlamıştı. 2013-2014 sezonunda yer almak üzere Türkiye Bedensel Engelliler Spor Federasyonu ile yine temasa geçtik. Tesadüf bu ya yine Başkan Demirhan Şerefhan'dı. Yıllar önceyi yeniden yaşıyor gibiydik. Ama bu kez kuracağımız kulüp bizimdi. Yasal işlemleri yapıp kulübümüzün tescili için kulüp adını aradık. 2004'ten beri şeref ve onurla tanıttığımız ve Türk Patent Enstitüsü'nden marka tescili yaptırdığımız 'Engelsiz Gaziantep' isminde karar kılıp, Engelsiz Gaziantep Spor Kulübü'nü tescil ettirdik. Malzeme ve tekerlekli spor sandalyesi temin etmeye çalıştık. Elimizde kırık dökük olanları tamir ettirdik. Şu anda takımımızda oynayan üç sporcuyu yine çevre illerden getirerek, istihdam ederek amacımıza ulaşmaya çalışıyoruz. Diğer sporcularımızı da yine engelsiz atölyelerde istihdam ediyoruz."

Engelsiz Gaziantep Spor Kulübü'nün Başkanı Hulusi Kalender, Paralimpik Türkiye olarak kendisine yönelttiğimiz sorularımızı da şöyle yanıtlıyor:

●**"Alt yapıya önem verecek misiniz? Buna ilişkin nasıl bir program uygulayacaksınız?"**

- "Asıl kuruluş amacımız zaten budur. Engelli sporlarında son yıllarda takım oyunları özellikle tekerlekli sandalye basketbolu ve ampute futboldaki yüksek transfer ücretleri nedeniyle geliri olmayan kulüpler için sorun oluşturmaktadır. Rekabet dengesi bozulmuştur.

Hedefimiz 10 yaş grubundan başlayarak engelli sporcu bulmak ve yetiştirmektir. Şu 10-14 yaş grubunda dört sporcumuz bulunmaktadır."

●**"Sosyal etkinlikleriniz oluyor mu?"**

- "Engellilerin ve engelli sporcuların gelişimi, sosyal hayata katılmaları, özgüvenle ve kimseye bağlı kalmadan yaşamlarını sürdürebilmeleri için zaman zaman sinema, tiyatro, toplantılar, geziler düzenlemekteyiz."

●**"Kulüp olarak kısa ve uzun vadeli projeleriniz nelerdir?"**

- "Müsabakalarda kısa vadede gelebileceğimiz en iyi yere gelmeye çalışıyoruz. Uzun vadede Milli Eğitim İl Müdürlüğü ile okullardaki küçük yaş engelli gruplarını belirleyerek, onları sporla buluşturmaktır."

Coincidentally, the president was again Demirhan Şerefhan. We had déjà vu. But this time the club would be ours. We completed our legal procedures and registered the club name; 'obstacle-free Gaziantep' through the Turkish Patent Institute and registered the name of Handicapless Gaziantep Sports Club

. Materials and chairs were obtained again and we repaired the broken ones. Three players were recruited from the area provinces and are employed. Other players are also employed at obstacle-free workshops."

President of Handicapless Gaziantep Sports Club Hulusi Kalender, answers questions we ask him as Paralympics Turkey:

● "Will you pay attention to the grass roots? What kind of a program will you apply?"

- "That is our purpose of establishment. Team games in sports for the handicapped in recent years and especially the high player prices in amputee football and wheelchair basketball is a problem for clubs without revenue. The competition balance has been disturbed. Our target is to find and train disabled athletes starting in the 10 year old group. We currently have four athletes in 10-14 age group."

● Do you have social events?

- "The participation of the disabled and handicapped athletes into social life, development, being able to sustain their lives with self-confidence is ensured by sometimes organizing cinema, theater, meetings, tours."

● What are your short and long term projects as a club?

- "At contests we are trying to achieve as best we can in the short term. In the long term we aim to determine the young age handicapped groups in schools with the Provincial Directorate of National Education and get them acquainted with sport."

● Financial insufficiency seems to be the biggest obstacle against having grass roots for the disabled branch. What task befalls the societies and associations in this area?

- "Aware NGO's must properly set out their missions. This is a matter of power. Families must be on the watch-out for skills and talents of children to gain a grass roots base, Families and NGO's must collaborate to orient a child into sports. Projects must be sustainable. NGO's must be able to deliver children to and from practice. They must not be shut-ins when the project ends. NGO's and sports clubs must have sustainable incomes."

•Uzun vadeli planlarda engelli branşına altyapı kazandırılması düşüncesi varken, düşüncenin önündeki en büyük engel maddi yetersizlik olarak görünüyor. Bu konuda derneklerin üzerine düşen rol için neler söylemek istersiniz?

-“Bilinçli sivil toplum örgütleri amaç ve gayelerini iyi saptamak zorundadır. Ayrıca bu bir güç meselesidir. Alt yapı kazandırmak için başta ailelerin engelli çocuklarının yeteneklerini çok iyi şekilde takip ederek engelli sporlarına yöneltmesi en önemli unsur olmalıdır. Ancak, ailenin engelli birey üzerindeki tasarrufları çok ciddi ve düşündürücü olmaktadır. Bir çocuğun sportif faaliyette bulunması için aile ve dernek ortak çalışmalıdır. Dernekler küçük yaştaki çocukların yetişmesi için, onları mutlaka evinden alıp, antrenman ve eğitimlerden sonra evlerine bırakabilmelidir. Yapılacak projeler sürdürülebilir olmalıdır. Proje bittiğinde engelliler tekrar evine kapanmamalıdır. Dernekler ve spor kulüpleri kalıcı gelirleri olan çalışmalar yapmalıdır.” 2014-2015 sezonunda Türkiye Bedensel Engelliler Spor Federasyonu Bölgesel Ligi C Grubu’nda

yer alan Engelsiz Gaziantep, kentin ileri gelen işadamlarından ve iş kadınlarından oluşan bir Yönetim Kurulu oluşturmuş. 4 Kasım 2014 tarihinde kurucu yönetimden görevi devralan yönetim kurulunda şu isimler yer alıyor: Başkan: Hulusi Kalender (Matematik Mühendisi - Türkiye Sakatlar Derneği Gaziantep Şube Başkanı), Asbaşkanlar: Ali Yener (İşadamı -Gaziantep Ticaret Odası Meclis Başkanı), Kamil Gereççi (Makina M. Gaziantep Kulübü Başkanı), Necati Binici (İşadamı - TOSYÖV Gaziantep Şube Başkanı), Sekreter: Hülya Akkaya (İşkadını - Akort Fuarcılık Yönetim Kurulu Başkanı), Sayman: Remzi Yüksel (Emekli Banka Müdürü), Üyeler: Zafer Çolakoğlu (Diş Hekimi), Nihat Bencan (DİSK Eski Bölge Başkanı), Mehmet Özsayıcı (Mali Müşavir), Sibel Gürsel (Avukat), Serpil Karuserci (İşkadını - Dreamon Yönetim Kurulu Başkanı), Burcu Nakıpoğlu (Projeler Danışmanı), Yasemin Kaleoğlu (İşkadını - Ritaş Holding Yönetim Kurulu Üyesi), Erkan Karalar (İşadamı), Hasibe Sözmen (Turizm Kantara Yönetim Kurulu Başkanı)

Handicapless Gaziantep Sports Club during 2014-2015 season is in the Disabled Sports Federation of Turkey Regional League Group C, has a board of directors consisting of the leading businessmen and women celebrities of the city. The board took over from the founding council on 4 November 2014 and consists of the following names: President: Hulusi Kalender (Mathematics Engineer - Gaziantep Branch President of the Crippled Society of Turkey), Vice Presidents: Ali Yener (Businessman - Gaziantep Chamber of Commerce Assembly Chief), Kamil Gereççi (Mechanical Engineer- President of

Gaziantep Club), Necati Binici (Businessman - TOSYÖV Gaziantep Branch President), Secretary: Hülya Akkaya (Businesswoman - Akort Fairs CEO), Accountant: Remzi Yüksel (Ret. Bank Manager), Members: Zafer Çolakoğlu (Dentist), Nihat Bencan (DİSK Former Regional Director), Mehmet Özsayıcı (Finance Consultant), Sibel Gürsel (Attorney), Serpil Karuserci (Businesswoman - Dreamon CEO), Burcu Nakıpoğlu (Projects Advisor), Yasemin Kaleoğlu (Businesswoman - Ritaş Holding Member of the Board), Erkan Karalar (Businessman), Hasibe Sözmen (Turizm Kantara CEO)

**KONTAĞI ÇEVİRDİĞİNİZ
ANDAN İTİBAREN
KORUMAYA BAŞLARIZ!**

**15 KATA KADAR
DAHA PÜRÜZSÜZ
MOTOR YÜZEYİ!**

**DOKUNUŞ TESTİ İLE
MAGNATEC KORUMASINI
ÜRÜN ETİKETLERİ
ÜZERİNDE HİSSEDİN!**

YENİ

YAĞIN ÖTESİNDE...

Castrol

Magnatec

Otogazda BP kalitesi

Bastın mı gaza, gider mi gider!

auto
lpg